

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

ปริญญา

ส่งเสริมการเกษตร

ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

Factors Affecting to Decision Making on Para Rubber Cultivation of Farmers
in Sanam Chai Khet District, Chachoengsao Province

นามผู้วิจัย นางสาวเพ็ญประภา ราหุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์พิชัย ทองดีเลิศ, ค.ด.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์สาวตรี รังสิภัทร์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์พิชัย ทองดีเลิศ, ค.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญจนา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสานมชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา

Factors Affecting to Decision Making on Para Rubber Cultivation of Farmers in
Sanam Chai Khet District, Chachoengsao Province

โดย

นางสาวเพ็ญประภา ราชกุล

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

พ.ศ. 2556

เพ็ญประภา ราหุล 2556: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ปรินญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการ
เกษตร) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์พิชัย ทองดีเลิศ, ค.ด. 183 หน้า

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัย
ด้านสังคม และด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัย
ด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารากับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา 4) ปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราจำนวนทั้งสิ้น 148 คน
เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด การทดสอบสมมติฐานใช้ค่าไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย(ร้อยละ64.9) อายุเฉลี่ย 52.66 ปี จบการศึกษา
ระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 43.9) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-5 คน มีประสบการณ์ในการทำ
สวนยางพาราเฉลี่ย 21.70 ปี ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย 17.74 ปี อาชีพเดิมของเกษตรกร
คือทำไร่(ร้อยละ 50.7) และมีรายได้เฉลี่ยของครัวเรือน 967,162.16 บาท/ปี พื้นที่ทำสวนยางพารา
เฉลี่ย 64.54 ไร่ แรงงานในการทำสวนยางพารา เฉลี่ย 5.16 คน เกษตรกรส่วนใหญ่แบ่งเปอร์เซ็นต์
ผลผลิตเป็น 60:40 และไม่มีการกู้เงิน ส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากเพื่อนเกษตรกร/
เจ้าหน้าที่ของรัฐ การฝึกอบรม และโทรทัศน์ เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับยางพาราอยู่ในระดับมาก
ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา อาชีพเดิมก่อนทำสวน
ยางพารา รายได้ต่อปีของครัวเรือน พื้นที่ทำสวนยางพารา จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา
การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับ
การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

Penprapa Ruhul 2013: Factors Affecting to Decision Making on Para Rubber Cultivation of Farmers in Sanam Chai Khet District, Chachoengsao Province. Master of Science (Agricultural Extension), Major Field: Agricultural Extension, Department of Agricultural Extension and Communication. Thesis Advisor: Associate Professor Pichai Tongdeelert, Ph.D. 183 pages.

The objectives of this research were: 1) to study basic demographic, socio-economic and knowledge factors of rubber growers in Snam Chai Ket district, Chachoengsao province (rubber growers), 2) to examine the decision on rubber cultivation of rubber growers, 3) to test the relationship between demographic, socio-economic, and knowledge factors of rubber growers and their decision to plant rubber trees, 4) to study problems and seek for suggestions from 148 samples who were rubber growers in Sanam Chai Khet district, Chachoengsao province. Data were collected by using an interview schedule. Statistic to analyze data included frequency distribution, percentage, arithmetic mean, standard deviation, minimum score, maximum score and Chi-square test.

The results revealed that 1) most respondents were males with an average age of 52.66 years old, attained an elementary education (43.9%), and had 4-5 members per household. On an average, they gained 21.70 years of experiences in rubber tree cultivation and 17.74 years in harvesting rubber. Their previous occupation was growing field crops (50.7%). An average annual income was 967,162.16 Baht. An average land for growing rubber was 64.54 rai with 5.16 farm labors on an average. The yield ratio between rubber tree owners and labors was 60:40. There was no loan to grow rubber trees. Most rubber growers received information about rubber cultivation from fellow farmers or government officials, training and television. Rubber growers had knowledge about rubber at the high level. Their decision towards rubber cultivation was at the moderate level.

Hypotheses testing found out that experiences in rubber cultivation, previous occupation, annual income per household, farm land, number of labors, yield ratio between rubber owners and labors and perception on rubber information of rubber growers were statistically related to their decision to plant rubber trees in Sanam Chai Khet district, Chachoengsao province at 0.01 and 0.05 level of significance.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขจาก รศ.ดร. พิชัย ทองดีเลิศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รศ.ดร.สาวิตรี รังสิภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผศ.ดร.สุพัตรา ศรีสุวรรณ ประธานการสอบ และ ดร.ดวงกมล ปานรศทิพ ธรรมาธิวัฒน์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อจักรพงษ์ คุณแม่สุพาณี ราชูล และครอบครัวราชูล ที่เป็นกำลังให้และให้การสนับสนุนตลอดระยะเวลาการศึกษา และขอขอบพระคุณ นายพิเชษฐ ไชยพานิชย์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยยางมะเขือเทศ ที่อำนวยความสะดวกและคอยช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลและเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราทุกท่าน และ เพื่อนๆ ปริญญาโทสาขาส่งเสริมการเกษตร ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดีมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่ครอบครัวราชูล ที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ ให้กำลังใจ และสนับสนุนทุนการศึกษามาเป็นอย่างดี ตลอดเวลาจนสำเร็จการศึกษานิติ ปริญญาตรี เพื่อนๆ คณะครูอาจารย์ทุกท่านที่คอยสั่งสอนให้ความรู้ คำแนะนำ ให้การศึกษาค้นคว้า ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

เพ็ญประภา ราชูล

เมษายน 2556

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(17)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ	7
การปลูกยางพาราในประเทศไทย	13
การปลูกยางพาราในจังหวัดฉะเชิงเทรา	18
การปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	21
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
สมมติฐานในการวิจัย	25
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	27
กรอบแนวคิดการวิจัย	29
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	30
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	30
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
การวัดตัวแปร	31
การทดสอบเครื่องมือ	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	38
ผลการวิจัย	38
ข้อวิจารณ์	146
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	160
สรุปผลการวิจัย	160
ข้อเสนอแนะ	163
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	165
ภาคผนวก	169
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	170
ภาคผนวก ข ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์	179
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	183

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	39
2	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัย ด้านเศรษฐกิจ	42
3	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการ รับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา	46
4	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ความถี่การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล	47
5	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ความถี่การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน	48
6	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ความถี่การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรม	49
7	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้ เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกร	50
8	จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับ ความรู้เกี่ยวกับยางพารา	52
9	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	58
11	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัย เขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	59
12	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	60
13	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	60
14	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	61
15	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	62
16	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัย เขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	63

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกร ด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	64
18	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกร ด้านราคายางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	65
19	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูก ยางพาราของเกษตรกร ด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	66
20	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการ ตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภ อนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	67
21	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการ ตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	68
22	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการ ตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภ อนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	69
23	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการ ตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภ อนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
24	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	71
25	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	72
26	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	73
27	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	74
28	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	75
29	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	76
30	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	77

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
31	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	78
32	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	79
33	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	80
34	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	81
35	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	82
36	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	83
37	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
38	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวน ยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคา ยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	85
39	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวน ยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้าน ภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	86
40	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิต ยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	87
41	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริม ภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	88
42	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	89
43	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพารา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	90
44	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมใน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
45	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพารา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	92
46	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริม ภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	93
47	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	94
48	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพารา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	95
49	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	96
50	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราใน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	97
51	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
52	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	99
53	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	100
54	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	101
55	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	102
56	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	103
57	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	104
58	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	105

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
59	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	106
60	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	107
61	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	108
62	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	109
63	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคาขายพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	110
64	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	111
65	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
66	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	113
67	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	114
68	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	115
69	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	116
70	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	117
71	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	118
72	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
73	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	120
74	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	121
75	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพารา ในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	122
76	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	123
77	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น ในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	124
78	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายพารา ในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	125
79	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	126

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
80	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพารา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	127
81	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	128
82	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	129
83	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	130
84	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	131
85	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพารา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	132
86	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
87	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา จากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ด้านผู้นำท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	134
88	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา จากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	135
89	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา ผ่านสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	136
90	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารากับระดับ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราใน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	137
91	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	138
92	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	139
93	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	140

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
94	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารากับระดับ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา	141
95	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	142

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1

กรอบแนวคิดการวิจัย

29

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2444 ที่ประเทศไทยเริ่มมีการปลูกยางพาราเป็นครั้งแรก และมีการขยายพื้นที่ปลูกอย่างแพร่หลายจนในที่สุดยางพารากลายเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศ และครองความเป็นผู้นำในการผลิตและส่งออกยางธรรมชาติของโลกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 ปัจจุบันประเทศไทยยังเป็นผู้นำในด้านการผลิต และส่งออกยางธรรมชาติมากที่สุดของโลก ประเทศไทยมีพื้นที่ปลูกยางพารา 16.89 ล้านไร่ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด รองลงมาคือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกรวมภาคกลาง และภาคเหนือ ตามลำดับ การส่งออกยางธรรมชาติของไทยส่วนใหญ่ส่งออกในรูปของวัตถุดิบ ได้แก่ ยางแท่ง ยางแผ่นรมควันและน้ำยางข้น ซึ่งสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรชาวสวนยางพารา นอกจากเป็นการสร้างรายได้แล้วยังเป็นการสร้างสวนป่าของประเทศ เพิ่มพื้นที่สีเขียว ช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และการกระจายตัวของฝนดีขึ้น นอกจากนี้การปลูกยางพารายังมีความเสี่ยงน้อยกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น เนื่องจากยางพารามีอายุการให้ผลผลิตนาน 25-30 ปี (สถาบันวิจัยยาง, 2553)

การผลิตยางพาราจึงเข้ามามีบทบาทช่วยให้ประเทศไทยมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคง เนื่องจากการปลูกยางพาราเป็นการผลิตด้านการเกษตรที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศเป็นปัจจัยการผลิตเกือบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นที่ดิน วัตถุดิบการผลิต แรงงาน รวมถึงเทคโนโลยีทางการผลิต โดยมีการใช้ปัจจัยนำเข้าบางส่วน เช่น สารเคมี ปุ๋ย (ชัยวัชร พรหมสมัย, 2543)

ปัจจุบันรัฐบาลจึงได้กำหนดให้ยางพาราเป็นพืชยุทธศาสตร์โดยให้ความสำคัญในการพัฒนา ยางพาราทั้งระบบ ตั้งแต่เรื่องการบริหารจัดการ การพัฒนาระบบงานข้อมูล การเพิ่มมูลค่าผลผลิต รวมไปถึงการวิจัยและการพัฒนาการส่งเสริมด้านเงินทุน ด้านการตลาด (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, 2554) จากการที่ประเทศไทยมีการส่งเสริมการปลูกยางพารา ทำให้มีพื้นที่ปลูกยางพาราเพิ่มมากขึ้นมาโดยตลอดสอดคล้องกับการศึกษาขององค์การยางระหว่างประเทศได้คาดการณ์การว่าปริมาณความต้องการใช้ยางจะมีมากกว่าปริมาณการผลิต และยังสามารถประเมิน การผลิตยางของประเทศผู้ผลิตยางโลกจนถึงปี พ.ศ.2563 ที่คาดว่าจะมีปริมาณการผลิตยางธรรมชาติ 12.4 ล้านตัน แต่ปริมาณการใช้ยางของโลกจะเป็น 13.8 ล้านตัน ทำให้มีปริมาณการใช้ยางมากกว่าการผลิต 1.4 ล้านตัน (สถาบันวิจัยยาง, 2553)

จากการศึกษาแหล่งปลูกยางพาราในภาคตะวันออกปี พ.ศ.2539 พบว่าภาคตะวันออกเป็นภาคที่มีศักยภาพสูงในการปลูกยางพารา เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีการคมนาคมสะดวกรวดเร็ว อยู่ใกล้ท่าเรือและแหล่งอุตสาหกรรม โดยจังหวัดสำคัญที่เป็นแหล่งปลูกยางพาราในภาคนี้คือ ระยอง มีพื้นที่ปลูกยางพารา เท่ากับ 639,790 ไร่ รองลงมาคือ จันทบุรี 527,569 ไร่ ตราด 198,035 ไร่ ชลบุรี 121,274 ไร่ ฉะเชิงเทรา 16,597 ไร่ และสระแก้ว 4,100 ไร่ ตามลำดับ (สถาบันวิจัยยาง, 2539) แต่จากการศึกษาพื้นที่ปลูกยางพาราในภาคตะวันออกครั้งล่าสุดปี พ.ศ. 2553 พบว่า พื้นที่ปลูกยางพาราเพิ่มมากขึ้นในหลายจังหวัดทางภาคตะวันออก คือ ระยอง มีพื้นที่ปลูกยางพารา เท่ากับ 716,371 ไร่ รองลงมาคือ จันทบุรี 463,799 ไร่ ตราด 287,783 ไร่ ชลบุรี 185,757 ไร่ ฉะเชิงเทรา 116,896 ไร่ และสระแก้ว 18,511 ไร่ ตามลำดับ (สถาบันวิจัยยาง, 2553)

จากการพิจารณาเปรียบเทียบพื้นที่ปลูกยางพาราในปี พ.ศ.2539 ถึงปี พ.ศ.2553 ของแต่ละจังหวัดในภาคตะวันออก พบว่าในจังหวัดฉะเชิงเทรามีการเพิ่มพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุดถึง 100,299 ไร่ เมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นในภูมิภาคเดียวกัน (สถาบันวิจัยยาง, 2539) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีการพิจารณาพื้นที่การปลูกยางพาราในจังหวัดฉะเชิงเทราต่อไป และพบว่าพื้นที่ปลูกยางพาราในจังหวัดฉะเชิงเทราส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอสนามชัยเขต โดยมีพื้นที่ปลูกยางพารา 52,852 ไร่ จากพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมดในจังหวัดฉะเชิงเทรา 115,161 ไร่ (สำนักงานเกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา, 2551) โดยยางพารากลายเป็นพืชเศรษฐกิจของอำเภอนี้แทนที่พืชเศรษฐกิจชนิดอื่น เช่น มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวโพด ภายในระยะเวลาไม่กี่ปี จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าเพราะเหตุใดการปลูกยางพาราของเกษตรกรจึงเพิ่มขึ้น ทั้งที่ในการปลูกยางพารานั้นต้องใช้เงินทุนสูง และระยะเวลากว่าจะให้ผลผลิตนานกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาว่าปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการปลูกยางพาราของเกษตรกรเหล่านั้น เพื่อนำไปสู่การวางแผนทางในการพัฒนาการส่งเสริมการปลูกยางพาราในพื้นที่อื่นๆต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารากับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

4. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ทำให้ทราบถึงลักษณะการตัดสินใจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
3. ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา รวมถึงเป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานต่างๆของภาครัฐเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกร และบุคคลที่สนใจทั่วไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรใน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยทำการศึกษากับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามรายชื่อจากสหกรณ์การเกษตรปฎิรูปที่ดินสนามชัยเขต จำกัด เนื่องจากรายชื่อจากสหกรณ์การเกษตรปฎิรูปที่ดินสนามชัยเขต จำกัด มีข้อมูลที่ทันสมัยและมีเบอร์โทรศัพท์ติดต่อกับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราใน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา มีเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราทั้งหมด 235 คน และทำการเก็บข้อมูลในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2555

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายและขอบเขตของคำศัพท์ปฏิบัติการเพื่อให้เกิดความเข้าใจในแนวทางเดียวกัน ดังต่อไปนี้

เกษตรกร หมายถึง เกษตรกรผู้เป็นเจ้าของสวนยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะทั่วไปส่วนบุคคลของเกษตรกร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน สถานภาพการสมรส ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา และอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา

อายุ หมายถึง จำนวนปีเต็มของเกษตรกร ซึ่งนับจากปีที่เกิดจนถึงวันที่ให้ข้อมูล กรณีที่อายุเกิน 6 เดือนให้ปัดเป็น 1 ปีเต็ม หน่วยเป็นปี

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาขั้นสูงสุดของเกษตรกร ได้แก่ ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน หมายถึง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของเกษตรกร รวมตัวเกษตรกรเองประกอบด้วย สามี/ภรรยา บุตรชาย/บุตรหญิง บิดา/มารดา และบุคคลอื่นๆภายในครัวเรือน หน่วยเป็นคน

สถานภาพการสมรส หมายถึง สถานะการครองคู่ในปัจจุบันของเกษตรกร ได้แก่ โสด สมรส และหย่าร้าง/หม้าย

ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา หมายถึง ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา เช่น การเพาะปลูก เก็บเกี่ยว จำหน่าย ดูแลของเกษตรกรเจ้าของสวนยางพารา จนถึงปี พ.ศ. 2556 มีหน่วยเป็นปี

อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา หมายถึง อาชีพที่เกษตรกรทำก่อนมีการเปลี่ยนอาชีพมาปลูกยางพารา ได้แก่ ทำไร่ ทำนา ประมง ค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ

ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา หมายถึง ระยะเวลาที่เกษตรกรสามารถเปิดกรีดยางพาราได้หลังจากที่ปลูกยางพารามาเป็นเวลา 7 ปีเต็ม มีหน่วยเป็นปี

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพทั่วไปด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ได้แก่ รายได้ต่อปีของครัวเรือน พื้นที่ทำสวนยางพารา จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต และสภาพหนี้สิน

รายได้ต่อปีของครัวเรือน หมายถึง รายได้ทั้งหมดของเกษตรกรซึ่งเป็นรายได้จากการขายผลผลิตยางพารา และรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางการเกษตรหรืออาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร โดยไม่หักค่าใช้จ่ายในปีการผลิต พ.ศ. 2555 หน่วยบาทต่อปี

พื้นที่ทำสวนยางพารา หมายถึง สภาพลักษณะการถือครองที่ดินที่ใช้ปลูกยางพาราที่เกษตรกรเป็นเจ้าของเองทั้งหมด มีหน่วยเป็นไร่

จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา หมายถึง จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราทั้งหมดในครัวเรือนของเกษตรกร และแรงงานที่เกษตรกรจ้างเพื่อทำสวนยางพาราในตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงปี พ.ศ. 2556 หน่วยเป็นคน

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต หมายถึง อัตราส่วนในการให้ส่วนแบ่งรายได้แก่แรงงานกรีดยางพารา(เจ้าของ:ลูกจ้าง)โดยแบ่งเป็น เจ้าของกรีดยเอง, 50:50, 60:40, 65:35 และ 70:30

สภาพหนี้สิน หมายถึง สภาพการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการลงทุนการเพาะปลูกยางพาราของเกษตรกรจากสถาบันการเงิน หรือแหล่งเงินทุนต่างๆ โดยแบ่งเป็นกู้ และไม่กู้

ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง สภาพทั่วไปทางสังคมของเกษตรกร ได้แก่ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา หมายถึง แหล่งข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราที่เกษตรกรได้รับจากสื่อทั้ง 3 ประเภท

1. สื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อนเกษตรกร ผู้นำท้องถิ่น ญาติ/พี่น้อง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ
2. สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสารทางการเกษตร

3. สื่อกิจกรรม ได้แก่ การเข้ารับการฝึกอบรม การประชุม การสาธิต การศึกษาดูงาน และ นิทรรศการที่จัดขึ้นในท้องถิ่น

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา หมายถึง ความสามารถในการจำแนกออกเป็นความรู้เกี่ยวกับ เนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง วิธีดำเนินงาน และหลักการเกี่ยวกับยางพารา ได้แก่ การเลือกพื้นที่ปลูก ยางพารา พันธุ์ยางพารา ระยะปลูกยางพารา และการปฏิบัติบำรุงรักษา

การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา หมายถึง การพิจารณาทางเลือกที่สนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพารา ได้แก่ ด้านการผลิตยางพารา ด้านการ ส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพารา วัดจากระดับการตัดสินใจของเกษตรกร คือ มาก ปานกลาง น้อย

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในอำเภอ
สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ
2. การปลูกยางพาราในประเทศไทย
3. การปลูกยางพาราในจังหวัดฉะเชิงเทรา
4. การปลูกยางพาราในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
5. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ

นักวิชาการที่สนใจในด้านการตัดสินใจได้ให้คำนิยาม และความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ”
ไว้มากมายแต่ส่วนใหญ่ก็มีความหมายในแนวทางเดียวกันดังนี้

โกวิท งามสนันท์ (2522) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับการตัดสินใจว่า การตัดสินใจสะท้อนให้เห็น
สถานะที่ผู้ตัดสินใจมีตัวเลือกหลายๆตัว และจะต้องเปรียบเทียบผลที่เกิดจากตัวเลือกต่าง ๆ ก่อนที่จะ
ตัดสินใจเพื่อเลือกตัวเลือก ตัวใดตัวหนึ่ง เพื่อนำไปลงมือปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์
บางอย่างที่เขาต้องการ

ถวัลย์ วรเทพพิพิงค์ (2530) ได้ให้ความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ” หมายถึง กระบวนการเลือกหนทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากบรรดาทางเลือกต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์บางประการประกอบการพิจารณาตัดสินใจซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว ได้แก่

1. การตัดสินใจต้องมีทางเลือก และทางเลือกที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้นั้นต้องมีมากกว่าหนึ่งทางเลือก จึงต้องทำการตัดสินใจ ถ้าไม่มีทางเลือกก็ไม่มีมติตัดสินใจ
2. การตัดสินใจต้องมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ต้องการจะบรรลุและเราเองยังไม่แน่ใจว่าหนทางเลือกต่างๆ ที่จะทำให้ได้นั้น ทางเลือกใดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีกว่ากัน
3. การตัดสินใจเป็นเรื่องกระบวนการใช้ความคิดใช้หลักเหตุผลเป็นเกณฑ์ในการประเมินทางเลือกความสามารถของทางเลือก หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการประเมินทางเลือกที่สำคัญคือความสามารถของทางเลือกในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

แสวง รัตนมงคลมาส (2537) ให้ความหมายของคำว่า “การตัดสินใจ” คือ การเลือกบนทางเลือก (Choice Alternative) ซึ่งทางเลือกนั้นจะต้องมี

1. ทางเลือกหลายทาง หากมีทางเลือกทางเดียว ไม่ถือว่าเป็นการตัดสินใจ
2. ต้องใช้เหตุผลประกอบการพิจารณาโดยใช้ข้อมูลตัวเลขต่างๆ มาพิจารณาตัดสินใจด้วย
3. มีจุดมุ่งหมายแน่นอนว่าการตัดสินใจนั้นกระทำไปเพื่ออะไร

ณัชชา หมั่นชัยกุล (2546) การตัดสินใจ หมายถึงการเลือกคิด อันจะนำไปสู่การปฏิบัติหลายทางเลือกเพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุดเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

Shull and others (1970: 31) ได้ให้นิยามว่า การตัดสินใจ คือกระบวนการใช้ความคิดสติของมนุษย์ที่ผูกพันกับปรากฏการณ์อันเกิดจากบุคคลและสังคม การตัดสินใจนี้มีพื้นฐานบนสมมุติฐานของข้อเท็จจริงที่มีคุณค่า และ ครอบคลุมตัวเลือกที่ได้รับการเลือกสรรแล้วจาก ตัวเลือกอื่น ๆ ตามความมุ่งหมายที่ต้องการ

Harrison (1981: 3) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับนิยามของการตัดสินใจว่าเป็นขบวนการประเมินผลเกี่ยวกับทางเลือก หรือ ตัวเลือก ที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย การคาดคะเนผลที่เกิดจากทางเลือกปฏิบัติ ที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

จากความหมายของการตัดสินใจที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการตัดสินใจหมายถึงการเลือกคิด อันจะนำไปสู่การแยกแยะแนวทางปฏิบัติหลาย ๆ ทาง เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุดและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งทางเลือกต้องมีหลายทาง มีเหตุผลประกอบการพิจารณาและมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนในการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการตัดสินใจ ซึ่งเป็นเทคนิคที่จะลดจำนวนทางเลือกลงมาให้เหลือเพียงจำนวนทางเลือกที่ตนเองต้องการเท่านั้น กระบวนการตัดสินใจของมนุษย์นั้น มีทั้งที่เป็นระบบและไม่เป็นระบบ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้สรุปประเด็นสำคัญไว้ดังนี้

อุไร มั่นหมั่น (2539: 11-12) กล่าวถึง กระบวนการตัดสินใจ ซึ่งนักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้พอสรุปเป็น 6 ขั้นตอนคือ

1. การพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หรือ ประเด็นของปัญหาที่จะตัดสินใจจะต้องทราบว่าวัตถุประสงค์ที่ต้องการคืออะไร ในกรณีที่เป็นการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาที่จำเป็นต้องการทราบปัญหาที่แท้จริงก่อน โดยพิจารณาเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตทำให้ได้ว่าปัญหาคืออะไร

2. การวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจขององค์กรต่างๆ แต่ครั้งย่อมมีผลกระทบกระเทือนถึงบุคคลอื่นๆ ด้วย เช่นในด้านบุคคลควรพิจารณาผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

3. ควรหาทางเลือก เป็นการพิจารณาทางเลือกในการตัดสินใจ ซึ่งอาศัยความรู้ทางวิชาการ ประสบการณ์ คำปรึกษาหารือ หาทางเลือกไว้หลาย ๆ ทาง

4. การกำหนดกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ และการประเมินทางเลือก โดยใช้การวิเคราะห์หลักเกณฑ์และวิธีการบางประการ เป็นหลักรวมทั้งต้องใช้ประสบการณ์วิจารณ์และความคิดริเริ่มประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของทางเลือกแต่ละอย่างทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

5. การตัดสินใจเลือกวิธีที่ดีที่สุดซึ่งขั้นตอนนี้เป็นการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของการเลือกแนวทางปฏิบัติ ที่จะนำไปดำเนินการจริง ซึ่งเป็นผลจากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทางเลือกต่าง ๆ ว่าทางใดจะได้ผลดีที่สุด ณ จุดนี้ ต้องยอมรับความจริงว่านอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ประสบการณ์ วิจารณ์ และความสามารถในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตของผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ และการตัดสินใจที่ดีที่สุด คือ การตัดสินใจที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดีที่สุด

6. การดำเนินการและติดตามผล ในระหว่างประเมินทางเลือกผู้ทำการตัดสินใจจะต้องวางแนวทางการดำเนินงานสำหรับทางเลือกแต่ละทางไว้ การดำเนินการจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติเต็มใจ และสามารถปฏิบัติได้ซึ่งจะต้องมีการมอบอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนในการดำเนินการ และต้องใช้หลักในการติดต่อสื่อสารขอความช่วยเหลือ ให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับและเต็มใจปฏิบัติตามด้วย แนวทางการดำเนินการนั้นจะต้องกำหนดงบประมาณหรือตารางเวลาของการดำเนินการ เพื่อให้สามารถติดตามผล และวัดความคืบหน้า มีผลตามความคาดหมายไว้หรือไม่

ผู้วิจัยสามารถสรุปกระบวนการตัดสินใจได้ดังนี้ คือ การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่นำไปสู่ทางเลือกในการตัดสินใจโดยอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีซึ่งเป็นการตัดสินใจที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย ซึ่งจะทำให้เกิดความสมดุลและเหมาะสมตามลักษณะของปัญหาที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจผลักดันจากฝ่ายต่าง ๆ ได้แสดงพฤติกรรมออกมาไม่น้อยไม่เท่ากัน

ทฤษฎีการตัดสินใจ

Reeder (1974 อ้างใน สุชาติพิทย์ ใหม่ขุ่ม, 2550: 14-15) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของบุคคล และได้แสดงให้เห็นว่าการกระทำของบุคคลนั้นเป็นผลมาจากการที่บุคคลมีความเชื่อหรือไม่เชื่อในสิ่งนั้นๆ ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรมทางสังคมของบุคคลทุกเรื่อง จึงเป็นผลมาจากการที่มีความเชื่อและไม่เชื่อดังกล่าวโดยเฉพาะพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวกับการตัดสินใจนั้น Reeder ได้เสนอความคิดและแนวทางการวินิจฉัยในพฤติกรรมดังนี้

1. เป้าประสงค์ที่ให้บริการและให้สัมฤทธิ์ประสงค์ ในการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดผู้กระทำจะมีกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ไว้ก่อนล่วงหน้าและผู้กระทำพยายามกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์

2. ความเชื่อนั้นเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้รับรู้ไม่ว่าจะเป็นแนวความคิด หรือความรู้ ซึ่ง ความเชื่อเหล่านี้ คือ การยอมรับข้อเสนอใดข้อเสนอนี้ว่าเป็นจริงความเชื่อจะก่อให้เกิดภาวะทางจิตใจในบุคคล ซึ่งอาจเป็นพื้นฐานสำหรับการกระทำโดยสมัครใจของบุคคลนั้น แต่อย่างไรก็ตามความเชื่อนี้จะทำให้บุคคลได้กระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมก็เป็นได้

3. ค่านิยมเป็นสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมนั้น เป็นความเชื่ออย่างหนึ่ง มีลักษณะถาวร ค่านิยมของมนุษย์แสดงออกทางทัศนคติและพฤติกรรมของมนุษย์ในเกือบทุกรูปแบบ ค่านิยมมีผลในการตัดสินใจในกรณีที่ว่ากระทำทางสังคมของบุคคลพยายามที่จะกระทำให้สอดคล้องกับค่านิยมที่ยึดถืออยู่

4. นิสัยและขนบธรรมเนียม คือ แบบอย่างที่สังคมกำหนดไว้แล้วมีการสืบต่อกันมาด้วยประเพณี และถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นด้วยในการตัดสินใจที่จะเลือกพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของมนุษย์นั้น ส่วนหนึ่งมาจากแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้ให้แล้ว

5. ความคาดหวัง คือ ทำที่ของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวเองโดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นถือปฏิบัติ และกระทำในสิ่งที่ตนต้องการ ดังนั้น ในการเลือกกระทำพฤติกรรม ส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับความคาดหวังและทำที่ของบุคคลอื่นด้วย

6. ข้อผูกพัน คือ สิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าถูกผูกมัดต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้น ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำของสังคมเพราะผู้กระทำตั้งใจจะกระทำในสิ่งนั้น ๆ เนื่องจากเขารู้ว่าเขามีข้อผูกพันที่จะต้องกระทำ

7. การบังคับ คือ ตัวช่วยที่กระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจกระทำเร็วขึ้นกว่าเดิมเพราะขณะที่ผู้กระทำตั้งใจจะกระทำสิ่งต่าง ๆ นั้น เขาอาจจะยังไม่แน่ใจว่าจะกระทำพฤติกรรมนั้นดีหรือไม่ แต่เมื่อมีการบังคับก็จะทำให้ตัดสินใจกระทำพฤติกรรมนั้นได้เร็วขึ้น

8. โอกาส เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ

9. ความสามารถ คือการที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองซึ่งก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่งนั้นๆได้ การตระหนักถึงความสามารถนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจ และการกระทำทางสังคมโดยทั่วไปแล้วการที่บุคคลกระทำพฤติกรรมใด ๆ บุคคลจะพิจารณาความสามารถของตนเองเสียก่อน

10. การสนับสนุน คือ สิ่งที่ผู้กระทำรู้ว่าจะได้รับหรือคิดว่า จะได้รับการกระทำนั้น

หลักสำหรับการตัดสินใจที่ดี

ธงชัย สันติวงษ์ (2520 อ้างถึงใน สุรชาติพิทย์ ใหม่ชุ่ม, 2550: 18) การตัดสินใจต่าง ๆ จะถือได้ว่าเป็นการตัดสินใจที่ดี ก็ต่อเมื่อเข้าหลักเกณฑ์สองประการคือ

1. ต้องเป็นการตัดสินใจที่มีคุณภาพสูง
2. ต้องเป็นการตัดสินใจที่ได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่นหรือจากคนหมู่มาก รวมถึงต้องมี

ประสิทธิภาพจึงจะต้องเป็นการตัดสินใจที่มีคุณภาพดีกล่าว คือ ได้มีการตัดสินใจที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพสำหรับใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดีที่สุดแต่ขณะเดียวกันคำตอบที่ได้จากการตัดสินใจของผู้บริหารนั้น หากไม่เป็นที่ยอมรับของผู้ปฏิบัติหรือผู้เกี่ยวข้อง เช่น การตัดสินใจที่หวังประโยชน์ต่อองค์กรมากกว่าการยอมรับรู้ถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นแก่ฝ่ายปฏิบัติ ผลที่ย่อมจะไม่ได้ตามที่คาดคิดตรงกันข้ามการตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ประสงคจะให้มีการยอมรับจากฝ่ายปฏิบัติ ก็ย่อมจะทำให้การตัดสินใจนั้น ๆ ขาดประสิทธิภาพได้ ดังนั้นในการตัดสินใจทุกครั้งจึงสมควรที่จะต้องมีการคำนึงถึงทั้งสองด้านให้สมดุลกันและเหมาะสมตามลักษณะชนิดของปัญหา ยกตัวอย่าง เช่น ถ้าหากปัญหาที่จะตัดสินใจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกของผู้เกี่ยวข้อง และเป็นปัญหาที่ต้องอาศัยการเข้าร่วมกันแก้ไขปัญหา หรือความร่วมมือจากฝ่ายอื่น ๆ เป็นอย่างมากแล้วการตัดสินใจในกรณีนี้ก็จะจะต้องให้

การปลูกยางพาราในประเทศไทย

ต้นยางพาราเป็นต้นไม้ยืนต้น มีถิ่นกำเนิดบริเวณลุ่มน้ำอเมซอน ในประเทศบราซิล และเปรู ทวีปอเมริกาใต้ โดยชาวพื้นเมืองเรียกว่า คาอูท์ชุก แปลว่าต้นไม้ร้องไห้ จนถึงปี พ.ศ. 2313 (1770) โจเซฟ ปริสตี จึงพบว่า ยางสามารถนำมาลบรอยคำของคินสอได้ จึงเรียกว่า ยางลบหรือด้วลบ [Rubber] ซึ่งเป็นศัพท์ใช้ในอังกฤษและฮอลแลนด์เท่านั้น ในอเมริกาใต้มีศูนย์กลางของการซื้อขาย ยางก็อยู่ที่เมืองท่าชื่อ พารา (Para) จึงมีชื่อเรียกว่า ยางพารา

การปลูกยางพาราในประเทศไทย ไม่มีการบันทึกเป็นหลักฐานที่แน่นอน แต่มีการเดาว่า น่าจะมีการปลูกในช่วงประมาณปี พ.ศ. 2442-2444 ซึ่งพระยารัษฎานุประดิษฐ์ มหิศรภักดี หรือ คอซิมบี้ ณ ระนอง เจ้าเมืองตรังในขณะนั้น ได้นำเมล็ดยางพารามาปลูกที่อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เป็นครั้งแรก ซึ่งชาวบ้านเรียกต้นยางชุดแรกนี้ว่า "ต้นยางเทศา" และต่อมาได้มีการขยายพันธุ์ยางมา ปลูกในบริเวณจังหวัดตรัง และนราธิวาส ในปี พ.ศ. 2454 ได้มีการนำพันธุ์ยางมาปลูกในจังหวัด จันทบุรี ซึ่งเป็นภาคตะวันออกของประเทศไทย โดยหลวงราชไมตรี หรือ ปุ่ม ปุณศรี เป็นผู้นำพันธุ์ ยางมาปลูก และนับจากนั้นเป็นต้นมาได้มีการขยายพันธุ์ปลูกยางพารา ไปทั่วทั้ง 14 จังหวัด ใน ภาคใต้ และ 3 จังหวัดในภาคตะวันออก นอกจากนี้ยังมีการขยายพันธุ์ยางมาปลูกในภาคกลาง ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 เป็นต้น ยางพาราก็กลายเป็นพืชเศรษฐกิจที่ สำคัญของประเทศไทย และมีการผลิตเป็นอันดับหนึ่งของโลก

ยางพาราประเภทยางดิบ ผลิตภัณฑ์ยาง ไม้ยางพาราสามารถทำรายได้การส่งออกเป็นอันดับ ดับสองของประเทศ ยางพาราจึงถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย และมีการส่งออก ยางธรรมชาติมาเป็นอันดับหนึ่งของโลกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 ซึ่งในปี 2543 มีผลผลิตจากยางธรรมชาติ ประมาณ 2.4 ล้านตัน มีมูลค่าทั้งสิ้นประมาณ 124,000 ล้านบาท เดิมพื้นที่ที่มีการปลูกยางส่วนใหญ่ จะอยู่ในภาคใต้และภาคตะวันออก แต่ในปัจจุบันมีการขยายการปลูกเพิ่มขึ้นไปยังภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันตก โดยเฉพาะยางพาราจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่างในเขตจังหวัดบุรีรัมย์ จัดเป็นยางพาราคุณภาพดีไม่ต่างจากแหล่งผลิตเดิมในเขตภาคใต้และ ภาคตะวันออก พื้นที่ที่เหมาะสมแก่การปลูกยางทั่วประเทศมีทั้งหมด 55.1 ล้านไร่ แต่พื้นที่ปลูกจริง มีประมาณ 12.4 ล้านไร่เท่านั้น (เสาวนีย์ ก่อวุฒิกุลรังษี, 2547)

การผลิตยางของประเทศไทย

กรมส่งเสริมการเกษตร (ม.ป.ป.) อธิบายเกี่ยวกับการผลิตยางพารา ดังนี้

1. การขยายพื้นที่เพาะปลูกที่เหมาะสมได้จากการประเมินศักยภาพในการผลิตยางพาราในภาคต่างๆของประเทศไทย ใช้วิธีการหาค่าดัชนีความเหมาะสมของพื้นที่ โดยใช้ข้อมูลปัจจัยทางภูมิอากาศ และปัจจัยทางดิน ทั้งทางกายภาพและเคมีดิน นำมาหาความสัมพันธ์กับผลผลิตยางสามารถจัดแบ่งระดับศักยภาพการผลิตยางได้ คือพื้นที่ที่มีความเหมาะสมเป็นพื้นที่ที่สามารถเปิดกรีดยางได้ในเวลา 7 ปี และให้ผลผลิตมากกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี พื้นที่ที่มีขีดจำกัด (Marginal Area) เป็นพื้นที่ที่สามารถเปิดกรีดยางได้ในเวลา 8 ปี หรือช้ากว่าและให้ผลผลิตน้อยกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี ทั้งนี้จากการประเมินพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตยางของไทย พบว่าพื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางสามารถผลิตยางได้มากกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี มีจำนวน 15.08 ล้านไร่ และพื้นที่ที่มีศักยภาพการผลิตยางน้อยกว่า 250 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี มีจำนวน 29.56 ล้านไร่

2. การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อศักยภาพของการผลิตยางนอกจากความเหมาะสมของพื้นที่แล้วยังขึ้นอยู่กับเทคโนโลยีการผลิต เช่น พันธุ์ยาง การจัดการสวน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใส่ปุ๋ยและการกรีดยาง การเพิ่มผลผลิตของยางไทยสามารถทำได้โดยไม่ต้องขยายพื้นที่ปลูกใหม่ ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันผลผลิตเฉลี่ยของเกษตรกรทั่วประเทศเพียง 284 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี เปรียบเทียบกับผลผลิตจากงานทดลอง ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ย 329 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี แสดงให้เห็นว่าไทยยังสามารถเพิ่มศักยภาพการผลิตยางให้สูงขึ้นอีกได้ โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนยางใช้เทคโนโลยีการผลิตยางที่ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผลผลิตต่อพื้นที่เพิ่มขึ้นได้

3. สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพาราโดยยางพาราจะสามารถปลูกได้และให้ผลดีถ้ามีสภาพแวดล้อมบางประการที่เหมาะสมดังนี้

พื้นที่ปลูกยางพาราไม่ควรอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลเกิน 200 เมตร และไม่ควรมีความลาดเทเกิน 45 องศา หากจะปลูกยางพาราในพื้นที่ที่มีความลาดเทเกิน 15 องศาขึ้นไป ควรปลูกแบบขั้นบันได

ดิน ควรมีความลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยไม่มีชั้นของหินแข็งหรือดินดานซึ่งจะขัดขวางการเจริญเติบโตของราก เนื้อดินควรเป็นดินร่วน ดินร่วนเหนียว หรือดินร่วนเหนียวปนทรายมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง มีการระบายน้ำและอากาศดี น้ำไม่ท่วมขัง ระดับน้ำใต้ดินลึกกว่า 1 เมตร ไม่เป็นดินเค็มและมีความเป็นกรดเป็นด่าง 4.0-5.5

น้ำฝน มีปริมาณน้ำฝนไม่น้อยกว่า 1,350 มิลลิเมตรต่อปี และมีฝนตกไม่น้อยกว่า 120 วันต่อปี และความชื้นสัมพัทธ์ เฉลี่ยตลอดปีไม่น้อยกว่า 65 เปอร์เซ็นต์

อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ไม่แตกต่างกันมากควรมีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 24-27 องศาเซลเซียส และมีความเร็วลมเฉลี่ยตลอดปีไม่เกิน 1 เมตรต่อวินาที

4. ลักษณะของพันธุ์ยางที่ดีต้องมีลักษณะดังนี้ คือ ให้น้ำอย่างมาก ด้านทานโรค ด้านทานลม เจริญเติบโตเร็วและสม่ำเสมอทั้งก่อนกรีดและหลังกรีด เป็นโรคเปลือกแห้งน้อย เปลือกที่กรีดแล้วงอกเร็ว และหนาใกล้เคียงกับเปลือกเดิม และหากใช้สารเคมีเร่งน้ำยางช่วยจะได้ผลผลิตเพิ่มขึ้นมาก

5. พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูกในแหล่งปลูกยางเดิม (ภาคใต้และภาคตะวันออก) ได้แก่ พันธุ์ยางชั้น 1 BPM24, สงขลา 362, RRIM 600, GT 1, PR 255, PR 261 พันธุ์ยางชั้น 2 PB 217, RRIC 110, RRIC 100, PB 260, PB 255, PB 235 และพันธุ์ยางชั้น 3 KRS 251, PR 305, PR 302, RRIC 101, BPM 1, RRIM 712, KRS 250, KRS 226, KRS 225, KRS 218, PB 311, RRIC 121

6. ปัจจัยสำคัญที่เกษตรกรจะต้องพิจารณาประกอบการตัดสินใจเลือกใช้พันธุ์ยาง

โรคยางในแต่ละท้องถิ่นมีการระบาดของโรคแต่ละชนิดแตกต่างกันไป ดังนั้นก่อนที่จะปลูกควรศึกษาและพิจารณาก่อนว่าพื้นที่ที่จะปลูกมีโรคอะไรระบาดบ้าง ระบาดอยู่ในระดับรุนแรงมากน้อยเพียงใดเพื่อจะได้ตัดสินใจเลือกพันธุ์ยางที่ต้านทานโรคนั้นๆ ได้ถูกต้อง

ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ดินแต่ละชนิดเหมาะสมกับพันธุ์ยางแต่ละพันธุ์ไม่เหมือนกัน บางพันธุ์จะให้ผลดีเฉพาะพื้นที่ที่ดินอุดมสมบูรณ์เท่านั้น ถ้านำไปปลูกในพื้นที่ดินเลวจะทำให้การเจริญเติบโตไม่ดี ผลผลิตต่ำ แต่บางพันธุ์ปลูกในพื้นที่ดินเลวก็ให้ผลผลิตแตกต่างจากที่ปลูกในพื้นที่ดินดีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ความลึกของหน้าดินและระดับน้ำใต้ดินพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและมีระดับน้ำใต้ดินสูงไม่เหมาะที่จะปลูกยางโดยปกติต้นยางจะชอบพื้นที่ที่มีหน้าดินลึกและมีการระบายน้ำดีแต่บางพันธุ์ก็สามารถปลูกในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้นและมีระดับน้ำใต้ดินสูงได้ และความลาดชันของพื้นที่บางพันธุ์ไม่เหมาะสำหรับปลูกในพื้นที่ลาดชัน แต่บางพันธุ์เหมาะหรือพอจะปลูกได้ในสภาพพื้นที่

การเตรียมพื้นที่ปลูกยางในพื้นที่ที่เป็นสวนยางเก่า ป่า หรือมีไม้ยืนต้นอื่นขึ้นอยู่จะต้องโค่นไม้เหล่านั้นเสียก่อน การโค่นจะใช้วิธีตัดต้นไม้ให้เหลือตอสูง 40-50 เซนติเมตร แล้วทำลายตอไม้เหล่านั้นให้ผุสลายโดยใช้สารเคมี หรือจะใช้รถแทรกเตอร์ไถดินไม้่ออกจากแปลง หลังจากโค่นต้นยางเก่า หรือต้นไม้อื่นๆ แล้วต้องเก็บไม้ใหญ่ออก จากนั้นเก็บเศษไม้รวมเป็นกองๆ เรียงเป็นแนวตามพื้นที่ ตากให้แห้ง ทำแนวกันไฟแล้วเผา หลังจากเผาเสร็จควรเก็บปรนที่ยังไหม้ไม่หมดรวมกันเผาอีกครั้ง หลังจากนั้นจะเข้ากระบวนการเตรียมดิน เมื่อเผาปรนเสร็จให้เตรียมดินโดยการไถ 2 ครั้ง พรวน 1 ครั้ง ในกรณีที่เป็นพื้นที่ลาดเทมาก เช่น เนินเขาชันเกิน 15 องศา จะต้องทำขั้นบันไดหรือขานดินเพื่อป้องกันน้ำฝนชะล้างเอาหน้าดินไหลไปตามน้ำ อาจทำเฉพาะต้นหรือทำยาวเป็นแนวเดียวกัน ล้อมเป็นวงกลมรอบไปตามไหล่เขาหรือเนินก็ได้ โดยให้ระดับขนานไปกับพื้นดิน ขั้นบันไดควรกว้างน้อยที่สุด 1.50 เมตร แต่ละขั้นให้ตัดดินลึกและเอียงเข้าไปในทางเนินดิน ตรงขอบด้านนอกทำเป็นคันดินสูงประมาณ 30 เซนติเมตร กว้าง 60-70 เซนติเมตร ระยะระหว่างขั้นบันไดประมาณ 8-10 เมตร

7. ระยะปลูก

พื้นที่ราบ ถ้าต้องการปลูกพืชแซมในระหว่างแถวของต้นยางในภาคใต้และภาคตะวันออก ให้ใช้ระยะปลูกระหว่างต้น 2.50 เมตร ระหว่างแถว 8 เมตร จะได้ 80 ต้นต่อไร่ ถ้าต้องการปลูกพืชคลุมดินในระหว่างแถวของต้นยางในภาคใต้ และภาคตะวันออก ให้ใช้ระยะปลูกระหว่างต้น 2.50 เมตร ระหว่างแถว 7 เมตรจะได้จำนวน 91 ต้นต่อไร่

พื้นที่ลาดหรือพื้นที่เชิงเขาตั้งแต่ความชัน 15 องศาขึ้นไปต้องทำแนวขั้นบันไดโดยใช้ระยะระหว่างขั้นบันไดอย่างน้อย 8 เมตร ระยะระหว่างต้น 2.50 หรือ 3 เมตร เมื่อกำหนดระยะปลูกได้แล้วก็ทำการวางแนวและปักไม้ทำแนวเพื่อขุดหลุมปลูกต่อไป แนวปลูกควรวางตามทิศทางลม

8. การเตรียมหลุมปลูก คือ หลุมปลูกยางจะมีขนาด กว้างxยาวxลึก เท่ากับ 50x50x50 cm. การขุดหลุมปลูกควรแยกดินบนและดินล่างไว้คนละส่วน แล้วตากดินทิ้งไว้ 10-15 วัน

9. ชนิดของต้นพันธุ์ยาง

ต้นตอตา คือ ต้นกล้ายางที่ได้รับการติดตาด้วยยางพันธุ์ดีแล้ว หลังจากติดตาเรียบร้อยแล้วจึงถอนขึ้นมาตัดแต่งราก และตัดต้นเดิมเหนือแผ่นตาประมาณ 2 นิ้วทิ้ง แล้วนำต้นตอที่ได้ไปปลูกทันที ต้นตอตาจะเป็นต้นพันธุ์ที่ไม่มีดินห่อหุ้มรากหรือเรียกว่าต้นเปลือกราก

ต้นติดตาชำในถุงพลาสติกหรือยางชำถุง คือ ต้นตอตาที่นำมาชำในถุงพลาสติกขนาดกว้าง 4 นิ้ว ยาว 14 นิ้ว หรือขนาดใหญ่กว่านี้ที่บรรจุดินไว้เรียบร้อยแล้ว คูแบริ่งรักษาจนตาแตกออกมาเป็นใบได้ขนาด 1-2 คัตร อายุประมาณ 3-5 เดือน และมีใบในจักรยอดแก่เต็มที่

ต้นยางที่ปลูกลงด้วยเมล็ดแล้วติดตาในแปลง คือ การปลูกสร้างสวนยางโดยใช้เมล็ดปลูกในแปลงโดยตรง เมื่อเมล็ดเจริญเติบโตเป็นต้นกล้าที่มีขนาดเหมาะสมจึงทำการติดตาในแปลงปลูก ต้นพันธุ์ยางทั้ง 3 ชนิดดังที่กล่าวมาแล้วเหมาะสมที่จะปลูกในภาคตะวันออกและภาคใต้ แต่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือแนะนำให้ปลูกด้วยต้นยางชำถุงเพียงอย่างเดียวเท่านั้น

10. วิธีปลูก การปลูกยางพาราจะแตกต่างกันไปตามชนิดของต้นพันธุ์ยางซึ่งในที่นี้จะกล่าวเฉพาะการปลูกด้วยต้น ตอตาและต้นยางชำถุงเท่านั้น เนื่องจากการปลูกด้วยเมล็ดแล้วติดตาในแปลงมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษามาก จึงไม่ค่อยมีผู้นิยมทำกันในปัจจุบัน

การปลูกด้วยต้นตอตา นำดินบนที่ผสมปุ๋ยฟอสเฟตเรียบร้อยแล้วใส่รองก้นหลุมแล้วกลบหลุมให้เต็มด้วยดินล่าง จากนั้นใช้เหล็กหรือไม้แหลมขนาดเล็กกว่าต้นตอตาเล็กน้อยปักนำเป็นรูตรงกลางหลุมให้ลึกเท่ากับ ความยาวของรากแก้ว แล้วนำต้นตอปักลงไป กดดินให้แน่น พูนดินบริเวณโคนต้นเล็กน้อยอย่าให้กลบแผ่นตา พยายามให้รอยต่อระหว่างรากกับลำต้นอยู่ระดับปากหลุมพอดี

การปลูกด้วยต้นยางชำถุง วิธีปลูกยางในภาคตะวันออกและภาคใต้นำดินที่ผสมปุ๋ยฟอสเฟตเรียบร้อยแล้วใส่รองก้นหลุม จากนั้นนำต้นยางชำถุงไปตัดดินที่ก้นถุงออก ประมาณ 1 นิ้ว เพื่อตัดปลายรากที่คงอแล้ววางลงไปหลุม โดยให้ดินปากถุงหรือรอยต่อระหว่างลำต้น และรากอยู่ในระดับพื้นดินปากหลุมพอดี ถ้าต่ำเกินไปให้ใส่ดินรองก้นหลุมเพิ่ม หรือถ้าสูงเกินไปให้เอาดินในหลุมออก จัดต้นยางให้ตรงกับแนวต้นอื่น ใช้มีดกรีดด้านข้างถุงพลาสติกจากก้นถุงถึงปากถุงให้ขาดจากกัน กลบดินล่างที่เหลือลงไปจนเกือบเต็มหลุม อย่างเพิ่งกดแน่น ค่อยๆดึงถุงพลาสติกที่กรีดไว้แล้วออกอัดดินข้างถุงให้แน่น แล้วกลบดินเพิ่มจนเต็มหลุม อัดให้แน่นอีกครั้ง พูนโคนเล็กน้อยเพื่อป้องกันน้ำขัง จากนั้นปักไม้หลักและใช้เชือกผูกยึดต้นยางไว้เพื่อป้องกันลมโยก

การปลูกซ่อม หลังจากปลูกแล้วอาจมีต้นยางบางต้นตายไปเนื่องจากอากาศแห้งแล้งถูกโรคและแมลงทำลาย หรือต้นที่ปลูกไม่สมบูรณ์ จำเป็นต้องปลูกซ่อมซึ่งควรทำให้เสร็จภายในช่วงฤดูฝนต้นพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับปลูกซ่อม คือ ยางชำถุง เพราะจำทำให้ต้นยางที่ปลูกในแปลงมีขนาดใกล้เคียงกัน ส่วนต้นยางที่มีอายุเกิน 1 ปี ไปแล้วไม่ควรปลูกซ่อม เพราะจะถูกบังร่มไม่สามารถเจริญเติบโตทันต้นอื่นได้

11. ระยะเวลาและอัตราการใส่ปุ๋ย

ต้นยางก่อนเปิดกรีด ในระยะตั้งแต่เริ่มต้นปลูกจนถึงต้นยางอายุประมาณ 17 เดือนจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ในช่วงนี้จึงจำเป็นต้องใส่ปุ๋ยให้บ่อยครั้งในปริมาณที่เพียงพอกับความ ต้องการของต้นยางหลังจากที่ต้นยางมีอายุเกิน 17 เดือนขึ้นไปแล้ว จะใส่ปุ๋ยปีละ 2 ครั้ง หรือเกษตรกร การผสมปุ๋ยเคมีใช้เอง เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการใส่ปุ๋ยเคมี

12. การปลูกพืชคลุมดิน

พื้นที่ระหว่างแถวยางที่ไม่ปลูกพืชแซมยาง ควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วในช่วงเวลา เดียวกับตอนปลูกยาง เพื่อเพิ่มอินทรีย์วัตถุ ป้องกันการชะล้างพังทลายและควบคุมวัชพืช ชนิดของ พืชคลุมดินตระกูลถั่วที่แนะนำ คือ คาโลโปโกเรียม เช่น ไตรชีมา เพอรา ปลูกด้วยวิธีการหว่านหรือ โรยเป็นแถว 2 – 3 แถว ระหว่างแถวยางโดยห่างจากแถวยาง 1.0 – 1.5 เมตร ใส่ปุ๋ยบำรุงพืชคลุมดิน โดยหว่านปุ๋ยฟอสเฟตในแถวพืชคลุมดินอัตรา 15 และ 30 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อพืชคลุมดินอายุ 2 และ 5 เดือนตามลำดับ หลังจากนั้นหว่านปุ๋ยกรดซัลฟอนในบริเวณพืชคลุมดินอัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อพืชคลุมดินอายุ 9 เดือนและต่อไปปีละครั้ง

13. การตัดแต่งกิ่ง

ควรมีการตัดแต่งกิ่งในช่วงต้นฤดูฝน และปลายฤดูฝนโดยจะตัดกิ่งแขนงให้ชิดลำต้น ในระดับต่ำกว่า 2 เมตร ไม่โน้มต้นยางลงมาตัดแต่งเพราะจะทำให้เปลือกแตก น้ำยางไหลหรือหักได้ ใช้กรดซัลฟอนชนิดผงผสมกับน้ำ กวนให้เหนียวก่อนนำไปใช้ติดบริเวณแผล

การปลูกยางพาราในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติความเป็นมา

ในปี 2451 หลวงราชไมตรี (ปุม ปุณศรี) ได้นำยางพาราไปปลูกที่จังหวัดจันทบุรี จึงได้มีการขยายการปลูกยางพาราในภูมิภาคนี้อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งมีการปลูกกันทั่วไปใน 3 ภูมิภาคตะวันออก คือ จันทบุรี ระยอง และตราด และกลายเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ของภาคตะวันออก ต่อมาก็มีผู้ที่พยายามจะนำพันธุ์ยางไปปลูกทั้งในภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

เป็นระยะๆ แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเหมือนกับที่ปลูกของภาคใต้และภาคตะวันออก จนกระทั่งในปี 2521 กรมวิชาการเกษตร และกรมประชาสัมพันธ์ได้เริ่มงานทดลองปลูกสร้างสวนยางพาราตามหลักวิชาการปลูกสร้างสวนยางแผนใหม่ในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยทดลองปลูกในจังหวัดหนองคาย บัรรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งก็ประสบความสำเร็จ ผลผลิตยางในขณะนั้นเริ่มเปิดกรีดได้แล้วอยู่ในเกณฑ์ดี ไม่แตกต่างจากผลผลิตในภาคใต้ และภาคตะวันออกนัก ด้วยเหตุนี้จึงเริ่มมีการวิจัยและพัฒนากาปลูกยางในเขตแห้งแล้ง และถือเป็นการเริ่มขยายเขต ปลูกยางพาราสู่เขตใหม่ของประเทศไทยอย่างจริงจัง นอกจากนี้ยังมีการร่วมมือกับองค์กรยางระหว่างประเทศในการวิจัยและพัฒนาอย่างกว้างขวางในระยะต่อมาศูนย์วิจัยการยางได้เปลี่ยนชื่อ เป็นศูนย์วิจัยยางสงขลา ในปี 2527 และมีการก่อตั้งศูนย์วิจัยขึ้นใหม่อีก 4 ศูนย์ ที่สุราษฎร์ธานี ฉะเชิงเทรา หนองคาย และนราธิวาส เพื่อขยายงานวิจัยและพัฒนาทำให้ครอบคลุมพื้นที่ปลูกยางของประเทศ ซึ่งการวิจัยและพัฒนาเหล่านี้เป็นพื้นฐานที่สำคัญทำให้การปลูกแทนในพื้นที่ปลูกยางเดิมและการปลูกใหม่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสบความสำเร็จมากขึ้น (องค์การสวนยาง, 2555)

จากการศึกษาข้อมูลดินในจังหวัดฉะเชิงเทราทั้งหมด 4 กลุ่มชุดดิน คือชุดที่ 8 ชุดที่ 35 ชุดที่ 40 และชุดที่ 60 พบว่าดินที่มีความเหมาะสมกับการปลูกยางพาราในจังหวัดฉะเชิงเทรา คือ กลุ่มชุดดินที่ 8 มีเนื้อที่ประมาณ 130,482 ไร่ มีลักษณะดังนี้

ลักษณะโดยทั่วไป : เนื้อดินเป็นพวกดินเหนียว ดินบนมีลักษณะการทับถมเป็นชั้น ๆ ของดินและอินทรีย์วัตถุที่ได้จากการชะลอก ร่องน้ำดินล่างมีสีเทา บางแห่งมีเปลือกหอยปะปนอยู่ด้วย พบบริเวณที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเล ปัจจุบันเกษตรกรได้ทำการขุดยกร่อง เพื่อพืชผลต่าง ๆ ทำให้สภาพพื้นผิวดินเดิมเปลี่ยนแปลงไป ตามปกติดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง pH 6.0-7.0

ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน : ดินยกร่องบางแห่งพื้นที่ ๆ ยกร่องใหม่ ๆ จะมีปัญหาเรื่องดินเค็ม

ความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช : การจัดชั้นความเหมาะสมของกลุ่มชุดดินที่ 8 นั้นได้จัดในการเกษตรคือ ใช้ปลูกยางพารา ไม้ผล พืชผัก และปลูกพืชไร่บางชนิด พร้อมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำโดยเฉพาะปลาควบคู่กับการปลูกพืชดังกล่าว (องค์การสวนยาง, 2555)

โรคแมลงศัตรูพืชในจังหวัดฉะเชิงเทรา

โรคและแมลงศัตรูยางพารามีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของยางพารา โรคยางพาราเกิดขึ้นได้ทุกระยะและทุกส่วนของต้นยาง เช่น โรคใบยางพารา ถ้าระบาดรุนแรงจนใบร่วงโดยไม่มีการควบคุมจะทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโต ผลผลิตลดลงร้อยละ 30-50 โรคถ้าต้นและกิ่งก้าน ถ้าเป็นรุนแรงจะทำให้ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตจากต้นยางได้ สำหรับโรคของระบบราก ถ้าพบระบาดแล้ว จะควบคุมและรักษายาก ทำให้เสียค่าใช้จ่ายสูง สูญเสียผลผลิต และรายได้จากต้นยางที่ควรจะได้รับ นอกจากนี้ยังพบความเสียหายที่เกิดจากแมลงศัตรูยางบางชนิด เช่น ปลวก หนอนทราย เพลี้ยหอย เพลี้ยแป้ง และไรขาว เป็นต้น ดังนั้นควรมีการป้องกัน รักษา และกำจัดโรคและแมลงศัตรูยางพารา ตามสภาวะการระบาดเพื่อให้ต้นยางอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์อยู่เสมอ

อาการผิดปกติของต้นยางพาราที่มักพบบ่อย

อาการเปลือกแห้งของยางพารา เป็นลักษณะความผิดปกติของการไหลของน้ำยางเกิดขึ้นบริเวณหน้ากรีดของยางพารา ทำให้ผลผลิตลดลงร้อยละ 15-20 ต่อปี โดยทั่วไปจำนวนต้นที่แสดงอาการเปลือกแห้งในแปลงจะเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1 ต่อปี สาเหตุของอาการเปลือกแห้งเกิดจากความผิดปกติทางสรีรวิทยา และปัจจัยอื่น ๆ เช่น สภาพแวดล้อม ปัจจัยทางดินและความชื้น การบำรุงรักษาสวนยางและการกรีดหักไหม ลักษณะอาการเปลือกแห้ง หลังจากกรีดยางแล้วน้ำยางจะจับตัวเป็นก้อน เป็นจุด ๆ ตามรอยกรีด หากกรีดต่อไปจะไม่ให้น้ำยางเปลือกแห้งเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลอ่อน แข็งกระด้างแยกจากกันเป็นชั้น ๆ และแตก ขยายลุกลามจนถึงพุ่มและหลุดออก และการป้องกันรักษาเมื่อต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งต้องหยุดกรีดประมาณ 6-12 เดือนหรือจนกว่าน้ำยางจะไหลเป็นปกติ ต้นยางที่แสดงอาการเปลือกแห้งชั่วคราว จะสามารถกรีดเอาน้ำยางได้อีกหลังจากหยุดกรีด การป้องกันไม่ให้น้ำยางเกิดอาการเปลือกแห้ง ควรบำรุงรักษาสวนยางให้ถูกต้อง ใส่ปุ๋ยและปรับปรุงบำรุงดินให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์และชุ่มชื้น ใช้ระบบกรีดให้เหมาะสมกับพันธุ์ยาง และไม่กรีดหักไหมติดต่อกันเป็นเวลานาน โดยเฉพาะกับยางพันธุ์ BPM 24 และพันธุ์ PB 235 และไม่ควรรื้อแซมเสริมเร่งน้ำยาง (องค์การสวนยาง, 2555)

การปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประวัติของอำเภอสนามชัยเขต

เดิมอำเภอสนามชัยเขตมีฐานะเป็นเมือง ชื่อว่า เมืองสนามไชยเขต (ซึ่งเดิมเป็นบ้านพระงาม) มีตำแหน่งผู้ว่าราชการเมือง และให้ขึ้นกับเมืองฉะเชิงเทรา เมืองสนามไชยเขต มีหมู่บ้านบางหมู่บ้านที่เก่าแก่ เป็นชุมชนดั้งเดิมของคนไทยมาตั้งแต่สมัยอยุธยา ก่อนที่จะมีชาวลาวมาตั้งรกรากอยู่ เช่น บ้านช่อง เมื่อ พ.ศ. 2354 อำเภอสนามชัยเขต มีฐานะเป็นกิ่งอำเภอ เรียกว่า "กิ่งอำเภอสนามไชยเขต" ต่อมาถูกยุบฐานะเป็นตำบลในเขตการปกครองของอำเภอพนมสารคาม เมื่อพ.ศ. 2454 ต่อมา พ.ศ. 2509 ได้รับการยกฐานะเป็นกิ่ง อำเภอสนามไชยเขต ตั้งที่ว่าการกิ่งอำเภอที่บ้านโพนงาม ตำบลคูยายหมี ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อจาก "กิ่งอำเภอสนามไชย" เป็น "กิ่งอำเภอสนามชัย" เมื่อ พ.ศ. 2515 ได้ยกฐานะเป็น "อำเภอสนามชัยเขต" เมื่อ พ.ศ. 2516 ปัจจุบันที่ว่าการอำเภอตั้งอยู่ที่ถนนสุขาภิบาลสนามชัยเขต หมู่ที่ 5 บ้านโพนงาม ตำบลคูยายหมี อำเภอสนามชัยเขตมีลำน้ำธรรมชาติที่สำคัญ คือ แควระบม แควสียัด หนองกระทิน อ่างระบม อ่างบ้าน กม.7 และอ่างคลองตาฝั่ง สภาพป่าในเขตอำเภอสนามชัยเขตเป็นป่าดงดิบ เนื่องจากมีฝนตกชุก จึงมีพันธุ์ไม้ขึ้นหนาแน่น

ปัจจุบันอำเภอสนามชัยเขต ประกอบด้วย 4 ตำบลคือ ตำบลคูยายหมี ตำบลท่ากระดาน ตำบลทุ่งพระยา และตำบลลาดกระทิง แบ่งเป็น 70 หมู่บ้าน 1 เทศบาล 4 อบต.

ด้านการผลิตยางพารา ในจังหวัดฉะเชิงเทรา มีพื้นที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอสนามชัยเขต 52,852 ไร่ จากพื้นที่ปลูกทั้งหมดในจังหวัดฉะเชิงเทรา 115,161 ไร่ ซึ่งให้ผลผลิตเฉลี่ย 249 กิโลกรัมต่อไร่ เนื่องจากตลาดยังมีความต้องการเพิ่มขึ้น ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการปฏิรูประบบยางพาราครบวงจร และประกอบด้วยอำเภอสนามชัยเขต มีสภาพภูมิศาสตร์ เป็นที่ราบลุ่มมีที่ดอนเป็นบางส่วน และส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นลอน ประกอบด้วยภูเขาเตี้ย ๆ หลายลูก ป่าไม้ขึ้นปกคลุมทึบ เต็มไปด้วยสัตว์ป่านานาชนิด ไม้มีค่าอุดมสมบูรณ์ บางส่วนของพื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง 20 เมตร แต่บางส่วนอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล ซึ่งมีลักษณะเหมาะสมกับการปลูกยางพารา

ด้านการส่งเสริมของสำนักงานเกษตรอำเภอสนามชัยเขต มีการจัดตั้งศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล ทั้งหมด 4 ตำบล โดยในตำบลลาดกระทิงนั้นมีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรเกี่ยวกับการปลูกยางพารา โดยให้เกษตรกรที่เข้าร่วมการอบรมได้ทดลองปลูกยางพาราในพื้นที่กว่า 300 ไร่ รวมถึงมีการสอนการริดยางและตาก/อบยางแผ่น ตามหลักวิชาการเกษตร เพื่อให้ได้ยางแผ่นมีคุณภาพดี (สำนักงานเกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา, 2551)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัตนวรรณ รุณภัย และเอมอร อังสุรัตน์ (2530) ศึกษาเรื่องปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการส่งเสริมการปลูกยางพาราในจังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนมากเป็นชาย อยู่ในวัยแรงงาน มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดที่เคยปลูกยาง จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 1-3 คน พื้นที่ถือครองส่วนมากมีขนาด 26-50 ไร่ การกรีดยางใช้ระบบกรีดยางวันเว้นวัน ปีละ 8-10 เดือน ผลผลิตยางแผ่นที่ได้ไม่ต่ำกว่า 10 แผ่นต่อวัน ขยายผลผลิตให้พ่อค้าเร่ในราคา กิโลกรัมละ 16-20 บาท รายได้จากยางพาราไม่ต่ำกว่า 30,000 ต่อปี เหตุผลในการปลูกยางพาราเนื่องจาก ขยายผลผลิตได้ง่าย ไม่มีปัญหาเรื่องศัตรูพืช การลงทุนต่ำ และไม่ต้องใช้แรงงานมาก เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มต่างๆ และไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านวิชาการยางพารา ปัญหาที่พบในการปลูกยางพาราได้แก่ ขาดความรู้ในการใช้สารเคมี การป้องกันกำจัดศัตรูพืช ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ความต้องการในการเพิ่มผลผลิตและการปลูกยางพารา ได้แก่ ต้องการได้รับการฝึกอบรมด้านความรู้ทางวิชาการยางพารา ต้องการให้รัฐมีการประกันราคาขาย เกษตรกรส่วนมากมีความต้องการปลูกยางพาราเพิ่ม เพราะราคาขายได้ราคาขายดีกว่าพืชอื่นและต้องการได้รับเงินทุนสงเคราะห์

ประครอง ส่งเสริม (2541) ศึกษาเรื่องความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตยางพาราในจังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรได้รับข่าวสารและแนะนำให้ปลูกยางพาราจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้รับการอบรม 1-2 ครั้ง/ปี ได้รับการส่งเสริมเป็นรายบุคคลและแบบกลุ่ม 1-2 ครั้ง/ปี ขนาดพื้นที่สวนยางของเกษตรกร 10-30 ไร่ ใช้ระยะปลูก 3x7 เมตร เกษตรกรใช้ปุ๋ยเฉลี่ย 22.30 กิโลกรัม/ไร่ ใส่ 2 ครั้ง/ปี กำจัดวัชพืชด้วยสารเคมี มีการตัดแต่งกิ่งยาง การกรีดยางใช้ระบบกรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน เวลากรีดยางตั้งแต่ 04.00-05.00 น. มีจำนวนเวลากรีดยาง 4-6 เดือน/ปี ผลผลิตยางเฉลี่ย 39 กิโลกรัม/ต้น ปัญหาที่สำคัญได้แก่ เงินทุนไม่เพียงพอ ไม่ทราบแหล่งรับซื้อยาง ราคาขายไม่ดี ยังขาดความรู้ด้านการผลิต ขาดแรงงานในการกรีดยาง ไม่มีการแนะนำติดตามจากเจ้าหน้าที่ ปัจจัยการผลิตยางพาราไม่เพียงพอ ไม่มีการจัดตั้งกลุ่มการผลิต ความรู้และการผลิตยางพาราที่เกษตรกรมีความต้องการระดับมาก ได้แก่ การปลูกด้วยยางชำถุง การตัดแต่งกิ่งยาง การขยายพันธุ์ยาง การกรีดยาง วิธีการทำยางแผ่นดิบ การทำยางแผ่นรมควัน การทำยางแท่ง การทำยางเคarp การทำน้ำยางข้น โรคยางและการป้องกันรักษา รูปแบบและวิธีการส่งเสริมที่เกษตรกรต้องการระดับมาก ได้แก่ การเยี่ยม การประชุมกลุ่ม การอบรม การทัศนศึกษาดูงานสำหรับการบริการและสนับสนุนการผลิตที่เกษตรกรต้องการระดับมาก ได้แก่ สินเชื่อเพื่อการเกษตร ปัจจัยการผลิต แหล่งรับซื้อผลผลิต การประกันราคาผลผลิต การรวมกลุ่มเพื่อการผลิต และแหล่งให้คำปรึกษา

เลิศ ประจันพล (2543) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นชาย จบการศึกษาดำรงตำแหน่งประถมศึกษาปีที่ 4 อายุเฉลี่ย 47 ปี ไม่เคยเป็นผู้นำชุมชน เป็นสมาชิก ธ.ก.ส. ระยะเวลาเฉลี่ยที่อาศัยในชุมชน 36 ปี สมาชิกในครัวเรือน 4 คน แรงงานในครัวเรือน เฉลี่ย 3 คน มีพื้นที่ถือครองเฉลี่ย 32 ไร่ เอกสารสิทธิที่ดินเป็นประเภท ส.ป.ก. สค.1 トラจอง ไม่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อนตัดสินใจปลูกยางพาราด้วยตนเอง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราในระดับมากที่สุด 3 ด้าน คือ (1) ด้านสังคมเศรษฐกิจ ได้แก่ ชนิดประเภทเอกสารสิทธิในการถือครองที่ดิน ภาวะหนี้สินของเกษตรกร จำนวนแรงงานในครอบครัว (2) ด้านกายภาพ ได้แก่ ระยะทางระหว่างที่พักถึงสวนยางพารา สภาพพื้นที่ปลูกยางพารา ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา (3) ด้านการส่งเสริมและสื่อสาร ได้แก่ การติดต่อและรับบริการจากหน่วยงานส่งเสริมที่เกี่ยวข้อง การศึกษาดูงานด้านการเกษตร การฝึกอบรมด้านการเกษตร การได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ

อร จุนธิระพงศ์ (2543) ศึกษาเรื่องผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการผลิตยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ยไม่เกิน 30 ไร่ ปลูกยางพันธุ์ RRIM 600 เริ่มต้นกรีดยางเมื่ออายุ 6-7 ปี เกษตรกรกรีดยางประมาณปีละ 8-10 เดือน เลือกใช้วิธีกรีดยางตามสภาพภูมิอากาศ และไม่ใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ปัญหาที่พบในสวนยางพารา คือ ความเสียหายของหน้ากรีดยาง เนื่องจากเกษตรกรขาดความชำนาญในการกรีดยาง และปัญหาเรื่องโรคที่เกิดกับต้นยางพารา โดยเฉพาะ เปลือกแห้ง โรคตายจากยอดและราสีชมพู ผลกระทบด้านสังคม ที่มีต่อเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ากลุ่มเกษตรกรตัวอย่าง มีสภาพความเป็นอยู่ตลอดจนคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หลังจากเปลี่ยนมาปลูกยางพารา

พันธุ์ตรา พิชคุณ (2545) ศึกษาเรื่องแนวทางการผลิตยางพาราแผ่นดินเพื่อพัฒนาคุณภาพในอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่าส่วนใหญ่เจ้าของสวนยางและแรงงานเป็นเพศชาย เจ้าของสวนยางส่วนใหญ่อายุ 30-59 ปี ส่วนแรงงานมีอายุอยู่ในช่วง 30-49 ปี ส่วนใหญ่ทั้งสองกลุ่มจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ทั้งสองกลุ่มมีความรู้ในการผลิตยางแผ่นในระดับปานกลาง เจ้าของสวนยางกล่าวถึงปัญหาใหญ่ในการทำสวนยางคือ แรงงานขาดทักษะและมีลักษณะนิสัยที่ไม่พึงประสงค์

ฉลาด นันทโพธิ์เดช (2546) ศึกษาเรื่องสภาพการผลิตและความต้องการบริการส่งเสริมการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้จากยางพารามากกว่าร้อยละ 75 แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการทำสวนยางพารา ส่วนใหญ่คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกษตรกรเกือบทั้งหมดปลูกยางพาราพันธุ์ RRIM600

ขนาดพื้นที่ปลูกยางเฉลี่ย 23.18 ไร่ เกษตรกรส่วนใหญ่มีการป้องกันกำจัด แมลงและกำจัดวัชพืชทุกปี แต่ไม่มีการป้องกันกำจัดโรคยาง เนื่องจากไม่มีการระบาดถึงระดับสร้างความเสียหาย เกษตรกรส่วนใหญ่กรีดยางเอง โดยใช้แรงงานในครัวเรือน เฉลี่ย 2.71 คน ต่อ ครัวเรือน และเกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา จะมีความสามารถในการผลิตยางแผ่นดิบคุณภาพดี การเก็บรักษา ยาง และระบบการกรีดยางที่เหมาะสม ปัญหาที่สำคัญในการผลิตยางของเกษตรกร คือ มีเงินทุนไม่เพียงพอ สวนยางมีวัชพืชมาก ไฟป่าไหม้สวนยาง และแรงงานกรีดยางยังขาดความชำนาญ ในด้านความต้องการของเกษตรกรต่อการบริการการส่งเสริมการผลิตยางพารา เกษตรกรมีความต้องการในการคัดชั้นยางพารา การผลิตยางแผ่นดิบคุณภาพดี การเก็บรักษา ยาง การผสมปุ๋ยใช้เองกับสวนยาง และระบบการกรีดยางที่เหมาะสม

ประภาภรณ์ คำโอพาธ (2546) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุน ผลตอบแทนของการลงทุนระหว่างการปลูกยางพาราและอ้อยในอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรที่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลมีความเป็นไปได้ในการลงทุน หรือ การปลูกยางพารา ให้ผลตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุน แต่ ในกรณีที่ไม่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาล หากดอกเบี๋ยสูงกว่าร้อยละ 10 ก็จะได้รับผลตอบแทนไม่คุ้มค่าการลงทุน

นิตยา รักสิด (2550) ศึกษาเรื่องสภาพการผลิตยางพาราและความต้องการการส่งเสริมผู้ปลูกยางพารา ในอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่าความต้องการความรู้เกี่ยวกับการผลิตยางพารา พบว่าเกษตรกรมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ความต้องการวิธีการส่งเสริมและการถ่ายทอดความรู้ พบว่าเกษตรกรมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ความต้องการด้านการบริการและสนับสนุนด้านการผลิตและการตลาด ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบลักษณะพื้นฐานด้านสังคม เศรษฐกิจ และสภาพการผลิตยางพารากับความต้องการการส่งเสริมของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราพบว่า เกษตรกรมีลักษณะพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การปลูกยางพารา และสภาพการผลิตยางพารา ได้แก่ การปฏิบัติบำรุงรักษา การกรีดยาง แตกต่างกัน มีผลต่อความต้องการการส่งเสริมของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (0.05)

สุรจิต ภูภักดิ์ และคณะ (2550) ศึกษาเรื่องระบบสนับสนุนการตัดสินใจในการปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่ายางพารามีวงจรการผลิตหลายปี ผลตอบแทนต้องรอปีที่ 9-12 หลังการปลูก เกษตรกรจำเป็นต้องมีเงินลงทุนมาก นอกจากนั้นยังมีการลงทุนที่สูงเมื่อเทียบกับพืชเดิมที่ปลูก เช่น ข้าว อ้อย ปอ มันสำปะหลัง ถ้าเกษตรกรใช้แรงงานในครัวเรือนจะมีรายได้เพิ่มขึ้นสองเท่า ถ้ามีแรงงานในครัวเรือน 2 คน ไม่ควรปลูกเกิน 15 ไร่

ฐิตินันท์ คชนิล (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่าเกษตรกรร้อยละ 51 เป็นชาย อายุเฉลี่ย 47.31 ปี เกษตรกรร้อยละ 85.40 แต่งงานแล้ว และร้อยละ 58.90 จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เกษตรกรร้อยละ 99.30 ได้เงินทุนทำสวนยางจาก ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกรมีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรเฉลี่ย 32.44 ไร่ และพื้นที่ปลูกยางพาราเฉลี่ย 15.51 ไร่ เกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีแรงงานเฉลี่ย 3.62 คน มีรายได้ในภาคการเกษตรเฉลี่ย 51,794.15 บาทต่อปี เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรจากเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่ เกษตรกรเข้าร่วมการฝึกอบรมของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การปลูกยางพารา ปีละ 3-4 ครั้ง พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกร ได้แก่ 1. จำนวนแรงงานในครัวเรือน 2. รายจ่ายในการลงทุนทำสวนยางในแต่ละปี 3. ทักษะของเกษตรกรต่อการทำสวนยาง

จากการตรวจสอบเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530-2551 ซึ่งในระยะเวลา 21 ปีที่ผ่านมา ผู้วิจัยสามารถสรุปปัจจัยที่น่ามีผลการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา รายได้ต่อปีของครัวเรือน พื้นที่ปลูกยางพารา สภาพหนี้สิน และจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา

สมมติฐานการวิจัย

ในงานวิจัยครั้งนี้ มีสมมติฐานการวิจัย คือ

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 1.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 1.2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 1.5 สถานภาพการสมรส มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 1.6 ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 1.7 ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 1.8 อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 2.1 รายได้ต่อปีของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 2.2 พื้นที่ทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 2.3 จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 2.4 การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 2.5 สภาพหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 3.1 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล สื่อมวลชน และสื่อกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 ระดับการศึกษา

1.1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

1.1.5 สถานภาพการสมรส

1.1.6 ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา

1.1.7 ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา

1.1.8 อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา

1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

1.2.1 รายได้ต่อปีของครัวเรือน

1.2.2 พื้นที่ทำสวนยางพารา

1.2.3 จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา

1.2.4 การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต

1.2.5 สภาพหนี้สิน

1.3 ปัจจัยด้านสังคม

การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา

1.4 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา

2. ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.1 ด้านการผลิตยางพารา

2.2 ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ

2.3 ด้านผู้นำในท้องถิ่น

2.4 ด้านราคายางพารา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent variables)

ตัวแปรตาม (Dependent variables)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจในการปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนด ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามรายชื่อจากสหกรณ์การเกษตรปฎิรูปที่ดินสนามชัยเขต จำกัด ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมดจำนวน 235 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่าง (Sample Size) โดยใช้การคำนวณสูตรของ Cochran (1967) (สุรินทร์ นิยมการ, 2548) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1+d^2N}$$

$$\text{เมื่อ } n = \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{จำนวนหน่วยประชากร (= 235)}$$

$$d = \text{ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากกลุ่มตัวอย่าง (= 0.05)}$$

$$\text{แทนค่า } n = \frac{235}{1+(0.05)^2 235} = 148 \text{ คน}$$

ฉะนั้น จากจำนวนประชากร 235 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ 148 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากรายชื่อเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามรายชื่อจากสหกรณ์การเกษตรปฎิรูปที่ดินสนามชัยเขต จำกัด ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ทั้งหมดจำนวน 148 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview Schedule) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close Question) และคำถามปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยแบ่งเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา

ตอนที่ 5 การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตอนที่ 6 ปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกร

การวัดตัวแปร

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

เพศ กำหนดวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากเพศของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

อายุ กำหนดการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนปีเต็มของเกษตรกรซึ่งนับจากปีที่เกิดจนถึงวันที่ให้ข้อมูล อายุเกิน 6 เดือนให้ปัดเป็น 1 ปีเต็ม หน่วยเป็นปี

ระดับการศึกษา กำหนดการวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วัดจากระดับการศึกษาสูงสุดของเกษตรกร ได้แก่ ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา โดยแบ่งเป็น

ต่ำกว่าประถมศึกษา	คือ	ไม่ได้เรียน
ประถมศึกษา	คือ	ประถมศึกษาปีที่ 1-6
มัธยมศึกษา	คือ	มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 หรือเทียบเท่า
อุดมศึกษา	คือ	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน กำหนดการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนสมาชิกของเกษตรกร รวมตัวเกษตรกรเอง ประกอบด้วย สามี ภรรยา บุตรชาย บุตรหญิง บิดา มารดา และบุคคลอื่นๆ ภายในครัวเรือน หน่วยเป็นคน

สถานภาพการสมรส กำหนดการวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากสถานะการครองคู่ในปัจจุบันของเกษตรกร ได้แก่ โสด สมรส และหย่าร้าง/หม้าย

ประสบการณ์ในการทำสวนยาง กำหนดการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยางพารา เช่น การเพาะปลูก เก็บเกี่ยว จำหน่าย ดูแลของเกษตรกรเจ้าของสวนยางพารา จนถึงปี พ.ศ. 2555 มีหน่วยเป็นปี

ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา กำหนดการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากระยะเวลาที่เกษตรกรสามารถเปิดกรีดยางพาราได้ หลังจากปลูกยางพารามาเป็นเวลา 7 ปีเต็ม มีหน่วยเป็นปี

อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา กำหนดการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากอาชีพที่เกษตรกรทำก่อนมีการเปลี่ยนมาปลูกยางพารา ได้แก่ ทำไร่ ทำนา ประมง ค้าขาย รับจ้าง และรับราชการ

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร

รายได้ต่อปีของครัวเรือน กำหนดวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากรายได้ทั้งหมดของเกษตรกรซึ่งเป็นรายได้จากการขายผลผลิตยางพารา และรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางการเกษตรหรืออาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร โดยไม่หักค่าใช้จ่ายในปีการ ผลิต พ.ศ. 2555 หน่วย บาทต่อปี

พื้นที่ทำสวนยางพารา กำหนดวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากสภาพลักษณะการถือครองที่ดินที่ใช้ปลูกยางพาราที่เกษตรกรเป็นเจ้าของเองทั้งหมด มีหน่วยเป็นไร่

จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา กำหนดวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราทั้งหมดในครัวเรือนของเกษตรกรและแรงงานที่เกษตรกรจ้างเพื่อทำสวนยางพาราในตั้งแต่เริ่มปลูกจนถึงปี พ.ศ. 2556 หน่วยเป็นคน

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต กำหนดวัดแบบสเกลนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากอัตราส่วนในการให้ส่วนแบ่งรายได้แก่แรงงานกรีดยางพารา(เจ้าของ:ลูกจ้าง)โดยแบ่งเป็น เจ้าของกรีดยาง, 50:50, 60:40, 65:35 และ 70:30

สภาพหนี้สิน กำหนดวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากสภาพการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการลงทุนการเพาะปลูกยางพาราของเกษตรกรจากสถาบันการเงิน หรือแหล่งเงินทุนต่างๆ โดยแบ่งเป็น กู้ และไม่กู้

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมของเกษตรกร

การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา กำหนดวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากแหล่งข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราที่เกษตรกรได้รับจากสื่อทั้ง 3 ประเภท

1. สื่อบุคคล ได้แก่ เพื่อนเกษตรกร ผู้นำท้องถิ่น ญาติ/พี่น้อง และเจ้าหน้าที่ทางการเกษตรที่เกี่ยวข้องในพื้นที่

2. สื่อมวลชน ได้แก่ รายการวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสารทางเกษตร

3. สื่อกิจกรรม ได้แก่ การเข้ารับการฝึกอบรม การประชุม การสาธิต การศึกษาดูงานและ นิทรรศการที่จัดขึ้นในท้องถิ่น

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกร

ความรู้เกี่ยวกับยางพารา กำหนดวัดแบบสเกลอันดับ (Interval Scale) วัดจากคะแนน ความสามารถในการจำ แบ่งออกเป็นความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง วิธีดำเนินงาน และหลักการเกี่ยวกับยางพารา ได้แก่ การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา พันธุ์ยางพารา ระยะปลูกยางพารา และการปฏิบัติบำรุงรักษา จำนวน 19 ข้อ โดยให้พิจารณาว่าคำถามนั้นถูกหรือผิด และมีการกำหนดค่า คะแนน คือ

ตอบถูก มีค่าคะแนน 1 คะแนน

ตอบผิด มีค่าคะแนน 0 คะแนน

คำนวณช่วงกว้างระหว่างชั้น จากสูตร (สุรินทร์ นิยมานุกร, 2548)

$$\begin{aligned} \text{อันดับภาคชั้น} &= \text{พิสัย/จำนวนชั้น} \\ &= (\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด})/\text{จำนวนชั้น} \\ &= (19-0)/3 \\ &= 6.33 \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงกำหนดช่วงคะแนนสำหรับพิจารณา ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.00 - 6.33	หมายถึง	ระดับความรู้ต่ำ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	6.34 - 12.66	หมายถึง	ระดับความรู้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	12.67 - 19.00	หมายถึง	ระดับความรู้มาก

ตอนที่ 5 การตัดสินใจในการปลูกลายพาราของเกษตรกร

การตัดสินใจในการปลูกลายพาราของเกษตรกร กำหนดวัดแบบสเกลอันตรภาคชั้น (Interval Scale) วัดจากระดับการตัดสินใจของเกษตรกร ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับการตัดสินใจของเกษตรกร เป็น 3 ระดับโดยให้คะแนนดังนี้

มาก = 3 คะแนน
ปานกลาง = 2 คะแนน
น้อย = 1 คะแนน

คำนวณช่วงกว้างระหว่างชั้น จากสูตร (สุรินทร์ นิยมานุกร, 2548)

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= \text{พิสัย/จำนวนชั้น} \\ &= (\text{คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด})/\text{จำนวนชั้น} \\ &= (3-1)/3 \\ &= 0.66\end{aligned}$$

ดังนั้น จึงกำหนดช่วงคะแนนสำหรับพิจารณา ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.34 - 3.00	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.67 - 2.33	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.66	หมายถึง	ระดับการตัดสินใจน้อย

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการดำเนินการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์จากแนวคิดทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวความคิดในการวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ จากนั้นได้นำเสนอเครื่องมือต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจแบบสัมภาษณ์ และพิจารณาความตรงของเนื้อหาและแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

2. การทดสอบความเชื่อมั่น เพื่อให้แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมีความถูกต้องและสมบูรณ์ เพื่อหาข้อบกพร่องของแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสัมภาษณ์ไปทดสอบกับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ตามแบบของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540) ได้ค่าความเชื่อมั่นส่วนของแบบสัมภาษณ์ด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราเท่ากับ 0.703 และส่วนของแบบสัมภาษณ์ด้านการตัดสินใจปลูกยางพาราเท่ากับ 0.890

3. นำผลการทดสอบที่ได้มาทำการปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์อีกครั้งก่อนที่จะนำไปสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสัมภาษณ์เบื้องต้นกับเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้ค้นคว้าจากตำรา วารสาร รายงาน เอกสารวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้
3. หลังจากได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เบื้องต้น ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้นำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการรวบรวมข้อมูลที่ออกโดยภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยแก่ นายสุตสาคร ภักทรกุลนิษฐ์ เกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา

3.2 ผู้วิจัยประสานงานโดยตรงกับเจ้าหน้าที่ศูนย์วิจัยยางยะเชิงเทรา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการประสานงานกับเกษตรกรผู้นำหมู่บ้าน

3.3 ผู้วิจัยชี้แจงทำความเข้าใจกับเกษตรกร เพื่อให้เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งได้อธิบายถึงคำถามเป็นรายข้อ แล้วดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดยะเชิงเทรา โดยวิธีการสัมภาษณ์เกษตรกรเป็นรายบุคคลตามรายชื่อจากสหกรณ์การเกษตรปฎิรูปที่ดินสนามชัยเขต จำกัด ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดยะเชิงเทรา ทั้งหมดจำนวน 148 คน

4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุป และรายงานผลการวิจัยทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บมาได้มาทำการวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกร และการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าต่ำสุด (Minimum) ค่าสูงสุด (Maximum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. การวิเคราะห์เชิงอนุมาน Inferential Statistics) โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi – Square) ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกร กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตามรายชื่อจากสหกรณ์การเกษตรปฏิรูปที่ดินสนามชัยเขต จำกัด ในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา

ตอนที่ 5 การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตอนที่ 6 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารากับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสานมชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตอนที่ 7 ปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

(n = 148)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	96	64.9
หญิง	52	35.1
อายุ		
23 – 47 ปี	50	33.8
48 – 57 ปี	48	32.4
58 – 79 ปี	50	33.8
Mean = 52.66 ปี S.D. = 13.05 ปี Minimum = 23 ปี Maximum = 79 ปี		
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	30	20.3
ประถมศึกษา	65	43.9
มัธยมศึกษา	35	23.6
อุดมศึกษา	18	12.2
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน		
2 – 3 คน	41	27.7
4 – 5 คน	73	49.3
6 คนเป็นต้นไป	34	23.0
Mean = 4.53 คน S.D. = 1.75คน Minimum = 2 คน Maximum = 11 คน		
สถานภาพ		
โสด	16	10.8
สมรส	120	81.1
หย่าร้าง/หม้าย	12	8.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

(n = 148)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
ประสบการณ์การทำสวนยางพารา			
11 – 18 ปี	55	37.1	
19 – 24 ปี	39	26.4	
25 – 36 ปี	54	36.5	
Mean = 21.70 ปี S.D. = 5.98 ปี Minimum = 11 ปี Maximum = 36 ปี			
ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา			
5 – 15 ปี	53	35.8	
16 – 19 ปี	36	24.3	
20 – 30 ปี	59	39.9	
Mean = 17.74 ปี S.D. = 5.41 ปี Minimum = 5 ปี Maximum = 30 ปี			
อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา			
ทำไร่	75	50.7	
ทำนา	7	4.7	
ประมง	3	2.0	
ค้าขาย	16	10.8	
รับจ้าง	26	17.6	
รับราชการ	21	14.2	
ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	รายได้เฉลี่ย บาท/ปี	รายได้ต่ำสุด บาท/ปี	รายได้สูงสุด บาท/ปี
รายได้จากอาชีพเดิม			
ทำไร่	54,000.00	15,000	200,000
ทำนา	32,857.14	20,000.0	40,000
ประมง	150,000.00	100,000.0	200,000
ค้าขาย	91,625.00	30,000.0	600,000
รับจ้าง	78,115.38	30,000.0	150,000
รับราชการ	250,476.19	84,000.0	480,000

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 1 สรุปได้ดังนี้ คือ

เพศ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 64.9) และเพศหญิง (ร้อยละ 35.1)

อายุ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุ 23 – 47 ปี และ 58 – 79 ปี (ร้อยละ 33.8) รองลงมาคือ มีอายุ 48 – 57 ปี (ร้อยละ 32.4) โดยมีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 52.66 ปี

ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 43.9) รองลงมาคือ มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 23.6) ต่ำกว่าประถมศึกษา (ร้อยละ 20.3) นอกนั้นมีการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ร้อยละ 12.2)

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมาก มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4 – 5 คน (ร้อยละ 49.3) รองลงมาคือ มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 2 – 3 คน และ 6 คน เป็นต้นไป (ร้อยละ 27.7 และ 23.0 ตามลำดับ) โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 คน

สถานภาพ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 81.1) รองลงมาโสด และหย่าร้าง/หม้าย (ร้อยละ 10.8 และ 8.1) ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา 11–18 ปี (ร้อยละ 37) รองลงมา 25–36 ปี และ 19–24 ปี (ร้อยละ 36.5 และ 26.4) ตามลำดับ โดยมีประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 21.70 ปี

ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา 20–30 ปี (ร้อยละ 39.9) รองลงมา 5–15 ปี และ 16–19 ปี (ร้อยละ 35.8 และ 24.3) ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาในการให้ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย 17.74 ปี

อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา คือ ทำไร่ (ร้อยละ 50.7) รองลงมา รับจ้าง, รับราชการ, ค้าขาย (ร้อยละ 17.6, 14.2, 10.8) ที่เหลือมีอาชีพทำนา และประมง (ร้อยละ 4.7 และ 2.0) ตามลำดับ

รายได้จากอาชีพเดิม พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนรายได้จากอาชีพเดิมดังนี้ คือ รายได้จากรับราชการเฉลี่ย 250,476.19 บาท/ปี ประมงเฉลี่ย 150,000.00 บาท/ปี ค้าขายเฉลี่ย 91,625.00 บาท/ปี รับจ้างเฉลี่ย 78,115.38 บาท/ปี ทำไร่เฉลี่ย 54,000.00 บาท/ปี และทำนาเฉลี่ย 32,857.14 บาท/ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

(n = 148)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้ของครัวเรือน (บาท/ปี)		
70,000 – 300,000 บาท/ปี	61	41.2
300,001 – 800,000 บาท/ปี	25	16.9
800,001 – 5,000,000 บาท/ปี	62	41.9
Mean = 967,162.16 บาท/ปี S.D. = 1,146,112.0 บาท/ปี		
Minimum = 70,000 บาท/ปี Maximum = 5,000,000 บาท/ปี		
รายได้จากขายผลผลิตยางพารา (บาท/ปี)		
70,000 – 270,000 บาท/ปี	48	32.4
270,001 – 900,000 บาท/ปี	42	28.4
900,001 – 5,000,000 บาท/ปี	58	39.2
Mean = 933,378.38 บาท/ปี S.D. = 1,157,439.0 บาท/ปี		
Minimum = 70,000 บาท/ปี Maximum = 5,000,000 บาท/ปี		
รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางภาคการเกษตร(บาท/ปี)		
0.00 – 50,000 บาท/ปี	136	91.9
50,001 – 100,000 บาท/ปี	9	6.1
100,001 – 300,000 บาท/ปี	3	2.0
Mean = 15,540.54 บาท/ปี S.D. = 48,743.17 บาท/ปี		
Minimum = 0.00 บาท/ปี Maximum = 300,000 บาท/ปี		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 148)		
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร (บาท/ปี)		
0 – 30,000 บาท/ปี	133	89.8
30,001 – 100,000 บาท/ปี	13	8.8
100,001 – 500,000 บาท/ปี	2	1.4
Mean = 13,918.92 บาท/ปี S.D. = 50,232.59 บาท/ปี		
Minimum = 0.00 บาท/ปี Maximum = 500,000 บาท/ปี		
พื้นที่ทำสวนยางพารา (ไร่)		
10 – 26 ไร่	50	33.8
27 – 50 ไร่	57	38.5
51 – 500 ไร่	41	27.7
Mean = 64.54 ไร่ S.D. = 86.75 ไร่		
Minimum = 10 ไร่ Maximum = 500 ไร่		
จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา (คน)		
2 คน	54	36.4
3 – 4 คน	47	31.8
5 คนขึ้นไป	47	31.8
Mean = 5.16 คน S.D. = 5.84 คน Minimum = 2 Maximum = 35 คน		
แรงงานในการกรีดยางพารา		
จ้างแรงงานกรีดยางฯ	111	75.0
กรีดยางฯเอง	37	25.0
การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต เจ้าของ:คนงาน		
เจ้าของ 100%	37	25.0
50:50	5	4.7
60:40	84	55.4
65:35	16	10.8
70:30	6	4.1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

(n = 148)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวนผู้เฉลี่ย/คน
สภาพหนี้สินที่เป็นค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูกยางพาราตั้งแต่เริ่มต้นปลูกจนถึงปี พ.ศ. 2556			
กู้	43	29.10	
- จากสถาบันการเงิน	31	20.9	309,848.49
- ธกส.	22	14.8	233,181.82
- สหกรณ์การเกษตร	9	6.1	76,666.67
- ไม่ใช่สถาบันการเงิน	12	8.12	114,000.00
- พ่อค้า/นายทุน	2	1.3	55,000.00
- ญาติ/พี่น้อง	10	6.8	59,000.00
ไม่กู้	105	70.9	
- เข้าร่วมโครงการ สกย.	20	13.5	
- เงินส่วนตัว	85	57.4	

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 2 สรุปได้ดังนี้ คือ

รายได้ของครัวเรือน พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีรายได้ของครัวเรือน 800,001-5,000,000 บาท/ปี (ร้อยละ 41.9) รองลงมาคือมีรายได้ 70,000-300,000 บาท/ปี และ 300,001-800,000 บาท/ปี (ร้อยละ 41.2 และ 16.9) ตามลำดับ โดยมีรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 967,162.16 บาท/ปี

รายได้จากการขายผลผลิตยางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีรายได้จากรายได้จากการขายผลผลิตยางพารา 900,001-5,000,000 บาท/ปี (ร้อยละ 39.2) รองลงมาคือ 70,000-270,000 บาท/ปี และ 270,001-900,000 บาท/ปี (ร้อยละ 32.4 และ 28.4) โดยมีรายได้จากการขายผลผลิตยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 933,378.38 บาท/ปี

รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางภาคการเกษตร พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางภาคการเกษตร 0.00-50,000 บาท/ปี (ร้อยละ 91.9)

รองลงมา 50,001–100,000 บาท/ปี และ 100,001–300,000 บาท/ปี (ร้อยละ 6.1 และ 2.0) โดยมีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางภาคการเกษตรเฉลี่ยเท่ากับ 15,540.54 บาท/ปี

รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร 0–30,000 บาท/ปี (ร้อยละ 89.8) รองลงมา 30,001–100,000 บาท/ปี และ 100,001–500,000 บาท/ปี (ร้อยละ 8.8 และ 1.4 ตามลำดับ) โดยมีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตรเฉลี่ยเท่ากับ 13,918.92 บาท/ปี

พื้นที่ทำสวนยางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีพื้นที่ทำสวนยางพารา 27–50 ไร่ (ร้อยละ 38.5) รองลงมา 10–26 ไร่ และ 51–500 ไร่ (ร้อยละ 33.8 และ 27.7) ตามลำดับ โดยมีพื้นที่ทำสวนยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 64.54 ไร่

แรงงานในการทำสวนยางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีแรงงานในการทำสวนยางพารา 2 คน (ร้อยละ 36.4) รองลงมา 3–4 คน และ 5 คนขึ้นไป จำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 31.8) โดยมีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 5.16 คน

แรงงานในการกรีดยาง พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จ้างแรงงานกรีดยางฯ (ร้อยละ 75.0) ที่เหลือกรีดยางฯเอง (ร้อยละ 25.0)

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตระหว่างเจ้าของสวนกับลูกจ้างในอัตรา 60:40 (ร้อยละ 55.4) รองลงมาคือ เจ้าของ 100% (เกษตรกรรายที่กรีดยางเอง) (ร้อยละ 25.0) ส่วนที่เหลือ 65:35, 50:50 และ 70:30 (ร้อยละ 10.8, 4.7 และ 4.1) ตามลำดับ

สภาพหนี้สินที่เป็นค่าใช้จ่ายในการเพาะปลูกยางพาราตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549–2555 พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่กู้เงิน (ร้อยละ 70.9) ที่เหลือกู้เงิน (ร้อยละ 29.1)

กรณีไม่กู้ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากใช้เงินทุนจากเงินส่วนตัว (ร้อยละ 57.4) และจากการเข้าโครงการ สกย. (ร้อยละ 13.5)

กรณีกู้เงิน พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากกู้เงินจากสถาบันการเงิน (ร้อยละ 20.9) เช่น ธกส. และสหกรณ์การเกษตร (ร้อยละ 14.8 และ 6.1) ตามลำดับ และกู้จากไม่ใช่สถาบันการเงิน (ร้อยละ 8.1) เช่น พ่อค้า/นายทุน และญาติ/พี่น้อง (ร้อยละ 1.3 และ 6.8) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านสังคม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลปัจจัยด้านสังคม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการรับข่าวสารเกี่ยวกับ
ยางพารา

(n = 148)

การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สื่อบุคคล		
เพื่อนเกษตรกร	62	41.9
ผู้นำท้องถิ่น	6	4.2
ญาติพี่น้อง	18	12.0
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	62	41.9
สื่อมวลชน		
วิทยุ	23	15.5
โทรทัศน์	113	76.4
หนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร	12	8.1
สื่อกิจกรรม		
การฝึกอบรม	94	63.5
การจัดประชุม	28	18.9
การสาธิต/ การศึกษานอกสถานที่/ นิทรรศการในท้องถิ่น	26	17.6

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านสังคมของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 3 สรุปได้ดังนี้ คือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อบุคคล พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากรับข่าวสารทางการเกษตรผ่านสื่อบุคคลผ่านทางเพื่อนเกษตรกร และเจ้าหน้าที่รัฐเท่ากัน (ร้อยละ 41.9) ที่เหลือรับข่าวสารผ่านทางญาติพี่น้อง (ร้อยละ 12.0) และผู้นำท้องถิ่น (ร้อยละ 4.2)

การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อมวลชน พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รับข่าวสารทางการเกษตรผ่านสื่อมวลชนผ่านทางโทรทัศน์ (ร้อยละ 76.4) รองลงมาวิทยุ และ หนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร (ร้อยละ 15.5 และ 8.1) ตามลำดับ

การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อกิจกรรม พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ รับข่าวสารทางการเกษตรผ่านสื่อกิจกรรมผ่านทางการฝึกอบรม (ร้อยละ 63.5) รองลงมาผ่านการจัด ประชุม และการสาธิต/ การศึกษานอกสถานที่/นิทรรศการในท้องถิ่น (ร้อยละ 18.9 และ 17.6) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่การรับข่าวสาร เกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล

(n = 148)

จำนวนครั้ง/ประเภทสื่อ	เพื่อนเกษตรกร	ผู้นำท้องถิ่น	ญาติ/พี่น้อง	เจ้าหน้าที่ของรัฐ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ไม่ได้รับ	86 (58.1)	142 (95.9)	130 (87.8)	86 (58.1)
1-2 ครั้ง/เดือน	43 (29.1)	6 (4.1)	10 (6.8)	53 (35.8)
3-4 ครั้ง/เดือน	2 (1.3)	0 (0.0)	8 (5.4)	9 (6.1)
5 ครั้งขึ้นไป/เดือน	17 (11.5)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)

จากการวิเคราะห์ความถี่ของการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 4 สรุปได้ดังนี้ คือความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่าน เพื่อนเกษตรกร 1-2 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 29.1) ผู้นำชุมชน 1-2 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 4.1) ญาติ/พี่น้อง 1-2 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 6.8) และเจ้าหน้าที่รัฐ 1-2 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 35.8)

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน

(n = 148)

จำนวนครั้ง/ประเภทสื่อ	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	วารสารเกษตร
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ไม่ได้รับ	125 (84.5)	35 (23.6)	141 (95.3)	143 (96.6)
1 – 2 ครั้ง/เดือน	7 (4.7)	16 (10.8)	0 (0.0)	0 (0.0)
3 – 4 ครั้ง/เดือน	12 (8.1)	22 (14.9)	7 (4.7)	5 (3.4)
5 ครั้งขึ้นไป/เดือน	4 (2.7)	75 (50.7)	0 (0.0)	0 (0.0)

จากการวิเคราะห์ความถี่ของการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 5 สรุปได้ดังนี้ คือความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านวิทยุ 3–4 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 8.1) โทรทัศน์ 5 ครั้งขึ้นไป/เดือน (ร้อยละ 50.7) หนังสือพิมพ์ 3–4 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 4.7) และวารสารเกษตร 3–4 ครั้ง/เดือน (ร้อยละ 3.4)

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(n = 148)

จำนวนครั้ง/ประเภทสื่อ	ฝึกอบรม	ประชุม	สาธิต/ดูงาน/นิทรรศการในท้องถิ่น
	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ไม่ได้รับ	54 (36.49)	120 (81.08)	122 (82.43)
1 – 2 ครั้ง/ปี	86 (58.11)	19 (12.84)	16 (10.81)
3 – 4 ครั้ง/ปี	8 (5.40)	9 (6.08)	10 (6.76)
5 ครั้งขึ้นไป/ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)

จากการวิเคราะห์ความถี่ของการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 6 สรุปได้ดังนี้ คือความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านการฝึกอบรม 1-2 ครั้ง/ปี (ร้อยละ 58.1) การประชุม 1-2 ครั้ง/ปี (ร้อยละ 12.8) และการสาธิต/ดูงาน/นิทรรศการในท้องถิ่น 1-2 ครั้ง/ปี (ร้อยละ 10.8)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับยางพาราของเกษตรกร

(n = 148)		
ความรู้เกี่ยวกับยางพารา	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
1. พื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกยางพาราควรมีความสูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 200 เมตร	108 (73.0)	40 (27.0)
2. หากพื้นที่ที่มีความลาดเอียงเกิน 35 องศา ต้องทำเป็นขั้นบันได หรือปลูกพืชคลุมดิน พื้นที่ไม่มีน้ำขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี	110 (74.3)	38 (25.7)
3. พื้นที่ต้องไม่มีน้ำขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี	126 (85.1)	22 (14.9)
4. ดินต้องมีความอุดมสมบูรณ์ หน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร และไม่มีชั้นหินแข็งหรือหินดินดาน	114 (77.0)	34 (23.0)
5. ดินควรมีค่าความเป็นกรด-ด่าง อยู่ระหว่าง 6.5-9.5	118 (79.7)	30 (20.3)
6. ปริมาณน้ำฝนในพื้นที่ต้องไม่น้อยกว่าปีละ 1,250 มิลลิเมตร	123 (83.1)	25 (16.9)
7. จำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ยอยู่ระหว่างปีละ 120-150 วัน	113 (76.4)	35 (23.6)
8. การวางแผนปลูกยางพาราในพื้นที่ราบควรวางแผนตะวันออก-ตะวันตก ไม่ขวางทิศทางลม	116 (78.4)	32 (21.6)
9. การวางแผนปลูกยางพาราในพื้นที่ลาดเท ควรวางแผนปลูกในแนวระดับ	121 (81.8)	27 (18.2)
10. ระยะปลูกยางพาราในพื้นที่ราบเท่ากับ 3x6 เมตร และ 3x7 เมตร	121 (81.8)	27 (18.2)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 148)		
ความรู้เกี่ยวกับยางพารา	ตอบถูกต้อง (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
11. การเตรียมหลุมปลูก ควรมีขนาด เท่ากับ 50x50x50 (กว้างx ยาว x ลึก)	108 (73.0)	40 (27.0)
12. การเลือกพันธุ์ยางพาราควรเลือกให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ สภาพความลาดชันและสภาพลม	117 (79.1)	31 (20.9)
13. การปลูกยางพาราควรปลูกในดินฤดูฝน(เดือนพฤษภาคม)	120 (81.1)	28 (18.9)
14. ในช่วงระหว่าง 1-3 ปีหลัง ของการปลูกยางพารา เจ้าของสวน ยางพาราสามารถหารายได้เสริมจากการปลูกพืชแซมยาง ได้แก่ ข้าวไร่ สับปะรด ถั่วฝักยาว ถั่วต่างๆ	118 (79.7)	30 (20.3)
15. วิธีการใส่ปุ๋ยยางพาราก่อนเปิดกรีด ถ้าเป็นที่ราบควรใส่แบบหลุม ถ้าเป็นพื้นที่ลาดเอียงเล็กน้อยควรเซาะร่องใส่ปุ๋ยแล้วกลบ แต่กรณี ที่พื้นที่ลาดชันมากให้ใส่แบบหว่านแล้วค่อยฝังกลบ	99 (66.9)	49 (33.1)
16. ดินที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีอินทรีย์วัตถุอยู่ในเกณฑ์ต่ำถึง ปานกลาง จึงควรมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ลงไป เพื่อเป็นการเพิ่ม อินทรีย์วัตถุในดิน	122 (82.4)	26 (17.6)
17. การปลูกยางพาราควรมีการตัดแต่งกิ่งยางพาราหลังจากที่ปลูกได้ 6 เดือนไปแล้ว	90 (60.8)	58 (39.2)
18. ควรมีการปลูกพืชคลุมดิน ในระยะแรกของการทำสวนยางพารา เพื่อช่วยเพิ่มความอุดม สมบูรณ์ของดินและป้องกันการพังทลาย ของดิน	116 (78.4)	32 (21.6)
19. ในฤดูแล้งเกษตรกร ควรมีการป้องกันไฟเป็นแนวกว้างไม่ต่ำกว่า 6 เมตร เพื่อป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา	94 (63.5)	54 (36.5)

จากการพิจารณาความรู้ของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในตารางที่ 7 พบว่า ข้อที่เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบถูกต้องมากที่สุด 5 อันดับแรกคือ ข้อ 3. พื้นที่ต้องไม่มีน้ำขัง การระบายน้ำ และการถ่ายเทอากาศดี (ร้อยละ 85.1) ข้อ 16. ดินที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีอินทรีย์วัตถุอยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงปานกลาง จึงควรมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ลงไป เพื่อเป็นการเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน (ร้อยละ 82.4)

ตอนที่ 5 การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลที่มีส่วนในการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(n = 148)

สิ่งที่เป็นสาเหตุและสนับสนุนในการ ปลูกยางพาราของเกษตรกร	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร			$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
ด้านการผลิตยางพารา				2.10	0.698	ปานกลาง
1. พื้นที่ของท่านมีความเหมาะสม กับการปลูกยางพารา คือ มีความสูง จากระดับน้ำทะเล ไม่เกิน 600 เมตร	10 (6.8)	55 (37.2)	83 (56.0)	2.49	0.623	มาก
2. พื้นที่ของท่านมีความลาดเอียง ไม่เกิน 35 องศา	12 (8.1)	66 (44.6)	70 (47.3)	2.39	0.635	มาก
3. พื้นที่ของท่านไม่มีน้ำขัง การ ระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี	10 (6.8)	63 (42.6)	75 (50.6)	2.44	0.620	มาก
4. ดินในพื้นที่ของท่านมีความ เหมาะสมในการปลูกยางพารา คือ เป็นดินร่วนหรือร่วนทราย ไม่มีชั้น หิน ชั้นดินดานหรือชั้นกรวดอัดแน่น	22 (14.9)	51 (34.5)	75 (50.6)	2.36	0.729	มาก
5. ดินในพื้นที่ของท่านไม่เป็นดิน ด่าง ดินเค็มหรือ ดินเกลือ คือ มี pH ที่เหมาะสม ระหว่าง 4.5-5.5	94 (63.5)	40 (27.0)	14 (9.5)	1.46	0.664	น้อย
6. ปริมาณน้ำฝนในเขตพื้นที่ของ ท่านเพียงพอต่อการปลูกยางพารา คือ มีปริมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่า 1,250 มิลลิเมตร/ปี	31 (21.0)	61 (41.2)	56 (37.8)	2.17	0.750	ปานกลาง
7. อุณหภูมิในเขตพื้นที่ของท่านมี ความเหมาะสมกับการเจริญเติบโต ของต้นยาง คือ อยู่ในช่วง 26-30 องศาเซลเซียส	9 (6.1)	63 (42.6)	76 (51.3)	2.45	0.610	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สิ่งที่ปัญหาและสนับสนุนในการ ปลูกยางพาราของเกษตรกร	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร			$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
8. พื้นที่ของท่านมีความเหมาะสม คือ ไม่ขวางทิศทางลม ซึ่งมีผลกับ การเจริญเติบโตของต้นยางพารา	94 (63.5)	40 (27.0)	14 (9.5)	1.46	0.664	น้อย
9. พันธุ์ยางที่นำมาปลูกในพื้นที่ ของท่านมีความเหมาะสมกับสภาพ ดินและปริมาณน้ำฝน	23 (15.6)	48 (32.4)	77 (52.0)	2.36	0.739	มาก
10. ในการดูแลรักษาสวนยางพารา ของท่านไม่ยุ่งยากเหมือนกับพืช ชนิดอื่นๆ เนื่องจากยางพารามีแมลง ศัตรูพืชน้อย	36 (24.3)	18 (12.2)	94 (63.5)	2.39	0.854	มาก
11. ท่านสามารถปลูกพืชชนิดอื่น แซมในสวนยางพารา เช่น สับปะรด กล้วย ถั่วต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่ม รายได้ ในช่วงยาง 1-3 ปี	91 (61.4)	43 (29.1)	14 (9.5)	1.48	0.665	น้อย
12. ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีของท่าน ในสวนยางพาราน้อยกว่าการปลูก พืชชนิดอื่นๆ	45 (30.4)	58 (39.2)	45 (30.4)	2.00	0.782	ปานกลาง
13. ปริมาณสารเคมี ยาฆ่าแมลงที่ ท่านใช้ในสวนยางพาราน้อยกว่าใช้ กับการปลูกพืชชนิดอื่นๆ	19 (12.9)	56 (37.8)	73 (49.3)	2.36	0.701	มาก
14. การปลูกยางพารามีความเสี่ยง น้อยกว่าการปลูกพืชชนิดอื่นเนื่อง จากมีอายุการให้ผลผลิต 25-30 ปี	10 (6.8)	55 (37.2)	83 (56.0)	2.49	0.623	มาก
15. ในกรณีเกิดน้ำท่วม การปลูก ยางพารามีโอกาสเสียหายน้อยกว่า เมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่นที่ท่านเคย ปลูก	61 (41.1)	41 (27.8)	46 (31.1)	1.90	0.847	ปานกลาง
16. การปลูกยางพาราเพิ่มพื้นที่ป่า มากขึ้น	94 (63.5)	40 (27.0)	14 (9.5)	1.46	0.664	น้อย
17. การปลูกยางพาราช่วยชะลอการ ชะล้างของหน้าดิน	17 (11.5)	56 (37.8)	75 (50.7)	2.39	0.686	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สิ่งที่ปัญหาและสนับสนุนในการ ปลูกยางพาราของเกษตรกร	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร			$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
	น้อย	ปานกลาง	มาก			
18. การปลูกยางพาราช่วยดูดซับก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ทำให้ สภาพแวดล้อมบริเวณที่ท่านอาศัย อยู่มีความบริสุทธิ์มากขึ้น	95 (64.1)	39 (26.4)	14 (9.5)	1.45	0.663	น้อย
19. การปลูกยางพาราช่วยให้ฝนตก ชุกมากขึ้น	24 (16.2)	45 (30.4)	79 (53.4)	2.37	0.749	มาก
ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				2.01	0.764	ปานกลาง
20. มีเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คำแนะนำ ปรึกษาเกี่ยวกับการปลูกยางพารา	23 (15.6)	52 (35.1)	73 (49.3)	2.34	0.734	มาก
21. ความต่อเนื่องในการออกติดตาม ประเมินผลของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมใน การให้ความรู้กับเกษตรกรผู้ปลูก ยางพารา	41 (27.7)	56 (37.8)	51 (34.5)	2.07	0.788	ปานกลาง
22. รัฐบาลมีการสนับสนุนปัจจัย การผลิตด้านวัตถุดิบ เช่น พันธุ์ ยางพารา ปุ๋ยและเงินทุน	51 (34.5)	39 (26.4)	58 (39.1)	2.05	0.860	ปานกลาง
22. มีการแนะนำส่งเสริมให้ปลูก ยางพาราจากหน่วยงานของภาครัฐ	85 (57.4)	49 (33.1)	14 (9.5)	1.52	0.665	น้อย
23. ผู้นำชุมชนให้การช่วยเหลือใน รูปของการเรียกร้องข้อเสนอต่อ รัฐบาล	14 (9.5)	53 (35.8)	81 (54.7)	2.45	0.663	มาก
ด้านราคายางพารา				2.12	0.794	ปานกลาง
24. มีการประกันราคายางพาราของ รัฐบาล	45 (30.4)	56 (37.8)	47 (31.8)	2.08	1.079	ปานกลาง
32. ท่านมีรายได้จากการขายผลผลิต ยางพารามากกว่าการขายผลผลิตจาก พืชชนิดอื่น	27 (18.2)	37 (25)	84 (56.8)	2.39	.778	มาก
33. มีความแน่นอนทางราคามากกว่า การปลูกพืชชนิดอื่น	90 (60.8)	45 (30.4)	13 (8.8)	1.48	0.654	น้อย
34. ตลาดรับซื้อมีมากเพียงพอ ทำให้ โอกาสที่ผลผลิตจะเสียหายมีน้อย	23 (15.5)	37 (25.0)	88 (59.5)	2.44	0.749	มาก

ตารางที่ 9 (ต่อ)

สิ่งที่ปัญหาและสนับสนุนในการ ปลูกยางพาราของเกษตรกร	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร					แปลความ
	น้อย	ปานกลาง	มาก	$\bar{X}$	S.D.	
35. ผลผลิตยางพารามีความต้องการ ของตลาดสูง	30 (20.3)	27 (18.2)	91 (61.5)	2.41	0.808	มาก
36.ระดับราคาขายในปัจจุบัน(เมื่อ เทียบกับการปลูกยางพาราในอดีต)	41 (27.7)	76 (51.4)	31 (20.9)	1.93	0.697	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยด้านภาพรวม				2.11	0.754	ปานกลาง
หมายเหตุ: คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.34 – 3.00	ระดับการตัดสินใจน้อย				
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.67 – 2.33	ระดับการตัดสินใจปานกลาง				
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.66	ระดับการตัดสินใจมาก				

จากการพิจารณาระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในตารางที่ 9 พบว่า การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) เมื่อพิจารณาผลการศึกษาระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านการผลิตยางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ 1. และข้อ 14. กล่าวคือ ข้อ 1. พื้นที่ของท่านมีความเหมาะสมกับการปลูกยางพาราคือ มีความสูงจากระดับน้ำทะเล ไม่เกิน 600 เมตร (ค่าเฉลี่ย 2.49) อยู่ในระดับมาก และข้อ 14. การปลูกยางพารามีความเสี่ยงน้อยกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น เนื่องจากมีอายุการให้ผลผลิต 25-30 ปี (ค่าเฉลี่ย 2.49) อยู่ในระดับมากเช่นกัน และข้อที่มีระดับการตัดสินใจน้อยที่สุด คือข้อ 18. การปลูกยางพาราช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ทำให้สภาพแวดล้อมบริเวณที่ท่านอาศัยอยู่มีความบริสุทธิ์มากขึ้น(ค่าเฉลี่ย 1.45) อยู่ในระดับน้อย

ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ 20. มีเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการปลูกยางพารา (ค่าเฉลี่ย 2.34) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 24. หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่มีการบริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราอย่างรวดเร็ว(ค่าเฉลี่ย 1.45) อยู่ในระดับน้อย

ด้านผู้นำในท้องถิ่น พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ 27. ในเขตพื้นที่ของท่านมีการตั้งกลุ่มผู้นำเกี่ยวกับยางพารา (ค่าเฉลี่ย 2.46) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 29. มีการแนะนำส่งเสริมให้ปลูกยางพาราจากหน่วยงานของภาครัฐ (ค่าเฉลี่ย 1.52) อยู่ในระดับน้อย

ด้านราคายางพารา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ 34. ตลาดรับซื้อมีมากเพียงพอทำให้โอกาสที่ผลผลิตจะเสียหายมีน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.44) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือข้อ 33. มีความแน่นอนทางราคามากกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น (ค่าเฉลี่ย 1.48) อยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 6 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาระดับการตัดสินใจของเกษตรกร 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำท้องถิ่น และด้านราคายางพารา

ด้านการผลิตยางพารามี 19 ข้อ สามารถแบ่งระดับการตัดสินใจของเกษตรกรได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	19.00-38.00	ระดับการตัดสินใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	38.01-57.00	ระดับการตัดสินใจมาก

ด้านการส่งเสริมของภาครัฐมี 5 ข้อ สามารถแบ่งระดับการตัดสินใจของเกษตรกรได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	5.00-10.00	ระดับการตัดสินใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	10.01-15.00	ระดับการตัดสินใจมาก

ด้านผู้นำในท้องถิ่นมี 6 ข้อ สามารถแบ่งระดับการตัดสินใจของเกษตรกรได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	6.00-12.00	ระดับการตัดสินใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	12.01-18.00	ระดับการตัดสินใจมาก

ด้านราคายางพารามี 6 ข้อ สามารถแบ่งระดับการตัดสินใจของเกษตรกรได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	6.00-12.00	ระดับการตัดสินใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	12.01-18.00	ระดับการตัดสินใจมาก

ด้านภาพรวมมี 36 ข้อ สามารถแบ่งระดับการตัดสินใจของเกษตรกรได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	36.00-72.00	ระดับการตัดสินใจน้อย
คะแนนเฉลี่ย	72.01-108.00	ระดับการตัดสินใจมาก

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 1.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เพศ	ระดับการตัดสินใจด้านการผลิตยางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ชาย	35 (36.5)	61 (63.5)	96 (100.0)	0.221 (ns)	0.638
หญิง	21 (40.4)	31 (59.6)	52 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 10 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.221$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.638 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เพศ	ระดับการตัดสินใจด้านการ		รวม	χ^2	p-value
	ส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ชาย	47 (49.0)	49 (51.0)	96 (100.0)	0.119 (ns)	0.731
หญิง	27 (51.9)	25 (48.1)	52 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 11 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.119$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.731 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เพศ	ระดับการตัดสินใจ ด้านผู้นำในท้องถิ่น		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ชาย	38 (39.6)	58 (60.4)	96 (100.0)	0.975 (ns)	0.323
หญิง	16 (30.8)	36 (69.2)	52 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 12 คำนวณได้ค่า $\chi^2 =$
0.975 โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.323 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ
เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นใน
อำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านรายยางพาราในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เพศ	ระดับการตัดสินใจ ด้านรายยางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ชาย	43 (44.8)	53 (55.2)	96 (100.0)	0.000 (ns)	0.998
หญิง	23 (44.2)	29 (55.8)	52 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคาขายพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 13 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.000$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.998 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคาขายพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เพศ	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	ภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ชาย	38 (39.6)	58 (60.4)	96 (100.0)	0.018 (ns)	0.894
หญิง	20 (38.5)	32 (61.5)	52 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 14 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.018$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.894 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ เพศไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 1.2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อายุ (ปี)	ระดับการตัดสินใจด้านการผลิตยางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
24 – 47 ปี	15 (30.0)	35 (70.0)	50 (100.0)	2.611 (ns)	0.271
48 – 57 ปี	22 (45.8)	26 (54.2)	48 (100.0)		
58 – 79 ปี	19 (38.0)	31 (62.0)	50 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 15 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.611$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.271 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อายุ (ปี)	ระดับการตัดสินใจด้านการส่งเสริมของภาครัฐ		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
24 – 47 ปี	25 (50.0)	25 (50.0)	50 (100.0)	0.653 (ns)	0.721
48 – 57 ปี	26 (54.2)	22 (45.8)	48 (100.0)		
58 – 79 ปี	23 (46.0)	27 (54.0)	50 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 16 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.653$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.721 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อายุ (ปี)	ระดับการตัดสินใจด้านผู้นำในท้องถิ่น		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
24 – 47 ปี	16 (32.0)	34 (68.0)	50 (100.0)	1.011 (ns)	0.603
48 – 57 ปี	18 (37.5)	30 (62.5)	48 (100.0)		
58 – 79 ปี	20 (40.0)	30 (60.0)	50 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 17 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.011$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.603 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคืออายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านรายยางพาราในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อายุ (ปี)	ระดับการตัดสินใจด้านรายยางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
24 – 47 ปี	25 (50.0)	25 (50.0)	50 (100.0)	2.086 (ns)	0.352
48 – 57 ปี	23 (47.9)	25 (52.1)	48 (100.0)		
58 – 79 ปี	18 (36.0)	32 (64.0)	50 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายยางพาราในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 18 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.086$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.352 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายยางพาราอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อายุ (ปี)	ระดับการตัดสินใจด้านภาพรวม		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
24 – 47 ปี	17 (34.0)	33 (66.0)	50 (100.0)	0.998 (ns)	0.607
48 – 57 ปี	21 (43.8)	27 (56.3)	48 (100.0)		
58 – 79 ปี	20 (40.0)	30 (60.0)	50 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 19 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.998$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.607 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 1.3 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระดับการศึกษา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ต่ำกว่าประถมศึกษา	10 (33.3)	20 (66.7)	30 (100.0)	0.341 (ns)	0.843
ประถมศึกษา	25 (38.5)	40 (61.5)	65 (100.0)		
มัธยมศึกษาขึ้นไป	21 (39.6)	32 (60.4)	53 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 20 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.341$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.843 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระดับการศึกษา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ต่ำกว่าประถมศึกษา	18 (60.0)	12 (40.0)	30 (100.0)	3.533 (ns)	0.171
ประถมศึกษา	27 (41.5)	38 (58.5)	65 (100.0)		
มัธยมศึกษาขึ้นไป	29 (54.7)	24 (45.3)	53 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 21 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 3.533$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.171 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระดับการศึกษา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ต่ำกว่าประถมศึกษา	12 (40.0)	18 (60.0)	30 (100.0)	0.282 (ns)	0.869
ประถมศึกษา	23 (35.4)	42 (64.6)	65 (100.0)		
มัธยมศึกษาขึ้นไป	19 (35.8)	34 (64.2)	54 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 22 คำนวณ
ได้ค่า $\chi^2 = 0.282$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.869 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05)
ผลสรุปคือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้าน
ผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านรายางพาราในอำเภอสันตสุขเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระดับการศึกษา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านรายค่างพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ต่ำกว่าประถมศีกษา	17 (56.7)	13 (43.3)	30 (100.0)	3.080 (ns)	0.214
ประถมศีกษา	25 (38.5)	40 (61.5)	65 (100.0)		
มัธยมศีกษาขึ้นไป	24 (45.3)	29 (54.7)	53 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านรายางพาราในอำเภอสันตสุขเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 23คำนวณได้
ค่า $\chi^2 = 3.080$ โดยมี d.f. =2 และได้ค่า p-value = 0.214 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุป
คือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายา
งพาราในอำเภอสันตสุขเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระดับการศึกษา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ต่ำกว่าประถมศึกษา	11	19	30	0.102	0.950
	(36.7)	(63.3)	(100.0)	(ns)	
ประถมศึกษา	26	39	65		
	(40.0)	(60.0)	(100.0)		
มัธยมศึกษาขึ้นไป	21	32	53		
	(39.6)	(60.4)	(100.0)		
รวม	58	90	148		
	(39.2)	(60.8)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 24 คำนวณได้ค่า
 $\chi^2 = 0.102$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.950 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุป
คือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวม
ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การผลิตยางพารา				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
2 – 3 คน	17 (41.5)	24 (58.5)	41 (100.0)	0.345 (ns)	0.841
4 – 5 คน	27 (37.0)	46 (63.0)	73 (100.0)		
6 คนเป็นต้นไป	12 (35.3)	22 (64.7)	34 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 25 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.345$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.841 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 – 3 คน	23 (56.1)	18 (43.9)	41 (100.0)	1.094 (ns)	0.579
4 – 5 คน	36 (49.3)	37 (50.7)	73 (100.0)		
6 คนเป็นต้นไป	15 (44.1)	19 (55.9)	34 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
ในตารางที่ 26 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.094$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.579 (ซึ่งมีค่ามากกว่า
ระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 – 3 คน	12 (29.3)	29 (70.7)	41 (100.0)	1.271 (ns)	0.530
4 – 5 คน	28 (38.4)	45 (61.6)	73 (100.0)		
6 คนเป็นต้นไป	14 (41.2)	20 (58.8)	34 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 27 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.271$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.530 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายทางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 – 3 คน	23 (56.1)	18 (43.9)	41 (100.0)	5.439 (ns)	0.066
4 – 5 คน	26 (35.6)	47 (64.4)	73 (100.0)		
6 คนเป็นต้นไป	17 (50.0)	17 (50.0)	34 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายทางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 28 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 5.439$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.066 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านรายทางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 – 3 คน	17 (41.5)	24 (58.5)	41 (100.0)	0.827 (ns)	0.661
4 – 5 คน	26 (35.6)	47 (64.4)	73 (100.0)		
6 คนเป็นต้นไป	15 (44.1)	19 (55.9)	34 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนสมาชิกในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 29 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.827$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.661 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 1.5 สถานภาพการสมรส มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันตชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานภาพการสมรส	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
โสด	6 (37.5)	10 (62.5)	16 (100.0)	0.117 (ns)	0.943
สมรส	46 (38.3)	74 (61.7)	120 (100.0)		
หย่าร้าง/หม้าย	4 (33.3)	8 (66.7)	12 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันตชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 30 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.117$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.943 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ สถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันตชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต
 จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานภาพการสมรส	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
โสด	9 (56.3)	7 (43.8)	16 (100.0)	1.617 (ns)	0.446
สมรส	61 (50.8)	59 (49.2)	120 (100.0)		
หย่าร้าง/หม้าย	4 (33.3)	8 (66.7)	12 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ใน
 ตารางที่ 31 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.617$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.446 (ซึ่งมีค่ามากกว่า
 ระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ สถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
 (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานภาพการสมรส	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	ผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
โสด	5 (31.3)	11 (68.8)	16 (100.0)	0.956 (ns)	0.620
สมรส	46 (38.3)	74 (61.7)	120 (100.0)		
หย่าร้าง/หม้าย	3 (25.0)	9 (75.0)	12 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 32
 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.956$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.620 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ
 0.05) ผลสรุปคือ สถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของ
 เกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
 0.05)

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านรายายพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานภาพการสมรส	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านรายายพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
โสด	7 (43.8)	9 (56.3)	16 (100.0)	1.991 (ns)	0.369
สมรส	56 (46.7)	64 (53.3)	120 (100.0)		
หย่าร้าง/หม้าย	3 (25.0)	9 (75.0)	12 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านรายายพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 33
 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.991$ โดยมี d.f. =2 และได้ค่า p-value = 0.369 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ
 0.05) ผลสรุปคือ สถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของ
 เกษตรกรด้านรายายพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
 0.05)

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สถานภาพการสมรส	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
โสด	6 (37.5)	10 (62.5)	16 (100.0)	0.225 (ns)	0.894
สมรส	48 (40.0)	72 (60.0)	120 (100.0)		
หย่าร้าง/หม้าย	4 (33.3)	8 (66.7)	12 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพการสมรสกับระดับการตัดสินใจปลูก
 ยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 34 คำนวณ
 ได้ค่า $\chi^2 = 0.225$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.894 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05)
 ผลสรุปคือ สถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
 ด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 1.6 ประสิทธิภาพในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประสิทธิภาพในการทำสวน ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน การผลิตยางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
11 – 18 ปี	22 (40.0)	33 (60.0)	55 (100.0)	0.471 (ns)	0.790
19 – 24 ปี	13 (33.3)	26 (66.7)	39 (100.0)		
25 – 36 ปี	21 (38.9)	33 (61.1)	54 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 35 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 0.471$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.790 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ประสิทธิภาพในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประสบการณ์ในการทำสวน ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
11 – 18 ปี	34 (61.8)	21 (38.2)	55 (100.0)	5.446 (ns)	0.066
19 – 24 ปี	15 (38.5)	24 (61.5)	39 (100.0)		
25 – 36 ปี	25 (46.3)	29 (53.7)	54 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 36 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 5.446$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.066 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประสบการณ์ในการทำสวน ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน ผู้นำในท้องถิ่น		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
11 – 18 ปี	24 (43.6)	31 (56.4)	55 (100.0)	2.191 (ns)	0.334
19 – 24 ปี	13 (33.3)	26 (66.7)	39 (100.0)		
25 – 36 ปี	17 (31.5)	37 (68.5)	54 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 37 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.191$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.334 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 38 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประสบการณ์ในการทำสวน ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน ราคายางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
11 – 18 ปี	22 (40.0)	33 (60.0)	55 (100.0)	6.666*	0.036
19 – 24 ปี	13 (33.3)	26 (66.7)	39 (100.0)		
25 – 36 ปี	31 (57.4)	23 (42.6)	54 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 38 สามารถได้ค่า $\chi^2 = 6.666$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.036 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา 11 – 18 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 60.0) และระดับน้อย (ร้อยละ 40.0)

เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา 19 – 24 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 66.7) และระดับน้อย (ร้อยละ 33.3)

เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา 25 – 36 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคาขายพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 57.4) และระดับมาก (ร้อยละ 42.6)

ตารางที่ 39 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้านภาพรวม		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
11 – 18 ปี	22 (40.0)	33 (60.0)	55 (100.0)	0.839 (ns)	0.657
19 – 24 ปี	13 (33.3)	26 (66.7)	39 (100.0)		
25 – 36 ปี	23 (42.6)	31 (57.4)	54 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 39 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.839$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.657 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 1.7 ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 40 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระยะเวลาการให้ผลผลิต ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
5 – 15 ปี	19 (35.8)	34 (64.2)	53 (100.0)	0.916 (ns)	0.633
16 – 19 ปี	12 (33.3)	24 (66.7)	36 (100.0)		
20 – 30 ปี	25 (42.4)	34 (57.6)	59 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 40 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.916$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.633 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 41 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมภาครัฐในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระยะเวลาการให้ผลผลิต ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
5 – 15 ปี	25 (47.2)	28 (52.8)	53 (100.0)	0.631 (ns)	0.729
16 – 19 ปี	20 (55.6)	16 (44.4)	36 (100.0)		
20 – 30 ปี	29 (49.2)	30 (50.8)	59 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมภาครัฐในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 41 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.631$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.729 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 42 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดกิ่งปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันตสุขเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระยะเวลาการให้ผลผลิต ยางพารา	ระดับการตัดกิ่ง ด้านผู้นำในท้องถิ่น		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
5 – 15 ปี	21 (39.6)	32 (60.4)	53 (100.0)	1.420 (ns)	0.492
16 – 19 ปี	10 (27.8)	26 (72.2)	36 (100.0)		
20 – 30 ปี	23 (39.0)	36 (61.0)	59 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดกิ่งปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันตสุขเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 42 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 1.420$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.492 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดกิ่งปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันตสุขเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 43 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดกิ่งปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระยะเวลาการให้ผลผลิต ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
5 – 15 ปี	21 (39.6)	32 (60.4)	53 (100.0)	1.282 (ns)	0.527
16 – 19 ปี	16 (44.4)	20 (55.6)	36 (100.0)		
20 – 30 ปี	29 (49.2)	30 (50.8)	59 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดกิ่งปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 43 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 1.282$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.527 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดกิ่งปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระยะเวลาการให้ผลผลิต ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
5 – 15 ปี	18 (34.0)	35 (66.0)	53 (100.0)	1.821 (ns)	0.402
16 – 19 ปี	13 (36.1)	23 (63.9)	36 (100.0)		
20 – 30 ปี	27 (45.8)	32 (54.2)	59 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 44 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.821$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.402 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 1.8 อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 45 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อาชีพเดิมก่อนปลูก ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ทำไร่	29 (38.7)	46 (61.3)	75 (100.0)	3.366 (ns)	0.186
ทำนา/ประมง/ค้าขาย	6 (23.1)	20 (76.9)	26 (100.0)		
รับจ้าง/ข้าราชการ	21 (44.7)	26 (55.3)	47 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 45 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 3.366$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.186 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อาชีพเดิมก่อนทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 46 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา

อาชีพเดิมก่อนปลูก ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ทำไร่	34 (45.3)	41 (54.7)	75 (100.0)	3.843 (ns)	0.146
ทำนา/ประมง/ค้าขาย	11 (42.3)	15 (57.7)	26 (100.0)		
รับจ้าง/ข้าราชการ	29 (61.7)	18 (38.3)	47 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ใน
ตารางที่ 46 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 3.843$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.146 (ซึ่งมีค่ามากกว่า
ระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจ
ปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 47 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อาชีพเดิมก่อนปลูก ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน ผู้นำในท้องถิ่น		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ทำไร่	29 (38.7)	46 (61.3)	75 (100.0)	1.900 (ns)	0.387
ทำนา/ประมง/ค้าขาย	7 (26.9)	19 (73.1)	26 (100.0)		
รับจ้าง/ข้าราชการ	18 (38.3)	29 (61.7)	47 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 47 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.900$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.387 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 48 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อาชีพเดิมก่อนปลูก ยางพารา	ระดับการตัดสินใจด้าน ราคายางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ทำไร่	27 (36.0)	48 (64.0)	75 (100.0)	6.727*	0.035
ทำนา/ประมง/ค้าขาย	11 (42.3)	15 (57.7)	26 (100.0)		
รับจ้าง/ข้าราชการ	28 (59.6)	19 (40.4)	47 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

*หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 48 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 6.727$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.035 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่มีอาชีพเดิมเป็นทำไร่ ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 64.0) และระดับน้อย (ร้อยละ 36.0)

เกษตรกรที่มีอาชีพเดิมเป็นทำนา/ประมง/ค้าขาย ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 57.7) และระดับน้อย (ร้อยละ 42.3)

เกษตรกรที่มีอาชีพเดิมเป็นรับจ้าง/ข้าราชการส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา ด้านราคาขายพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 59.6) และระดับมาก (ร้อยละ 40.4)

ตารางที่ 49 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

อาชีพเดิมก่อนปลูก ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ทำไร่	30 (40.0)	45 (60.0)	75 (100.0)	3.998 (ns)	0.135
ทำนา/ประมง/ค้าขาย	6 (23.1)	20 (76.9)	26 (100.0)		
รับจ้าง/ข้าราชการ	22 (46.8)	25 (53.2)	47 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 49 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 3.998$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.135 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 2.1 รายได้ต่อปีของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 50 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันตชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายได้ต่อปีของครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจด้าน		รวม	χ^2	p-value
	การผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
70,000 – 300,000 บาท	20 (32.8)	41 (67.2)	61 (100.0)	2.808 (ns)	0.246
300,001 – 800,000 บาท	13 (52.0)	12 (48.0)	25 (100.0)		
800,001–5,000,000 บาท	23 (37.1)	39 (62.9)	62 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันตชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 50 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.808$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.246 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ รายได้ต่อปีของครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันตชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 51 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายได้ต่อปีของครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของ				
	ภาครัฐ				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
70,000 – 300,000 บาท	29	32	61	1.088	0.580
	(47.5)	(52.5)	(100.0)	(ns)	
300,001 – 800,000 บาท	11	14	25		
	(44.0)	(56.0)	(100.0)		
800,001–5,000,000 บาท	34	28	62		
	(54.8)	(45.2)	(100.0)		
รวม	74	74	148		
	(50.0)	(50.0)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 51 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.088$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.580 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ รายได้ต่อปีของครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 52 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูก
ยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายได้ต่อปีของครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
70,000 – 300,000 บาท	20 (32.8)	41 (62.7)	61 (100.0)	2.128 (ns)	0.345
300,001 – 800,000 บาท	7 (28.0)	18 (72.0)	25 (100.0)		
800,001–5,000,000 บาท	27 (43.5)	35 (56.5)	62 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 52 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.128$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.345 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ รายได้ต่อปีของครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 53 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูก
ยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายได้ต่อปีของครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
70,000 – 300,000 บาท	19 (31.1)	42 (68.9)	61 (100.0)	8.508*	0.014
300,001 – 800,000 บาท	11 (44.0)	14 (56.0)	25 (100.0)		
800,001–5,000,000 บาท	36 (58.1)	26 (41.9)	62 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 53 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 8.508$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.014 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ รายได้ต่อปีของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่มีรายได้ต่อปีในครัวเรือน 70,000 – 300,000 บาท ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 68.9) และมีระดับการตัดสินใจระดับน้อย (ร้อยละ 31.1)

เกษตรกรที่มีรายได้ต่อปีในครัวเรือน 300,001–800,000 บาท ประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 56.0) และมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 44.0)

เกษตรกรที่มีรายได้ต่อปีในครัวเรือน 800,001–5,000,000 บาท ประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 58.1) และมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 41.9)

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

รายได้ต่อปีของครัวเรือน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
70,000 – 300,000 บาท	21 (34.4)	40 (65.6)	61 (100.0)	1.020 (ns)	0.601
300,001 – 800,000 บาท	11 (44.0)	14 (56.0)	25 (100.0)		
800,001–5,000,000 บาท	26 (41.9)	36 (58.1)	62 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อปีในครัวเรือนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 54 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.020$ โดยมี d.f. = 4 และได้ค่า p-value = 0.601 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ รายได้ต่อปีของครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 2.2 พื้นที่ทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 55 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

พื้นที่ทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
10 – 26 ไร่	16 (32.0)	34 (68.0)	50 (100.0)	2.995 (ns)	0.224
27 – 50 ไร่	20 (35.1)	37 (64.9)	57 (100.0)		
51 – 500 ไร่	20 (48.8)	21 (51.2)	41 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 55 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.995$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.224 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ พื้นที่ทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 56 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

พื้นที่ทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของ				
	ภาครัฐ				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
10 – 26 ไร่	25	25	50	2.005	0.358
	(50.0)	(50.0)	(100.0)	(ns)	
27 – 50 ไร่	25	32	57		
	(43.9)	(56.1)	(100.0)		
51 – 500 ไร่	24	17	41		
	(58.5)	(41.5)	(100.0)		
รวม	74	74	148		
	(50.0)	(50.0)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 56 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.005$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.358 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ พื้นที่ทำสวนยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 57 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูก
ยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

พื้นที่ทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
10 – 26 ไร่	14 (28.0)	36 (72.0)	50 (100.0)	5.868 (ns)	0.053
27 – 50 ไร่	19 (33.3)	38 (66.7)	57 (100.0)		
51 – 500 ไร่	21 (51.2)	20 (48.8)	41 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูก
ยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 57
คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 5.868$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.053 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ
0.05) ผลสรุปคือ พื้นที่ทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของ
เกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
0.05)

ตารางที่ 58 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูก
ยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

พื้นที่ทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
10 – 26 ไร่	13 (26.0)	37 (74.0)	50 (100.0)	11.758**	0.003
27 – 50 ไร่	28 (49.1)	29 (50.9)	57 (100.0)		
51 – 500 ไร่	25 (61.0)	16 (39.0)	41 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 58 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 11.758$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.003 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคือ พื้นที่ทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01)

เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำสวนยางพารา 10–26 ไร่ ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 74.0) และมีระดับการตัดสินใจในระดับน้อย (ร้อยละ 26.0)

เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำสวนยางพารา 27–50 ไร่ ประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 50.9) และมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 49.1)

เกษตรกรที่มีพื้นที่ทำสวนยางพารา 51–500 ไร่ ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา ด้านราคาขายพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 61.0) และมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 39.0)

ตารางที่ 59 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

พื้นที่ทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
10 – 26 ไร่	17 (34.0)	33 (66.0)	50 (100.0)	3.457 (ns)	0.178
27 – 50 ไร่	20 (35.1)	37 (64.9)	57 (100.0)		
51 – 500 ไร่	21 (51.2)	20 (48.8)	41 (100.0)		
รวม	58 (37.8)	90 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 59 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 3.457$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.178 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ พื้นที่ทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 2.3 จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 60 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ระดับการตัดสินใจ					
จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา	ด้านการผลิตยางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 คน	18 (33.3)	36 (66.7)	54 (100.0)	3.628 (ns)	0.163
3 – 4 คน	15 (31.9)	32 (68.1)	47 (100.0)		
5 คนขึ้นไป	23 (48.9)	24 (51.1)	47 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 60 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 3.628$ โดยมี d.f. =2 และได้ค่า p-value = 0.163 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 61 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนแรงงานในการ ทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 คน	25 (46.3)	29 (53.7)	54 (100.0)	3.913 (ns)	0.141
3 – 4 คน	20 (42.6)	27 (57.4)	47 (100.0)		
5 คนขึ้นไป	29 (61.7)	18 (38.3)	47 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 61 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 3.913$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.141 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 62 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนแรงงานในการทำสวน ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 คน	17 (31.5)	37 (68.5)	54 (100.0)	7.065*	0.029
3 – 4 คน	13 (27.7)	34 (72.3)	47 (100.0)		
5 คนขึ้นไป	24 (51.1)	23 (48.9)	47 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 62 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 7.065$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.029 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา 2 คน ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 68.5) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราระดับน้อย (ร้อยละ 31.5)

เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา 3–4 คน ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 72.3) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราระดับน้อย (ร้อยละ 27.7)

เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา 3–4 คน ประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 51.1) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราระดับมาก (ร้อยละ 48.9)

ตารางที่ 63 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนแรงงานในการทำสวน ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ ด้านราคายางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
2 คน	17 (31.5)	37 (68.5)	54 (100.0)	11.363**	0.003
3 – 4 คน	19 (40.4)	28 (59.6)	47 (100.0)		
5 คนขึ้นไป	30 (63.8)	17 (36.2)	47 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 63 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 11.363$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.003 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01) ผลสรุปคือ จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพารา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01)

เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา 2 คน ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 68.5) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราระดับน้อย (ร้อยละ 31.5)

เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา 3–4 คน ประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 59.6) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราระดับน้อย (ร้อยละ 40.4)

เกษตรกรที่มีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา 5 คน ขึ้นไปส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 63.8) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราระดับมาก (ร้อยละ 36.2)

ตารางที่ 64 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
2 คน	19 (35.2)	35 (64.8)	54 (100.0)	4.188 (ns)	0.123
3 – 4 คน	15 (31.9)	32 (68.1)	47 (100.0)		
5 คนขึ้นไป	24 (51.1)	23 (48.9)	47 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 64 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 4.188$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.123 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 2.4 การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 65 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต (เจ้าของ:ลูกจ้าง)	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เจ้าของกรีดเองและ(50:50)	17 (40.5)	25 (59.5)	42 (100.0)	1.059 (ns)	0.589
60:40	29 (34.5)	55 (65.5)	84 (100.0)		
65:35และ 70:30	10 (45.5)	12 (54.5)	22 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตาราง

ที่ 65 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.059$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.589 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 66 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต (เจ้าของ:ลูกจ้าง)	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เจ้าของกรีดเองและ(50:50)	23 (54.8)	19 (45.2)	42 (100.0)	3.208 (ns)	0.201
60:40	37 (44.0)	47 (56.0)	84 (100.0)		
65:35และ 70:30	14 (63.6)	8 (36.4)	22 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 66 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 3.208$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.201 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 67 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต (เจ้าของ:ลูกจ้าง)	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เจ้าของกรีดเองและ(50:50)	18 (42.9)	24 (57.1)	42 (100.0)	6.612*	0.037
60:40	24 (28.6)	60 (71.4)	84 (100.0)		
65:35และ 70:30	12 (54.5)	10 (45.5)	22 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 67 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 6.612$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.037 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตมีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่เป็นเจ้าของ(ไม่มีการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต) และเกษตรกรที่มีการแบ่งผลผลิต 50:50 ประมาณครึ่งหนึ่งมีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 57.1) และมีการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 42.9)

เกษตรกรที่มีการแบ่งผลผลิตยางพารา 60:40 ส่วนใหญ่มีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 71.4) และการตัดสินใจระดับน้อย (ร้อยละ 28.6)

เกษตรกรที่มีการแบ่งผลผลิตยางพารา 65:35 และ 70:30 ประมาณครึ่งหนึ่งมีการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 54.5) และมีการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 45.5)

ตารางที่ 68 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต (เจ้าของ:ลูกจ้าง)	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เจ้าของกรีดเองและ(50:50)	18	24	42	1.124	0.570
	(42.9)	(57.1)	(100.0)	(ns)	
60:40	36	48	84		
	(42.9)	(57.1)	(100.0)		
65:35และ 70:30	12	10	22		
	(54.5)	(45.5)	(100.0)		
รวม	66	82	148		
	(44.6)	(55.4)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 68 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.124$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.570 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 69 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต (เจ้าของ:ลูกจ้าง)	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เจ้าของกรีดเองและ(50:50)	18 (42.9)	24 (57.1)	42 (100.0)	2.083 (ns)	0.353
60:40	29 (34.5)	55 (65.5)	84 (100.0)		
65:35และ 70:30	11 (50.0)	11 (50.0)	22 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 69 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.083$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.353 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 2.5 สภาพหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 70 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สภาพหนี้สิน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
กู้เงิน	14 (32.6)	29 (67.4)	43 (100.0)	0.718 (ns)	0.397
ไม่กู้เงิน	42 (40.0)	63 (60.0)	105 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 70 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.718$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.397 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ สภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 71 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สภาพหนี้สิน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
กู้เงิน	22 (51.2)	21 (48.8)	43 (100.0)	0.033 (ns)	0.856
ไม่กู้เงิน	52 (49.5)	53 (50.5)	105 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 71
คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.033$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.856 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ
0.05) ผลสรุปคือ สภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
ด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
0.05)

ตารางที่ 72 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สภาพหนี้สิน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
กู้เงิน	16	27	43	0.852	0.498
	(37.2)	(62.8)	(100.0)	(ns)	
ไม่กู้เงิน	38	67	105		
	(36.2)	(63.8)	(100.0)		
รวม	54	94	148		
	(36.5)	(63.5)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 72 คำนวณ
ได้ค่า $\chi^2 = 0.852$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.498 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05)
ผลสรุปคือ สภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้าน
ผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 73 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สภาพหนี้สิน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
กู้เงิน	17 (39.5)	26 (60.5)	43 (100.0)	0.540 (ns)	0.462
ไม่กู้เงิน	49 (46.7)	56 (53.3)	105 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (56.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 73 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.540$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.462 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ สภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 74 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

สภาพหนี้สิน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
กู้เงิน	15 (34.9)	28 (65.1)	43 (100.0)	0.471 (ns)	0.492
ไม่กู้เงิน	43 (41.0)	62 (59.0)	105 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพหนี้สินกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพารา
ของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 74 คำนวณได้ค่า
 $\chi^2 = 0.471$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.492 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุป
คือ สภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวม
ในอำเภอสวนชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

สมมติฐานที่ 3.1 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 75 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อบุคคล	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เพื่อนเกษตรกร	25 (40.3)	37 (59.7)	62 (100.0)	0.950 (ns)	0.622
ผู้นำชุมชน/ญาติ	7 (29.2)	17 (70.8)	24 (100.0)		
เจ้าหน้าที่รัฐ	24 (38.7)	38 (61.3)	62 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทราในตารางที่ 75 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.950$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.622 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 76 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับยางพารา กับ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อบุคคล	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของ				
	ภาครัฐ				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
เพื่อนเกษตรกร	38	24	62	5.651	0.059
	(61.3)	(38.7)	(100.0)	(ns)	
ผู้นำชุมชน/ญาติ	11	13	24		
	(45.8)	(54.2)	(100.0)		
เจ้าหน้าที่รัฐ	25	37	62		
	(40.3)	(59.7)	(100.0)		
รวม	74	74	148		
	(50.0)	(50.0)	(100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารจากสื่อบุคคลเกี่ยวกับยางพารา กับ ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 76 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 5.651$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.059 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อ บุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของ ภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 77 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล
กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น
ในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อบุคคล	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำในท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เพื่อนเกษตรกร	24 (38.7)	38 (61.3)	62 (100.0)	0.788 (ns)	0.675
ผู้นำชุมชน/ญาติ	10 (41.7)	14 (58.3)	24 (100.0)		
เจ้าหน้าที่รัฐ	20 (32.3)	42 (67.7)	62 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 77 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.788$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.675 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นใน อำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 78 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพารา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อบุคคล	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เพื่อนเกษตรกร	31 (50.0)	31 (50.0)	62 (100.0)	1.179 (ns)	0.555
ผู้นำชุมชน/ญาติ	9 (37.5)	15 (62.5)	24 (100.0)		
เจ้าหน้าที่รัฐ	26 (41.9)	36 (58.1)	62 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทราในตารางที่ 78 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.179$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.555 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 79 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลกับ
ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อบุคคล	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
เพื่อนเกษตรกร	24 (38.7)	38 (61.3)	62 (100.0)	0.068 (ns)	0.967
ผู้นำชุมชน/ญาติ	9 (37.5)	15 (62.5)	24 (100.0)		
เจ้าหน้าที่รัฐ	25 (40.3)	37 (59.7)	62 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล กับ
ระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
ในตารางที่ 79 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.068$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.967 (ซึ่งมีค่ามากกว่า
ระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์
กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 3.2 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 80 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อมวลชน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการผลิตยางพารา				
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
วิทยุ	3 (13.0)	20 (87.0)	23 (100.0)	7.121*	0.028
โทรทัศน์	48 (42.5)	65 (57.5)	113 (100.0)		
หนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร	5 (41.7)	7 (58.3)	12 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 80 จำนวนได้ค่า $\chi^2 = 7.121$ โดยมี d.f. =2 และได้ค่า p-value = 0.028 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อมวลชนทางวิทยุ ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 87.0) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 13.0)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อมวลชนทางโทรทัศน์เกษตรกรประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 57.5) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 42.5)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อมวลชนทางหนังสือพิมพ์/วารสารประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 58.3) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 41.7)

ตารางที่ 81 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อมวลชน	ระดับการตัดสินใจ ด้านการส่งเสริมของ ภาครัฐ		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
วิทยุ	10 (43.5)	13 (56.5)	23 (100.0)	0.471 (ns)	0.790
โทรทัศน์	58 (51.3)	55 (48.7)	113 (100.0)		
หนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร	6 (50.0)	6 (50.0)	12 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 81 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.471$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.790 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนเกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 82 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น ในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อมวลชน	ระดับการตัดสินใจ ด้านผู้นำในท้องถิ่น		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
วิทยุ	2 (8.7)	21 (91.3)	23 (100.0)	9.306*	0.010
โทรทัศน์	46 (40.7)	67 (59.3)	113 (100.0)		
หนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร	6 (50.0)	6 (50.0)	12 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 82 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 9.306$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.010 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนทางวิทยุ ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 91.3) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 8.7)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนทางโทรทัศน์ ประมาณครึ่งหนึ่ง มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 59.3) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 40.7)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนทางหนังสือพิมพ์/วารสาร เกษตรกรมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นอยู่ในระดับมากและระดับน้อย (ร้อยละ 50.0, 50.0)

ตารางที่ 83 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสันตผด จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อมวลชน	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
วิทยุ	7 (30.4)	16 (69.6)	23 (100.0)	2.240 (ns)	0.326
โทรทัศน์	54 (47.8)	59 (52.2)	113 (100.0)		
หนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร	5 (41.7)	7 (58.3)	12 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทราในตารางที่ 83 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.240$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.326 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 84 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อมวลชน	ระดับการตัดสินใจ ด้านภาพรวม		รวม	χ^2	p-value
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
วิทยุ	3 (13.0)	20 (87.0)	23 (100.0)	8.956*	0.011
โทรทัศน์	48 (42.5)	65 (57.5)	113 (100.0)		
หนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร	7 (58.3)	5 (41.7)	12 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทราในตารางที่ 84 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 8.956$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.011 (ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนทางวิทยุ ส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 87.0) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 13.0)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนทางโทรทัศน์ ประมาณครึ่งหนึ่ง มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 57.5) และมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 42.5)

เกษตรกรที่มีการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนทางหนังสือพิมพ์/วารสารเกษตร ประมาณครึ่งหนึ่งมีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 58.3) และระดับมาก (ร้อยละ 41.7)

สมมติฐานที่ 3.3 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ตารางที่ 85 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อกิจกรรม	ระดับการตัดสินใจด้านการ ผลิตยางพารา		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
การฝึกอบรม	36 (38.3)	58 (61.7)	94 (100.0)	1.795 (ns)	0.408
การประชุม	8 (28.6)	20 (71.4)	28 (100.0)		
การสาธิต/ศึกษาดูงาน	12 (46.2)	14 (53.8)	26 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึงไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 85 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.795$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.408 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 86 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อกิจกรรม	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ ²	p-value
	ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
การฝึกอบรม	51 (54.3)	43 (45.7)	94 (100.0)	2.120 (ns)	0.346
การประชุม	11 (39.3)	17 (60.7)	28 (100.0)		
การสาธิต/ศึกษาดูงาน	12 (46.2)	14 (53.8)	26 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 86 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 2.120$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.346 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 87 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อกิจกรรม	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านผู้นำท้องถิ่น				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
การฝึกอบรม	35 (37.2)	59 (62.8)	94 (100.0)	0.035 (ns)	0.983
การประชุม	10 (35.7)	18 (64.3)	28 (100.0)		
การสาธิต/ศึกษาดูงาน	9 (34.6)	17 (65.4)	26 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรม กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 87 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.035$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.983 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 88 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อกิจกรรม	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
การฝึกอบรม	44 (46.8)	50 (53.2)	94 (100.0)	0.524 (ns)	0.770
การประชุม	12 (42.9)	16 (57.1)	28 (100.0)		
การสาธิต/ศึกษาดูงาน	10 (38.5)	16 (61.5)	26 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรม กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 88 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.524$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.770 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 89 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อกิจกรรม
กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากสื่อกิจกรรม	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
การฝึกอบรม	40 (42.6)	54 (57.4)	94 (100.0)	1.777 (ns)	0.411
การประชุม	8 (28.6)	20 (71.4)	28 (100.0)		
การสาธิต/ศึกษาดูงาน	10 (38.5)	16 (61.5)	26 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมกับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 89 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.777$ โดยมี d.f. = 2 และได้ค่า p-value = 0.411 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

การศึกษาปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา ได้ทำการจัดระดับความรู้เป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	0.00 – 9.50	ระดับความรู้ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง	9.51 - 19.00	ระดับความรู้มาก

ตารางที่ 90 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความรู้เกี่ยวกับ ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการผลิตยางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ปานกลาง	12 (38.7)	19 (61.3)	31 (100.0)	0.013 (ns)	0.910
มาก	44 (37.6)	73 (62.4)	117 (100.0)		
รวม	56 (37.8)	92 (62.2)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 90 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.013$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.910 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 91 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูก
ยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความรู้เกี่ยวกับ ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ปานกลาง	18 (58.1)	13 (41.9)	31 (100.0)	1.020 (ns)	0.312
มาก	56 (47.9)	61 (52.1)	117 (100.0)		
รวม	74 (50.0)	74 (50.0)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 91 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.020$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.312 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 92 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความรู้เกี่ยวกับ ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ ด้านผู้นำในท้องถิ่น		รวม	χ^2	p-value
	น้อย	มาก			
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)			
ปานกลาง	14 (45.2)	17 (54.8)	31 (100.0)	0.1413 (ns)	0.235
มาก	40 (34.2)	77 (65.8)	117 (100.0)		
รวม	54 (36.5)	94 (63.5)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารากับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตาราง ที่ 92 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.1413$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.235 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 93 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความรู้เกี่ยวกับ ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านราคายางพารา				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ปานกลาง	17 (54.8)	14 (45.2)	31 (100.0)	1.797 (ns)	0.180
มาก	49 (41.9)	68 (58.1)	117 (100.0)		
รวม	66 (44.6)	82 (55.4)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 93 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 1.797$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.180 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 94 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ความรู้เกี่ยวกับ ยางพารา	ระดับการตัดสินใจ		รวม	χ^2	p-value
	ด้านภาพรวม				
	น้อย (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)			
ปานกลาง	13 (41.9)	18 (58.1)	31 (100.0)	0.124 (ns)	0.725
มาก	45 (38.5)	72 (61.5)	117 (100.0)		
รวม	58 (39.2)	90 (60.8)	148 (100.0)		

ns หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในตารางที่ 94 คำนวณได้ค่า $\chi^2 = 0.124$ โดยมี d.f. = 1 และได้ค่า p-value = 0.725 (ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05) ผลสรุปคือ ความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ตารางที่ 95 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐาน	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร	
	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับ		
การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		
1.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	
1.2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	
1.3 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	
1.4 สถานภาพการสมรส มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	
1.5 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	
1.6 ประสบการณ์ในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		✓ ด้านราคายางพารา
1.7 อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		✓ ด้านราคายางพารา
1.8 ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	
2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับการ		
ตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		
2.1 รายได้ต่อปีของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		✓ ด้านราคายางพารา
2.2 พื้นที่ปลูกยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		✓ ด้านราคายางพารา
2.3 สภาพหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	

ตารางที่ 95 (ต่อ)

การทดสอบสมมติฐาน	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร	
	ไม่มีความสัมพันธ์	มีความสัมพันธ์
2.4 จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		✓ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคา ยางพารา
2.5 การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		✓ ด้านผู้นำในท้องถิ่น
3. ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		
3.1 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร		
3.1.1 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล	✓	
3.1.2 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชน		✓ ด้านการผลิตยางพารา ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านภาพรวม
3.1.3 การรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรม	✓	
4. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร	✓	

ตอนที่ 7 ปัญหา และข้อเสนอแนะในการปลูกยางพาราของเกษตรกร

ปัญหาในการปลูกยางพาราของเกษตรกร

ปัญหาด้านการปลูกยางพารา

1. ด้านความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราพบปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่เป็นดินลูกรังและดินปนทราย ส่งผลต่อการเจริญ และการหาอาหารของรากยาง ทำให้ยางพาราได้รับธาตุอาหารไม่เพียงพอและเจริญเติบโตช้ากว่าปกติ
2. ด้านโรค พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามักพบปัญหาเกี่ยวกับอาการเปลือกแห้ง และโรคเส้นดำ (เกิดในฤดูฝน) บริเวณรอยกรีดยางพารา ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตน้ำยางน้อยลง และบางครั้งอาจต้องหยุดกรีด

ปัญหาด้านต้นทุนที่เพาะปลูกยางพารา

1. ด้านแหล่งเงินทุนในการปลูกยางพารา พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราพบปัญหาเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนที่จะนำมาใช้ในการปลูกยางพารา เนื่องจากยางพาราเป็นพืชที่ใช้ระยะเวลานานกว่าจะให้ผลผลิต ส่งผลให้เกษตรกรต้องไปกู้เงินจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการลงทุน
2. ด้านต้นทุนทางด้านปัจจัยทางการผลิตสูง เช่น ราคาปุ๋ย และยารักษาหน้ายาง

ปัญหาด้านผลผลิตและตลาดยางพารา

1. สภาพอากาศของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปพบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราไม่สามารถกรีดยางได้เหมือนในอดีตคือ กรีดยางพาราได้ประมาณปีละ 8-10 เดือน เนื่องจากบางช่วงฝนตกนอกฤดูกาลทำให้ไม่สามารถกรีดยางได้ และบางช่วงอากาศร้อนเกินไปส่งผลให้ผลผลิตน้ำยางลง

2. ด้านสถานรับซื้อยางพาราแผ่นดินและยางถ้วย พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราไม่สามารถทราบแนวโน้มความเคลื่อนไหวของราคายางพาราได้ ส่วนใหญ่จะทราบราคายางพาราแบบวันต่อวัน ทำให้บางครั้งเกษตรกรต้องขายยางพาราในราคาที่ต่ำกว่าที่คาดไว้

ด้านอื่นๆ

1. ด้านแรงงาน พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา พบปัญหาแรงงานกรีดยางที่มีฝีมือน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการ และอัตราส่วนแบ่งค่าจ้างก็สูงขึ้น

2. ด้านเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีโอกาสได้พบปะพูดคุย และปรึกษาหารือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐน้อยเกินไป

ข้อเสนอแนะในการปลูกยางพาราของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะด้านการปลูกยางพารา

1. อยากให้ทางภาครัฐมีการเปิดอบรมความรู้เกี่ยวกับยางพาราทั้งในภาคทฤษฎีในเรื่องของการปลูกยางพารา การดูแลรักษา รวมถึงเรื่องโรคและวิธีการป้องกันโรคที่เกิดขึ้นกับยางพารา และมีการฝึกอบรมภาคปฏิบัติในส่วนของการกรีดยาง ทำแผ่นยางมากกว่านี้ เพื่อให้เกษตรกรเกิดความรู้ความชำนาญในการประกอบอาชีพ

2. อยากให้ภาครัฐมีการสนับสนุนพันธุ์ยางพาราที่ดี มีคุณภาพ ทนโรค ให้แก่เกษตรกรมากยิ่งขึ้น เพราะมีเกษตรกรบางส่วนได้ซื้อพันธุ์ยางพาราที่มีคุณภาพต่ำมาปลูกทำให้ยางพาราที่ปลูกเจริญเติบโตช้า

ข้อเสนอแนะด้านต้นทุนที่เพาะปลูกยางพารา

1. อยากให้ภาครัฐมีการสนับสนุนแหล่งเงินลงทุนที่มีดอกเบี้ยต่ำแก่เกษตรกร

2. อยากให้ภาครัฐช่วยสนับสนุนด้านต้นทุนทางด้านปัจจัยทางการผลิต เช่น ปุ๋ย ยารักษา หน้ำยาง หรือแนะนำวิธีการทำปุ๋ยใช้เองเพื่อลดต้นทุนในการผลิต

ข้อเสนอแนะด้านผลผลิตและตลาดยางพารา

อยากให้สถานรับซื้อยางพาราแผ่นดิบและยางถ้วย มีการแข่งขันโน้มนราคาล่วงหน้า เพื่อให้เกษตรกรสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้

ข้อเสนอแนะด้านอื่นๆ

1. อยากให้ภาครัฐช่วยเปิดอบรมทักษะกิริยช่างแก่แรงงาน หรือผู้ที่สนใจทั่วไปเพื่อเพิ่มความสามารถและจำนวนแรงงานที่มีฝีมือให้มากขึ้นเพียงพอความต้องการของเกษตรกร

2. อยากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ พบว่าเกษตรกรต้องการให้เจ้าหน้าที่ลงมาเยี่ยมเยียนเกษตรกรมากขึ้น เนื่องจากปัจจุบันเกษตรกรส่วนใหญ่ได้พบปะพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ปีละ 2 ครั้ง ทำให้เวลาเกิดปัญหาเกษตรกรไม่มีที่ปรึกษา และผู้ที่ให้คำแนะนำวิธีการที่ถูกต้อง

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยผู้วิจัยทำการศึกษาจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 148 คน ซึ่งแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 7 ตอน ผู้ศึกษามีข้อวิจารณ์ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรเพศชายซึ่ง มีอายุเฉลี่ย 52.66 ปี โดยมีอายุน้อยที่สุดคือ 23 ปีไปจนถึงอายุมากที่สุด 79 ปี โดยเกษตรกรที่ปลูกยางพารา อยู่ในวัยทำงานตอนปลาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนรุ่นใหม่กำลังอยู่ในวัยเรียน หรือออกไปทำงาน นอกบ้านมากขึ้น และเกษตรกรไม่มีการสนับสนุนให้ลูกหลานทำการเกษตรเพราะเป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงงาน และเสี่ยงกับการลงทุนเนื่องจากสภาพดินฟ้าอากาศในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงทำให้ไม่มี

ความแน่นอนต่อการประกอบอาชีพสอดคล้องกับผลงานวิจัยของรัตนวรรณ รุณภัย และ เอมอร อังสุรัตน์(2530) ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการส่งเสริมการปลูกยางพาราจังหวัดระยอง พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนมากเป็นเพศชายและอยู่ในวัยทำงาน

ระดับการศึกษา พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 43.9 เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับในสมัยก่อน กำหนดการศึกษาเพียงแค่ระดับประถมศึกษา สอดคล้องกับผลงานวิจัยของพันธิตา พิชคุณ (2545) แนวทางการผลิตยางพาราแผ่นดินเพื่อพัฒนาคุณภาพในอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าของสวนยางพาราและแรงงานส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมาก มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4-5 คน โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนน้อยที่สุดคือ 2 คน ไปจนถึงมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนมากที่สุด 11 คน เนื่องจากครอบครัวส่วนใหญ่ในต่างจังหวัดยังอยู่รวมกันเป็นครอบครัวใหญ่แบบเครือญาติ คือ มีปู่/ย่า ตา/ยาย ลูก/หลาน และญาติพี่น้อง

สถานภาพการสมรส พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 81.1 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของฐิตินันท์ ทษนิต (2551) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรใจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า เกษตรกรร้อยละ 85.40 สมรสแล้ว

ประสบการณ์การทำสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีประสบการณ์การทำสวนยางพาราเฉลี่ย 21.70 ปี โดยมีประสบการณ์การทำสวนยางพารา น้อยที่สุดคือ 11 ปีไปจนถึงอายุมากที่สุด 36 ปี เนื่องจากเกษตรกรที่อำเภอสนามชัยเขตมีความสนใจเกี่ยวกับการปลูกยางพารา และมีความถนัดผลิตยางพารา รวมถึงเทคนิคต่างในการกรีดยางพารามานาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของฉลาด นันทโพธิ์เดช (2546) สภาพการผลิตและความต้องการบริการส่งเสริมการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในจังหวัดอุดรธานี พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการปลูกยางพารา จะมีความสามารถในการผลิตยางแผ่นดินคุณภาพดี การเก็บรักษายาง และระบบการกรีดยางที่เหมาะสม

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีจำนวนรายได้ของครัวเรือน ตั้งแต่ 800,001-5,000,000 บาท/ปี คิดเป็นร้อยละ 41.9 โดยมีรายได้ของครัวเรือนน้อยที่สุด 70,000 บาท/ปี ไปจนถึงรายได้ของครัวเรือนมากที่สุด 5,000,000บาท/ปี โดยรายได้ของครัวเรือนมาจาก 3 ส่วนด้วยกัน คือ รายได้จากการขายผลผลิตยางพารา รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางภาคการเกษตร และรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร และจากการพิจารณาจำนวนรายได้ของเกษตรกร พบว่ารายได้ส่วนมากของเกษตรกรมาจากการขายผลผลิตยางพารามากกว่า รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางภาคการเกษตร และการประกอบอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร เนื่องจากในการทำสวนยางพาราเกษตรกรต้องใส่ใจดูแลสวนยางพาราทุกวัน ทำให้เกษตรกร ไม่มีเวลาประกอบอาชีพเสริมอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นอาชีพเสริมทางภาคการเกษตรหรือนอกภาคการเกษตร สอดคล้องกับผลงานวิจัยของฉลาด นันทโพธิ์เดช (2546) สภาพการผลิตและความต้องการบริการส่งเสริมการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในจังหวัดอุดรธานี พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่รายได้ของครัวเรือนมาจากการขายผลผลิตยางพารามากกว่าร้อยละ 75

พื้นที่ทำสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีพื้นที่ทำสวนยางพารา 10-26 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 38.5 โดยมีพื้นที่ทำสวนยางพาราน้อยที่สุด 10 ไร่ ไปจนถึงมากที่สุด 500 ไร่ เนื่องจากเกษตรกรได้มีการขายที่ดินของตนให้กลุ่มนายทุนในพื้นที่ และอาจมาจากสาเหตุเพราะที่ดินมีราคาสูง รวมไปถึงบุตรหลานไม่มีการสร้างสืบต่อ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของประครอง ส่งเสริม (2541) ศึกษาถึงความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตยางพาราในจังหวัดหนองคายพบว่า ขนาดพื้นที่สวนยางของเกษตรกรส่วนใหญ่มี 10-30 ไร่

จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีจำนวนแรงงาน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 เนื่องจากเกษตรกรประสบปัญหาแรงงานนอกครัวเรือนหายาก และมีอัตราค่าจ้างสูง สอดคล้องกับผลงานวิจัยของฉลาด นันทโพธิ์เดช (2546) ศึกษาเรื่องสภาพการผลิตและความต้องการบริการส่งเสริมการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา ในจังหวัดอุดรธานี พบว่าเกษตรกรใช้แรงงานในครัวเรือนในการทำสวนยางพารา เฉลี่ย 2.71 คนต่อครัวเรือน

สภาพหนี้สิน พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงินใช้เงินส่วนตัวในการเพาะปลูกยางพารา คิดเป็นร้อยละ 70.9 เนื่องจากเกษตรกรไม่ต้องการเสียดอกเบี้ยเงินกู้ที่แพง ซึ่งเป็นการเพิ่มต้นทุนในการปลูกยางพาราให้สูงขึ้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของประภรณ์ คำโอภาส

(2546) การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุน-ผลตอบแทนของการลงทุน ระหว่างการปลูกยางพารา และ อ้อยในอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์พบว่า การปลูกยางพาราให้ผลตอบแทนคุ้มค่าต่อการลงทุน แต่กรณีที่เกษตรกรต้องกู้เงินมาใช้ในการลงทุนถ้าดอกเบี้ยสูงกว่าร้อยละ 10 ก็จะได้รับผลตอบแทน ไม่คุ้มค่าต่อการลงทุน

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมของเกษตรกร

การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมากมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อบุคคล ผ่านเพื่อนเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 41.9 จากสื่อกิจกรรมส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านการฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 63.5 เนื่องจากในพื้นที่ที่เกษตรกรอาศัยอยู่มีศูนย์วิจัยยางจะเชิงเทราที่มีการจัดฝึกอบรมการกรีดยาง ทำแผ่นยาง ปีละ 2 ครั้ง โดยในการฝึกอบรมก็จะมีเจ้าหน้าที่ของรัฐ และวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้แก่เกษตรกร ทำให้เกษตรกรได้รับข่าวสารจากช่องทางนี้ รวมถึงระหว่างการฝึกอบรมเกษตรกรมีช่วงเวลาวางอาจมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับ เพื่อนเกษตรกรด้วยกันเอง สำหรับสื่อมวลชนเกษตรกรส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราผ่านโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 76.4 ที่เป็นเช่นนี้เพราะสื่อทางด้านโทรทัศน์เป็นสื่อที่เกษตรกร สามารถเข้าใจได้ง่าย และมีการเข้าถึงสื่อได้มากกว่าช่องทางอื่น ประกอบกับเกษตรกรบางส่วนที่มี อายุค่อนข้างมาก การรับรู้ทางการได้ยินอาจน้อยลง จึงต้องอาศัยการดูภาพประกอบเพื่อความเข้าใจ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของฐิตินันท์ คชนิล (2551) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการ ปลูกยางพาราของเกษตรกรใจจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ยางพาราจากเพื่อนเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของประครอง ส่งเสริม (2541) ศึกษาถึงความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตยางพาราในจังหวัดหนองคาย พบว่าเกษตรกรจะได้รับข่าวสารและคำแนะนำให้ปลูกยางพาราจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้รับการ อบรม 1-2 ครั้ง/ปี

ตอนที่ 4 ปัจจัยความรู้เกี่ยวกับยางพารา

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 79.1 เนื่องจากเกษตรกรได้เข้าร่วมการฝึกอบรมเกี่ยวกับยางพาราเป็นประจำทุกปีทั้ง จากศูนย์วิจัยยางจะเชิงเทรา และสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และประกอบกับการ ทำสวนยางพาราเป็นอาชีพที่ถือได้ว่าเป็นรายได้หลักของครัวเรือนของเกษตรกรในอำเภอสันามชัยเขต

ทำให้เกษตรกรมีการตื่นตัวในการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับยางพาราเพื่อมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงสวนยางพาราของตนเองให้ดีขึ้น มีคุณภาพ ได้ผลผลิตปริมาณมากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 5 การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งด้านที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพารา พบว่าเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราด้านภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.11 เนื่องจากเกษตรกรจะตัดสินใจปลูกยางพารานั้นเกษตรกรต้องพิจารณาองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน เนื่องจากการปลูกยางพาราเป็นการลงทุนที่สูง และมีระยะเวลายาวนานกว่าที่จะได้รับผลผลิต ดังนั้นถ้าเกษตรกรพิจารณาไม่ดีถ้วนหรือพิจารณาเพียงด้านใดด้านหนึ่ง เกษตรกรอาจเกิดสถานะเสี่ยงในการลงทุน เกิดหนี้สิน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุรจิต ภูักัดดี และคณะ (2550) ศึกษาถึงเรื่องระบบสนับสนุนการตัดสินใจในการปลูกยางพาราในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ:กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ยางพารามีวงจรการผลิตหลายปี ผลตอบแทนต้องรอปีที่ 9-12 หลังการปลูก เกษตรกรจำเป็นต้องมีเงินทุนมาก นอกจากนั้นยังมีการลงทุนที่สูงเมื่อเทียบกับพืชเดิมที่ปลูกเช่น ข้าว อ้อย ปอ มันสำปะหลัง

ตอนที่ 6 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

จากการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรที่แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น ด้านราคายางพารา และด้านภาพรวม

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรสามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

1.1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าเพศหญิงหรือชาย มีโอกาสตัดสินใจได้เท่าๆกัน ขึ้นอยู่กับทักษะในการคิดพิจารณาหาเหตุผลของแต่ละบุคคล ดังนั้นเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.2 อายุ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้นมีอายุมาก ดังนั้นประสิทธิภาพในการคิดพิจารณา และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับยางพารา จึงน้อยกว่าเกษตรกรที่มีอายุน้อย และประกอบกับเกษตรกรที่มีอายุมากมีการอ่านออกเขียนได้ที่ค่อนข้างน้อยกว่าเกษตรกรที่มีอายุน้อยทำให้การติดต่อ หรือประสานงานกับเจ้าหน้าที่น้อยลง ดังนั้นอายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.3 ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างนั้น ถ้าเป็นเกษตรกรที่เพิ่งเรียนรู้แม้จะมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน แต่ก็ต้องมาเริ่มเรียนพร้อมกัน โดยเรียนรู้จากการจัดประชุมจากเจ้าหน้าที่รัฐ และผู้มีความรู้เกี่ยวกับยางพารา ทำให้เกษตรกรมีโอกาสคิดและตัดสินใจไปพร้อมกัน ดังนั้นระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.4 สถานภาพการสมรส มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าสถานภาพการสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่สมรสแล้วมีภาระหน้าที่ทั้งงานนอกบ้านและในบ้านทำให้ไม่มีเวลาสนใจในเรื่องการปลูกยางพารา เพราะมีเวลาในการศึกษาหาข้อมูลน้อย ดังนั้นสถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.5 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากครอบครัวในพื้นที่ต่างจังหวัดเป็นครอบครัวใหญ่ คือ มีสมาชิกทั้งวัยเด็ก วัยกลางคน และวัยชรา แต่ส่วนใหญ่พบว่าในครอบครัวหนึ่งจะมีจำนวนของวัยทำงานมากกว่าวัยอื่นๆ ดังนั้นบุคคลเหล่านี้สามารถหารายได้นำเลี้ยงดูครอบครัวได้อย่างเพียงพอ ดังนั้นจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.6 ประสิทธิภาพในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าประสิทธิภาพในการทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากการที่เกษตรกรมีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารานั้น เกษตรกรจะทราบและรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงราคายางพารามาโดยตลอดว่ามีแนวโน้มเป็นอย่างไร และปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคายางพารา ดังนั้นประสบการณ์ใน

การทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เป็นที่น่าสังเกตว่า ประสพการณ์ในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรไม่สามารถเป็นผู้กำหนดและเปลี่ยนแปลงได้ เช่น ในด้านการผลิตยางพาราจะประกอบด้วยในส่วนของพื้นที่ ดิน ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ ทิศทางลม ล้วนเป็นเรื่องคาดเดาไม่ได้ และในส่วนของด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่น เกษตรกรไม่สามารถกำหนดว่าจะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้นำในท้องถิ่นให้ความรู้ได้เมื่อไหร่ ดังนั้นประสพการณ์ในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.7 อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากอาชีพเดิมของเกษตรกรนั้นทำไร่มันสำปะหลังโดยในการทำไร่มันสำปะหลังนั้นต้องทำทุกปี อายุการเก็บเกี่ยวอยู่ที่ 8-9 เดือน ซึ่งในการปลูก การเก็บเกี่ยว การนวด ไล่ปุ๋ย ล้วนต้องใช้แรงงานคน ซึ่งค่าแรงนั้นก็มีความสูง เมื่อเทียบกับราคาขายที่เกษตรกรจะได้รับ ดังนั้นเมื่อทำการหักต้นทุนจากรายได้ทั้งหมดเกษตรกรมีเงินเหลือใช้เพียงครั้งเดียว และเกษตรกรบางรายยังต้องเก็บเงินไว้ซื้อพันธุ์มันสำปะหลังเพื่อใช้ในการปลูกรอบต่อไป ดังนั้นอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เป็นที่น่าสังเกตว่าอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากไม่ว่าจะประกอบอาชีพไหนก็ล้วนมีความยากลำบากเหมือนกัน ต้องใส่ใจดูแลเท่ากัน ส่วน

ในการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่น ก็มีการส่งเสริมทุกอาชีพเหมือนกันอยู่ที่ความถนัดของเกษตรกรว่าจะประกอบอาชีพใด ดังนั้นอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.8 ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ระยะเวลาให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ว่าจะปลูกยางพาราก็ปี แม้อายุของยางพาราจะเท่ากัน แต่อาจให้ผลผลิตยางพาราแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับการดูแล บำรุงรักษา ดังนั้นระยะเวลาให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร สามารถแยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

2.1 รายได้ต่อปีของครัวเรือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่ารายได้ต่อปีของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากรายได้ต่อปีของครัวเรือนถือว่าเป็นเรื่องที่เกษตรกรให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง เพราะถ้าเกษตรกรมีรายได้สูงก็สามารถนำไปใช้จ่ายเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวโดยไม่ต้องกู้ยืมเงินให้เป็นภาระหนี้สินต่อไปในอนาคต ดังนั้นการที่เกษตรกรจะมีรายได้ที่คืนนั้นก็จะต้องขึ้นอยู่กับราคาของผลผลิตที่เกษตรกรปลูกโดยตรง ดังนั้นรายได้ต่อปีของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพาราในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เป็นที่น่าสังเกตว่ารายได้ต่อปีของครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสันามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจาก

ในด้านอื่นๆนั้นไม่ได้มีผลโดยตรงกับรายได้ของเกษตรกร เกษตรกรจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับด้านเหล่านี้ ดังนั้นรายได้ต่อปีของครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2 พื้นที่ทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าพื้นที่ทำสวนยางพาราที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคาของยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากการที่เกษตรกรมีพื้นที่ทำสวนยางพารามาก ก็ต้องคิดว่าพื้นที่ของตนเองควรปลูกอะไร เพื่อให้คุ้มค่ากับการลงทุนได้ โดยพิจารณาราคาผลผลิตก่อนตัดสินใจปลูก ดังนั้นพื้นที่ทำสวนยางพาราที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคาของยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เป็นที่น่าสังเกตว่าพื้นที่ทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทั้งด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรจะให้ความสำคัญกับวิธีการลดต้นทุนและการเพิ่มรายได้มากกว่า ดังนั้นพื้นที่ทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.3 สภาพหนี้สิน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าสภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคาของยางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างมีฐานะเป็นส่วนใหญ่ จึงไม่ค่อยเดือดร้อนในเรื่องของเงินลงทุน และเกษตรกรบางคนมีการประกอบอาชีพเสริม ดังนั้นสภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.4 จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นใน อำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากการที่เกษตรกรมีจำนวนแรงงานมาก และสามารถหาแรงงานกรีดยางที่มีฝีมือได้นั้น ทำให้เป็นการเพิ่มศักยภาพในการปลูกยางพารามากขึ้น โดยผู้นำในท้องถิ่นอาจมีส่วนในการช่วยแนะในเรื่องของแรงงานที่ดี ให้กับเกษตรกร ดังนั้น จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำท้องถิ่นในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

และจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคาของพาราในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากจำนวนแรงงานถือว่าเป็นต้นทุนทางการผลิต และค่าจ้างก็มีราคาสูง ดังนั้นการที่เกษตรกรจะจ้างแรงงานจึงต้องพิจารณาไปถึงราคาผลผลิตที่เกษตรกรจะขาย ดังนั้นจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคาของพาราในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เป็นที่น่าสังเกตว่าจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา และด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01) เนื่องจากในด้านการผลิตยางพารา เกษตรกรสามารถดูแลเองได้ และในด้านการส่งเสริมของภาครัฐไม่ได้มีส่วนในการหาแรงงานให้เกษตรกรแต่คอยให้ความรู้และเปิดฝึกอบรมต่างๆ ดังนั้นจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา และด้านการส่งเสริมของภาครัฐในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.5 การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่นในอำเภอสยามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตนั้นเป็นเหมือนการทำตามกันมา เกษตรกรอาจนำลักษณะการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตตามผู้นำในท้องถิ่น ที่มีประสบการณ์การปลูก ขางมากกว่าเกษตรกร ดังนั้นการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตจึงมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูก ขางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำท้องถิ่นในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เป็นที่น่าสังเกตว่าการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ปลูกขางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตขางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ และ ด้านราคาขางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากด้านการผลิตขางพาราจะเน้นในส่วนในพื้นที่ปลูก ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ จะเน้นใน ส่วนขององค์ความรู้ต่างๆที่ใช้ในการปลูกขางพารา และด้านราคาผลผลิตจะเน้นในเรื่องตลาด ราคา ขางพาราเป็นหลัก

3. ปัจจัยด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกขางพาราของเกษตรกร สามารถ แยกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้ คือ

3.1 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับขางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกขางพาราของ เกษตรกร

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับขางพาราจากสื่อบุคคลจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับขางพาราจากสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกขางพาราของ เกษตรกรทั้งด้านภาพรวม ด้านการผลิตขางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคาขางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสพบเพื่อนเกษตรกร ผู้นำชุมชน/ญาติ และเจ้าหน้าที่ ของรัฐน้อยมาก โดยเพื่อนเกษตรกรด้วยกันนั้นเกษตรกรสามารถเจอได้ถ้าอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน แต่เพื่อนเกษตรกรที่กริดขางด้วยตัวเองก็จะไม่มีเวลามาพูดคุย เนื่องจากการกริดขางต้องทำในช่วงเวลา ตั้งแต่เที่ยงคืน จนถึงตี 4 โดยประมาณ ขึ้นอยู่กับจำนวนพื้นที่ที่ปลูกขางพารา ดังนั้นเกษตรกรเหล่านี้ จะใช้เวลานอนในตอนกลางวัน ในส่วนของผู้นำชุมชน/ญาติ เกษตรกรจะมีโอกาสได้พบปะพูดคุย น้อยเนื่องจากผู้นำชุมชนก็ปลูกขางพาราเหมือนกับเกษตรกรดังนั้นวงจรการใช้ชีวิตจึงเหมือนกัน เช่นเดียวกันกับญาติพี่น้องต่างก็ต้องมีภาระหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ของรัฐเกษตรกรมีโอกาสเจอส่วน ใหญ่ปีละ 2 ครั้ง ในช่วงที่มีการประชุมหรือฝึกอบรม

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิตยางพารา ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนในด้านการผลิตยางพาราเกษตรกรมีความสะดวกที่จะเข้าถึงแหล่งข่าวสารเกี่ยวกับการปลูกยางพาราในพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จ โดยทางสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าใจง่ายกว่าสื่ออื่นๆ เนื่องจากเห็นภาพ เสียง วิธีการ และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในรายการได้ทาง sms หรือทางการโทรศัพท์เข้าไปพูดคุยในรายการ เช่นเดียวกันกับด้านผู้นำในท้องถิ่น สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ก็มีการเชิญบุคคลเหล่านี้มาออกรายการเกษตรกรอาจได้รับทราบประสบการณ์ต่างๆในการปลูกยางพารากับผู้นำในท้องถิ่นได้ ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนจึงมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการผลิต ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านภาพรวมในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

เป็นที่น่าสังเกตว่าการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐและ ด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากสื่อโทรทัศน์ไม่มีการนำเสนอการส่งเสริมของภาครัฐให้เกษตรกรได้รู้ ส่วนใหญ่เกษตรกรจะทราบเกี่ยวกับการส่งเสริมของภาครัฐจากการที่เจ้าหน้าที่นัดประชุมมากกว่า และในด้านราคายางพารานั้น จะออกสื่อโทรทัศน์ในช่วงเช้า ซึ่งเป็นช่วงที่เกษตรกรอาจทำการกรีดยาง หรือนอนหลับ ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อมวลชนจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านการส่งเสริมของภาครัฐและด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทั้งด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรม การประชุม และการสาธิต/ศึกษาดูงานน้อย เนื่องจากทางหน่วยงานของรัฐมีการเปิดฝึกอบรมเหล่านี้บ่อย โดยเฉลี่ยปีละประมาณ 2 ครั้ง ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราจากสื่อกิจกรรมจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

4. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในด้านภาพรวม ด้านการผลิตยางพารา ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ ด้านผู้นำในท้องถิ่น และด้านราคายางพาราในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) เนื่องจากเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราส่วนใหญ่ จะมีวิธีการทำสวนยางพาราในรูปแบบแตกต่างกัน โดยอาจมาจากความรู้บางส่วน และการทดลองหาวิธีที่ทำให้ได้ผลผลิตยางพาราดี ทำให้ความรู้ตามทฤษฎีถูกนำมาใช้ในการทำสวนยางพาราน้อย ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับยางพาราจึงไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรทุกด้านในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเป็นเพศชาย(ร้อยละ64.9) มีอายุเฉลี่ย 52.66 ปี การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 43.9) มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-5 คน สถานภาพการสมรสเกษตรกรสมรสแล้ว (ร้อยละ 81.1) มีประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 21.70 ปี ระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย 17.74 ปี และมีอาชีพเดิมก่อนปลูกยางพารา คือ ทำไร่มันสำปะหลัง (ร้อยละ50.7)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ข้อมูลปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีรายได้ของครัวเรือนเฉลี่ย 967,162.16 บาท/ปี รายได้จากขายผลผลิตยางพาราเฉลี่ย 933,378.38 บาท/ปี รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมทางภาคการเกษตร เฉลี่ย 15,540.54 บาท/ปี รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร เฉลี่ย 13,918.92 บาท/ปี พื้นที่ทำสวนยางพาราของเกษตรกร เฉลี่ย 64.54 ไร่ มีจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราเฉลี่ย 5.16 คน การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต เจ้าของ:คนงาน ส่วนใหญ่แบ่งเป็น 60:40 (ร้อยละ 55.4) สภาวะหนี้สินเกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการกู้เงิน (ร้อยละ 70.9) ที่เหลือกู้เงิน (ร้อยละ 29.1)

ปัจจัยด้านสังคม

ข้อมูลปัจจัยด้านสังคมเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับยางพารา พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราเปิดรับสื่อบุคคลจากเพื่อนเกษตรกร/เจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด (ร้อยละ 41.9) สื่อกิจกรรมจากการฝึกอบรมมากที่สุด (ร้อยละ 63.5) และสื่อมวลชนจากโทรทัศน์มากที่สุด (ร้อยละ 76.4)

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพารา

ข้อมูลปัจจัยความรู้เกี่ยวกับยางพารา พบว่า เกษตรกรมีความรู้เกี่ยวกับยางพาราอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 79.1) ข้อที่เกษตรกรผู้ปลูกยางพาราตอบถูกมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อ 3. พื้นที่ต้องไม่มีน้ำขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี (ร้อยละ 85.1) ข้อ 16. ดินที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีอินทรียวต์อยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงปานกลาง จึงควรมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ลงไป เพื่อเป็นการเพิ่มอินทรียวต์ในดิน (ร้อยละ 82.4) และข้อ 9. การวางแผนปลูกยางพาราในพื้นที่ลาดเท ควรวางแผนปลูกในแนวระดับ (ร้อยละ 81.8)

การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร

ข้อมูลการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา พบว่า การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.11) เมื่อพิจารณาผลการศึกษการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรใน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านการผลิตยางพารา พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10)

ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01)

ด้านผู้นำในท้องถิ่น พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.22)

ด้านราคายางพารา พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพารามีระดับการตัดสินใจปลูกยางพาราอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำสวนยางพาราและอาชีพเดิมก่อนทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทราด้านราคาผลผลิตยางพารา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และระยะเวลาการให้ผลผลิตยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ต่อปีของครัวเรือน พื้นที่ทำสวนยางพารา จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารา และการแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิตมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

โดยรายได้ต่อปีของครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพารา(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

พื้นที่ปลูกยางพารามีความสัมพันธ์กับตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพารา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01)

จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) และจำนวนแรงงานในการทำสวนยางพารามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านราคายางพารา(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01)

การแบ่งเปอร์เซ็นต์ผลผลิต(เจ้าของ:ลูกจ้าง) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรด้านผู้นำในท้องถิ่น(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ สภาพหนี้สินไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในด้านการผลิตยางพารา ด้านผู้นำในท้องถิ่น และภาพรวม(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05) ส่วนปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อบุคคลและการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราผ่านสื่อกิจกรรมไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับยางพาราไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา(ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

การศึกษการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ก่อนที่เกษตรกรจะตัดสินใจปลูกยางพารานั้น เกษตรกรพิจารณาด้านราคายางพาราเป็นหลัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าการพิจารณาในด้านราคายางพาราเพียงอย่างเดียวนั้น อาจทำให้เกษตรกรประสบปัญหาการขาดทุนได้ในอนาคต เนื่องจากราคาสินค้าทางการเกษตรทุกชนิด ตัวเกษตรกรเองไม่สามารถควบคุมได้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 อยากให้เกษตรกรให้ความสำคัญในการผลิตยางพารา ตั้งแต่กระบวนการพิจารณาพื้นที่ การปลูก การเลือกพันธุ์ที่มีความเหมาะสม รวมถึงเทคนิคในการกรีดยางและทำแผ่นยาง ซึ่งในส่วนนี้ก็ต้องได้รับความร่วมมือมาจากหน่วยงานของภาครัฐในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1.1 ภาครัฐควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับยางพาราในการผลิตเริ่มตั้งแต่การพิจารณาพื้นที่ปลูก ระยะเวลาปลูก การดูแลรักษาให้มากขึ้น

1.1.2 ควรมีการอบรมเจ้าหน้าที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับยางพาราให้มีคุณภาพและมีจำนวนมากกว่าเดิม เนื่องจากจะได้ดูแลเกษตรกรได้อย่างทั่วถึง

1.1.3 เจ้าหน้าที่ควรมีการเพิ่มการฝึกการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคต่างๆ ในการปลูกยาง และเทคนิคในการกรีดยาง/ทำแผ่นยางมากขึ้น

1.1.4 ควรมีการสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็น เช่น ปุ๋ยและพันธุ์ยางพาราที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่ของเกษตรกรและส่งเสริมให้เกษตรกรรวมกลุ่มกัน เพื่อประโยชน์ในเรื่องของการต่อรองราคากับโรงงานรับซื้อ

1.2 เกษตรกรควรปลูกพืชแซมในสวนยางพารา เช่น ข้าวไร่ ข้าวโพด สับปะรด ถั่ว และถั่วต่างๆ ในช่วงที่ยางพาราอายุ 1-3 ปี เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ระหว่างรอผลผลิตยางพารา

1.3 ควรมีการส่งเสริมให้เกษตรกรดูแลแนวโน้มราคายางพาราผ่านทางอินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการปลูกพืชแซมในสวนยางพารา เนื่องจากผู้วิจัยพบข้อสงสัยในครั้งนี้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ในอำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทราใช้เงินส่วนตัวในการปลูกยางพารา และพบว่าเกษตรกรบางรายในช่วง 3 ปีแรกของการปลูกยางพารามีการปลูกพืชแซมในสวนยางพารา นี่อาจเป็นเหตุผลที่เกษตรกรมีเงินในการลงทุนตลอดระยะเวลาการปลูกยาง 7 ปีก่อนได้รับผลผลิต

2. ควรทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพารา ในพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ ในจังหวัดระยองและชลบุรีแล้วนำผลวิจัยมาเปรียบเทียบกัน

3. ควรวิจัยในเรื่องปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการปลูกยางพาราของเกษตรกร

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

โกวิท กังสนันท์. 2522. กระบวนการตัดสินใจด้านการบริหารและกรอบความคิดทั่วไป.

กรุงเทพมหานคร: สำนักบรรณสารพัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จิรนนท์ ไวยศรีแสง. 2552. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

จตุพล ทองบุตร. 2553. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

ฉลาด นันทโพธิ์เดช. 2546. สภาพการผลิตและความต้องการบริการส่งเสริมการผลิตยางพาราของเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ชัยวัชร พรหมสมัย. 2543. การวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินและระยะเวลาที่เหมาะสมในการปลูกทดแทนของสวนยางพาราขนาดเล็กในอำเภอแกลง จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ณัชชา หมื่นชัยกุล. 2546. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนคณะพัฒนาสังคมของนักศึกษาโครงการพิเศษ จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จิตินันท์ คชนิล. 2551. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกยางพาราของเกษตรกรในจังหวัดอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ถวัลย์ วรเทพพิพิงษ์. 2530. แนวความคิด กระบวนการและโครงการสร้างการ ตัดสินใจ. เอกสารทาง วิชาการประกอบการประชุมเชิง ปฏิบัติการ. (อัครา).

ธงชัย สันติวงษ์. 2548. พฤติกรรมบุคคลภายในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประชุมช่าง.

นิตยา รักสิล. 2550. สภาพการผลิตยางพาราและความต้องการการส่งเสริมผู้ปลูกยางพาราในอำเภอ ทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริม การเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประครอง ส่งเสริม. 2541. ความต้องการของเกษตรกรต่อการส่งเสริมการผลิตยางพาราในจังหวัด หนองคาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัย ขอนแก่น.

ประภาภรณ์ คำโอพาธ. 2546. การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุน-ผลตอบแทนของการลงทุน ระหว่าง การปลูกยางพาราและอ้อยในอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พนัสนิศา พิชคุณ. 2545. แนวทางการผลิตยางพาราแผ่นดิบเพื่อพัฒนาคุณภาพในอำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รัตนวรรณ รุณภัย และ เอมอร อังสุรัตน์. 2530. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการส่งเสริมการปลูก ยางพาราในจังหวัดระยอง. (เอกสารอัครา).

เลิศ ประจันพล. 2543. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเมือง จังหวัดเลย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วาสนี กฤษณวรรณ. 2539. กระบวนการตัดสินใจของผู้ปกครองในการศึกษาต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา ของบุตรหลาน: ศึกษากรณี จังหวัดนครปฐม. คณะพัฒนาสังคมสถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์.

สถาบันวิจัยยาง. 2539. **ข้อมูลวิชาการยางพารา 2539**. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

_____. 2553. **ข้อมูลวิชาการยางพารา 2553**. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

แสวง รัตนมงคลมาส. 2537. **องค์กร การนำ การตัดสินใจ**. เอกสารประกอบการเรียน การสอน วิชาการจัดการพัฒนาสังคม (อค์สำเนา). กรุงเทพมหานคร: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุรจิต ภูภักดี และคณะ. 2550. **ระบบสนับสนุนการตัดสินใจในการปลูกยางพาราในภาคตะวันออก**
เฉียงเหนือ : กรณีศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: คณะเกษตรศาสตร์และบริหาร
ศาสตร์, มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

สุรินทร์ นิยมางกูร. 2548. **สถิติวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สำนักงานเกษตรจังหวัดฉะเชิงเทรา. 2551. **พื้นที่ปลูกยางพาราในจังหวัดฉะเชิงเทรา**.
กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง. 2554. **การดำเนินงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์
การทำสวนยาง**. (Online). <http://www.rubber.co.th/web/about11.php>, 1 ตุลาคม 2555.

เสาวนีย์ ก่อวุฒิกุลรังษี. 2547. **การผลิตยางธรรมชาติ**. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี,
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

อร จุนธิระพงศ์. 2541. **ผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมของการผลิตยางพาราในภาคตะวันออก**
เฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริม
การเกษตร, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อุไร มั่นหมั่น. 2539. ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ศึกษากรณี : จังหวัดนครปฐม. ภาคนิพนธ์คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
 ศาสตร์.

Harrison, F.E. 1981. **The Managerial Decision-Making Process**. Boston: Houghton Mifflin
 Company.

Reeder, W. 1974. **Some Aspects of the Informal Social participation of Farm. Families in
 New York State**. Cornell University: Unpublished Ph.D. Dissertation.

Shull, F. A. *et al.* 1970. **Organizational Decision Making**. New York: McGraw-Hill.

เลขที่แบบสัมภาษณ์.....

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอสนมชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ชื่อ – สกุลเกษตรกร(เจ้าของสวนยางพารา).....
บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ต้องการในตาราง หรือเติมคำในช่องว่างที่กำหนดให้
ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของเกษตรกร

- 1) เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
- 2) อายุ ปี เดือน
- 3) ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าประถมศึกษา	☐ ประถมศึกษา
☐ มัธยมศึกษา	☐ อุดมศึกษา
- 4) สถานภาพการสมรส

☐ โสด	☐ สมรส
☐ หย่าร้าง/หม้าย	
- 5) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน (รวมตัวเกษตรกรเองด้วย) คน
- 6) ท่านมีประสบการณ์ในการทำสวนยางพารามาแล้วกี่ปี(จนถึงปี พ.ศ. 2556)ปี
- 7) อาชีพเดิมก่อนปลูกยางพาราและรายได้ต่อปีของครัวเรือนของเกษตรกรในปีที่ประกอบอาชีพเดิม

☐ ทำไร่	รายได้จำนวน.....บาท/ปี
☐ ทำนา	รายได้จำนวน.....บาท/ปี
☐ ประมง	รายได้จำนวน.....บาท/ปี
☐ ค้าขาย	รายได้จำนวน.....บาท/ปี
☐ รับจ้าง	รายได้จำนวน.....บาท/ปี
☐ รับราชการ	รายได้จำนวน.....บาท/ปี
☐ อื่นๆ	รายได้จำนวน.....บาท/ปี
- 8) ยางพาราที่ท่านปลูกให้ผลผลิตมาแล้วกี่ปี(จนถึงปี พ.ศ. 2556)ปี

ตอนที่ 2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจของเกษตรกร

- 1) รายได้ต่อปีของครัวเรือน(ไม่หักค่าใช้จ่ายในปี พ.ศ. 2555) จำนวน.....บาท/ปี
 - รายได้จากการขายผลผลิตยางพารา จำนวน.....บาท/ปี
 - รายได้จากอาชีพเสริมทางภาคการเกษตร จำนวน.....บาท/ปี
 - รายได้จากอาชีพเสริมนอกภาคการเกษตร จำนวน.....บาท/ปี
- 2) พื้นที่ทำสวนยางพารา จำนวน.....ไร่
- 3) การกู้ยืมเงินและสถานะหนี้สินที่เป็นค่าใช้จ่ายในปลูกยางพาราดังแต่เริ่มจนถึงปี พ.ศ. 2556

☐ ไม่กู้

☐ เข้าร่วมโครงการสกลย.

☐ เงินส่วนตัว

☐ กู้

จำนวนกู้(บาท)

☐ จากสถาบันการเงิน

☐ ธ.ก.ส.

☐ ธนาคารไทยพาณิชย์

☐ สหกรณ์การเกษตร

☐ ไม่ใช่สถาบันการเงิน

☐ พ่อค้าหรือนายทุน

☐ ญาติ/พี่น้อง

- 4) จำนวนแรงงานในการทำสวนยางพาราทั้งหมดในครัวเรือนของเกษตรกรและแรงงานจ้างในปัจจุบัน(ปี พ.ศ. 2556) คน

- 5) ค่าแรงงานในการกรีดยาง เก็บยาง และทำแผ่นยาง

- 5.1) ค่าแรงในการกรีดยาง

- 5.1.1) ท่านจ้างคนงานกรีดยางใช่หรือไม่

☐ ใช่

☐ ไม่ใช่ กรีดยางด้วยตัวเอง

- 5.1.2) การแบ่งเปอร์เซ็นต์จ้างของคนงานกรีดยาง

☐ 50:50

☐ 60:40

☐ 65:35

☐ 70:30

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านสังคมของเกษตรกร

1) ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปลูกยางพาราจากสื่อบุคคล จากแหล่งใดมากที่สุด
(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ เพื่อนเกษตรกร จำนวน.....ครั้ง/เดือน
- ☐ ผู้นำท้องถิ่น จำนวน.....ครั้ง/เดือน
- ☐ญาติ พี่น้อง จำนวน.....ครั้ง/เดือน
- ☐เจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน.....ครั้ง/เดือน

2) ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปลูกยางพาราจากสื่อมวลชน จากแหล่งใดมากที่สุด
(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ รายการวิทยุ จำนวน.....ครั้ง/เดือน
- ☐ โทรทัศน์ จำนวน.....ครั้ง/เดือน
- ☐ หนังสือพิมพ์ จำนวน.....ครั้ง/เดือน
- ☐ วารสารทางการเกษตร จำนวน.....ครั้ง/เดือน

3) ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปลูกยางพาราจากสื่อกิจกรรม แหล่งใดมากที่สุด(เลือกตอบได้เพียง 1 ข้อ)

- ☐ การเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน.....ครั้ง/ปี
- ☐ การประชุม จำนวน.....ครั้ง/ปี
- ☐ การสาธิต จำนวน.....ครั้ง/ปี
- ☐ การศึกษาดูงาน จำนวน.....ครั้ง/ปี
- ☐ นิทรรศการที่จัดขึ้นในท้องถิ่น จำนวน.....ครั้ง/ปี

ตอนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับยางพารา

โปรดกาเครื่องหมาย / (ถูก) หน้าข้อความที่ถูกต้อง และกาเครื่องหมาย x (ผิด) หน้าข้อความที่ผิด

คำถาม	
การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา	
()	1. พื้นที่ที่เหมาะสมกับการปลูกยางพาราควรมีความสูงจากระดับน้ำทะเลไม่เกิน 200 เมตร
()	2. หากพื้นที่ที่มีความลาดเอียงเกิน 35 องศา ต้องทำเป็นขั้นบันได หรือปลูกพืชคลุมดิน พื้นที่ไม่มีน้ำขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี
()	3. พื้นที่ต้องไม่มีน้ำขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี

คำถาม	
การเลือกพื้นที่ปลูกยางพารา	
()	4. ดินต้องมีความอุดมสมบูรณ์ หน้าดินลึกไม่น้อยกว่า 1 เมตร และไม่มีชั้นหินแข็งหรือหินดินดาน
()	5. ดินควรมีค่าความเป็นกรด-ด่าง อยู่ระหว่าง 6.5-9.5
()	6. ปริมาณน้ำฝนในพื้นที่ต้องไม่น้อยกว่าปีละ 1,250 มิลลิเมตร
()	7. จำนวนวันที่ฝนตกเฉลี่ยอยู่ระหว่างปีละ 120-150 วัน
ระยะปลูกยางพารา	
()	8. การวางแผนปลูกยางพาราในพื้นที่ราบควรวางแผนตะวันออก-ตะวันตก ไม่ขวางทิศทางลม
()	9. การวางแผนปลูกยางพาราในพื้นที่ลาดเท ควรวางแผนปลูกในแนวระดับ
()	10. ระยะปลูกยางพาราในพื้นที่ราบเท่ากับ 3x6 เมตร และ 3x7 เมตร
()	11. การเตรียมหลุมปลูก ควรมีขนาด เท่ากับ 50x50x50 (กว้างx ยาว x ลึก)
พันธุ์ยางพารา	
()	12. การเลือกพันธุ์ยางพาราควรเลือกให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ สภาพความลาดชัน และสภาพลม
การปฏิบัติ / บำรุงรักษา	
()	13. การปลูกยางพาราควรปลูกในต้นฤดูฝน(เดือนพฤษภาคม)
()	14. ในช่วงระหว่าง 1-3 ปีหลัง ของการปลูกยางพารา เจ้าของสวนยางพาราสามารถหารายได้เสริมจากการปลูกพืชแซมยาง ได้แก่ ข้าวไร่ สับปะรด ถั่วต่างๆ
()	15. วิธีการใส่ปุ๋ยยางพาราก่อนเปิดกรีด ถ้าเป็นที่ราบควรใส่แบบหลุม ถ้าเป็นพื้นที่ลาดเอียงเล็กน้อยควรชะร่องใส่ปุ๋ยแล้วกลบ แต่กรณีที่พื้นที่ลาดชันมากให้ใส่แบบหว่านแล้วค่อยฝังกลบ
()	16. ดินที่ปลูกยางพาราส่วนใหญ่มีอินทรีย์วัตถุอยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงปานกลาง จึงควรมีการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ลงไป เพื่อเป็นการเพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน
การปฏิบัติ / บำรุงรักษา(ต่อ)	
()	17. ในการปลูกยางพาราควรมีการตัดแต่งกิ่งยางพารหลังจากที่ปลูกได้ 6 เดือนไปแล้ว
()	18. ควรมีการปลูกพืชคลุมดิน ในระยะแรกของการทำสวนยางพารา เพื่อช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินและป้องกันการพังทลายของดิน
()	19. ในฤดูแล้งเกษตรกร ควรมีการป้องกันไฟเป็นแนวกว้างไม่ต่ำกว่า 6 เมตร เพื่อป้องกันไฟไหม้สวนยางพารา

ตอนที่ 5 การตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร
โปรดกากเครื่องหมาย / (ถูก) หน้าข้อความที่ท่านต้องการ

สิ่งที่เป็นสาเหตุและสนับสนุนในการปลูกยางพารา ของเกษตรกร	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
ด้านการผลิตยางพารา			
1. พื้นที่ของท่านมีความเหมาะสมกับการปลูกยางพาราคือ มีความสูงจากระดับน้ำทะเล ไม่เกิน 600 เมตร			
2. พื้นที่ของท่านมีความลาดเอียงไม่เกิน 35 องศา			
3. พื้นที่ของท่านไม่มีน้ำขัง การระบายน้ำและการถ่ายเทอากาศดี			
4. ดินในพื้นที่ของท่านมีความเหมาะสมในการปลูกยางพารา คือ เป็นดินร่วนหรือร่วนทราย ไม่มีชั้นหิน ชั้นดินดานหรือชั้นกรวด อัดแน่น			
5. ดินในพื้นที่ของท่านไม่เป็นดินด่าง ดินเค็มหรือ ดินเกลือ คือ มี pH ที่เหมาะสม ระหว่าง 4.5-5.5			
6. ปริมาณน้ำฝนในเขตพื้นที่ของท่านเพียงพอกับการปลูก ยางพารา คือ มีปริมาณน้ำฝนไม่ต่ำกว่า 1,250 มิลลิเมตร/ปี			
7. อุณหภูมิในเขตพื้นที่ของท่านมีความเหมาะสมกับการ เจริญเติบโตของต้นยาง คือ อยู่ในช่วง 26-30 องศาเซลเซียส			
8. พื้นที่ของท่านมีความเหมาะสม คือ ไม่ขวางทิศทางลม ซึ่งมีผล กับการเจริญเติบโตของต้นยางพารา			
9. พันธุ์ยางที่นำมาปลูกในพื้นที่ของท่านมีความเหมาะสมกับ สภาพดินและปริมาณน้ำฝน			
10. ในการดูแลรักษาสวนยางพาราของท่านไม่ยุ่งยากเหมือนกับ พืชชนิดอื่นๆ เนื่องจากยางพารามีแมลงศัตรูพืชน้อย			
11. ท่านสามารถปลูกพืชชนิดอื่นแซมในสวนยางพารา เช่น ข้าวไร่ สับปะรด ถั่วฝักยาว ถั่วต่างๆ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้			
12. ปริมาณการใช้ปุ๋ยเคมีของท่านในสวนยางพาราน้อยกว่าการ ปลูกพืชชนิดอื่นๆ			
13. ปริมาณสารเคมี ยาม่าแมลงที่ท่านใช้ในสวนยางพาราน้อยกว่า ใช้กับการปลูกพืชชนิดอื่นๆ			
14. การปลูกยางพารามีความเสี่ยงน้อยกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น เนื่องจากมีอายุการให้ผลผลิต 25-30 ปี			

สิ่งที่เป็นสาเหตุและสนับสนุนในการปลูกยางพารา ของเกษตรกร	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
15. ในกรณีเกิดน้ำท่วม การปลูกยางพารามีโอกาสเสียหาย น้อยกว่าเมื่อเทียบกับพืชชนิดอื่นที่ท่านเคยปลูก			
16. การปลูกยางพาราเพิ่มพื้นที่ป่ามากขึ้น			
17. การปลูกยางพาราช่วยชะลอการชะล้างของหน้าดิน			
18. การปลูกยางพาราช่วยลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ทำให้ สภาพแวดล้อมบริเวณที่ท่านอาศัยอยู่มีความบริสุทธิ์มากขึ้น			
19. การปลูกยางพาราช่วยให้ฝนตกชุกมากขึ้น			
ด้านการส่งเสริมของภาครัฐ			
20. มีเจ้าหน้าที่ของรัฐให้คำแนะนำปรึกษาเกี่ยวกับการปลูก ยางพารา			
21. ความต่อเนื่องในการออกติดตาม ประเมินผลของเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมในการให้ความรู้กับเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา			
22. รัฐบาลมีการสนับสนุนปัจจัยการผลิตด้านวัตถุดิบ เช่น พันธุ์ ยางพารา ปุ๋ยและเงินทุน			
23. หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่มีการเปิดฝึกอบรม การปลูกยางพารา			
24. หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่มีการบริการข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับยางพาราอย่างรวดเร็ว			
ด้านผู้นำท้องถิ่น			
25. ท่านตัดสินใจปลูกยางพาราตามเกษตรกรคนอื่นๆในพื้นที่ ที่ท่านอาศัยอยู่หรือในจังหวัดใกล้เคียงพื้นที่ของท่าน			
26. ท่านมีการแลกเปลี่ยน พูดคุย แสดงความคิดเห็นกับเกษตรกร ที่ปลูกยางพารามาก่อน			
27. ในเขตพื้นที่ของท่านมีการตั้งกลุ่มผู้นำเกี่ยวกับยางพารา			
28. มีเกษตรกรตัวอย่างในเขตพื้นที่ของท่านที่ประสบความสำเร็จ ในการปลูกยางพารา			
29. มีการแนะนำส่งเสริมให้ปลูกยางพาราจากหน่วยงานของ ภาครัฐ			
30. ผู้นำชุมชนให้การช่วยเหลือในรูปของการเรียกร้องข้อเสนอ ต่อรัฐบาล			

สิ่งที่เป็นสาเหตุและสนับสนุนในการปลูกยางพารา ของเกษตรกร	ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร		
	มาก (3)	ปานกลาง (2)	น้อย (1)
ด้านราคายางพารา			
31. มีการประกันราคายางพาราของรัฐบาล			
32. ท่านมีรายได้จากการขายผลผลิตยางพารามากกว่าการขาย ผลผลิตจากพืชชนิดอื่นๆ			
33. มีความแน่นอนทางราคามากกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น			
34. ตลาดรับซื้อมีมากเพียงพอ ทำให้โอกาสที่ผลผลิตจะเสียหาย มีน้อย			
35. ผลผลิตยางพารามีความต้องการของตลาดสูง			
36. ระดับราคายางในปัจจุบัน(เมื่อเทียบกับการปลูกยางพารา ในอดีต)			

ตอนที่ 6 ปัญหา และข้อเสนอแนะของเกษตรกร

ท่านมีปัญหาในการทำสวนยางพารา

☐ การปลูกยางพารา

.....

☐ ดินทุนที่เพาะปลูกยางพารา

.....

☐ ผลผลิตและตลาดยางพารา

.....

☐ อื่นๆ

.....

ข้อเสนอแนะ

☐ การปลูกยางพารา

.....

.....

[] ต้นทุนที่เพาะปลูกยางพารา

.....

.....

[] ผลผลิตและตลาดยางพารา

.....

.....

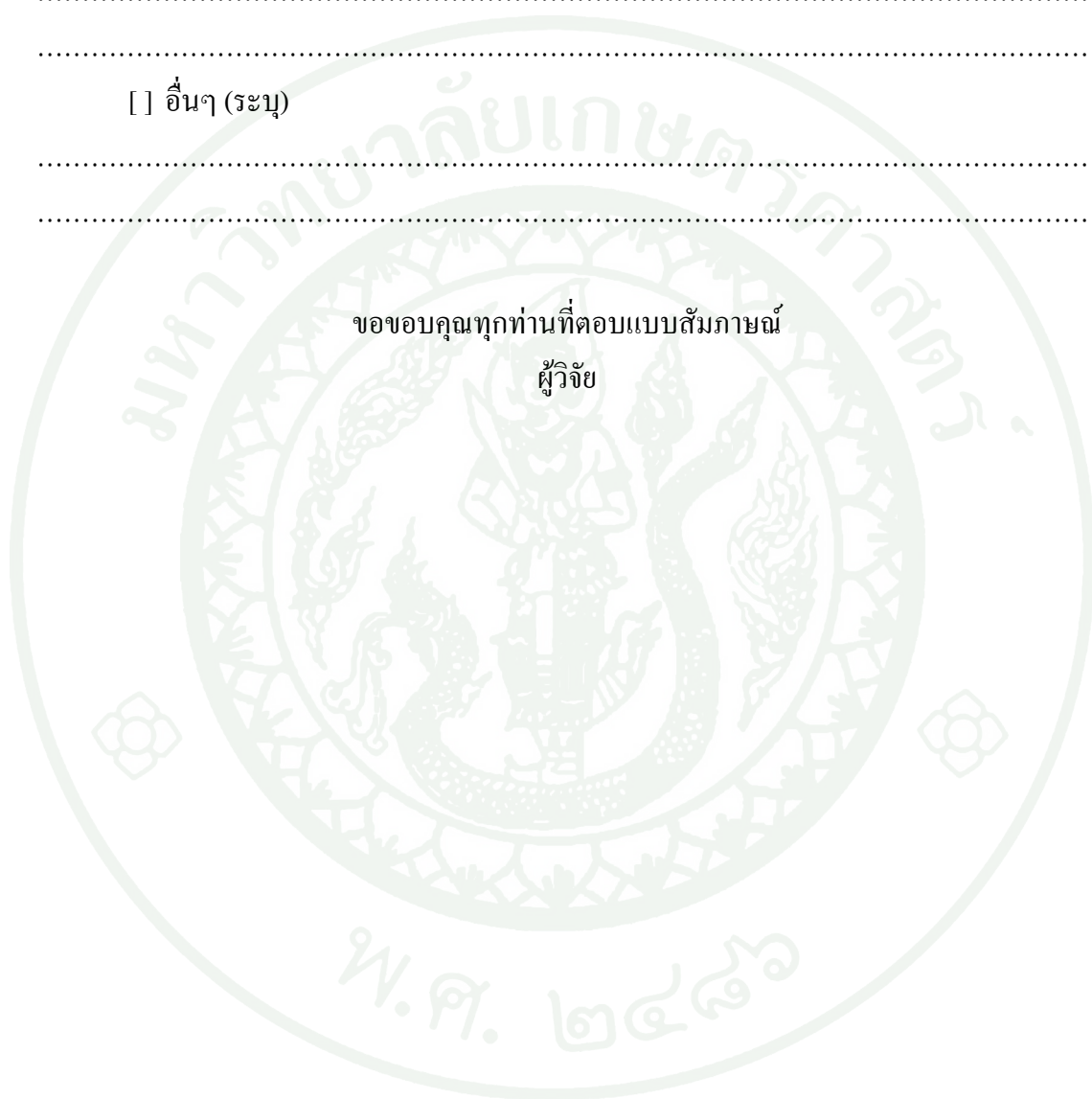
[] อื่นๆ (ระบุ)

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัย

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 4 ความรู้เกี่ยวกับยางพารา จำนวนทั้งหมด 19 ข้อ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนข้อความความรู้เกี่ยวกับยางพาราแต่ละข้อคือ k1-k19 ได้ผลลัพธ์ดังนี้

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.703	19

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
k1	13.23	10.668	.067	.712
k2	13.17	10.075	.320	.687
k3	13.20	10.097	.288	.690
k4	13.20	9.338	.588	.660
k5	13.17	10.626	.104	.707
k6	13.23	9.840	.363	.682
k7	13.30	9.941	.297	.689
k8	13.20	9.890	.367	.683
k9	13.20	9.890	.367	.683
k10	13.23	10.737	.044	.714
k11	13.20	10.028	.314	.688
k12	13.20	10.441	.159	.702
k13	13.23	9.633	.441	.674
k14	13.20	10.441	.159	.702
k15	13.37	9.275	.509	.665
k16	13.20	10.166	.261	.693
k17	13.40	10.110	.219	.698
k18	13.07	10.754	.110	.704
K19	13.40	9.903	.287	.690

การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 5 ระดับการตัดสินใจของเกษตรกร
จำนวน 36 ข้อ

	Cronbach's Alpha	N of Items
Reliability Statistics	.890	36

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
d1	81.36	140.312	.593	.883
d2	81.43	140.328	.711	.882
d3	81.04	145.147	.390	.887
d4	81.14	141.905	.540	.884
d5	81.18	144.671	.367	.888
d6	81.18	141.041	.591	.883
d7	81.18	143.189	.551	.884
d8	81.36	142.090	.533	.884
d9	81.18	143.782	.474	.886
d10	81.11	143.507	.525	.885
d11	81.07	145.476	.403	.887
d12	81.04	141.962	.574	.884
d13	81.14	141.683	.519	.885
d14	81.04	144.851	.485	.886
d15	81.04	146.480	.377	.887
d16	81.18	145.634	.399	.887
d17	81.21	145.952	.352	.888
d18	81.43	147.661	.265	.889
d19	81.39	143.803	.394	.887

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
d20	81.39	143.136	.454	.886
d21	81.39	139.877	.561	.884
d22	81.36	143.942	.431	.886
d23	81.50	143.519	.505	.885
d24	81.54	140.925	.556	.884
d25	80.89	150.988	.089	.891
d26	81.54	141.295	.507	.885
d27	81.21	146.767	.305	.888
d28	81.64	142.534	.489	.885
d29	81.54	141.813	.630	.883
d30	81.43	143.810	.402	.887
d31	81.25	147.972	.190	.891
d32	81.14	153.238	-.060	.895
d33	81.25	153.009	-.047	.895
d34	81.00	151.926	.024	.892
d35	81.11	149.433	.184	.890
d36	81.14	148.720	.231	.889

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวเพ็ญประภา ราชูล

วัน เดือน ปี ที่เกิด

12 กุมภาพันธ์ 2530

สถานที่เกิด

จังหวัดชุมพร

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

